

การแปลศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์

ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition*

ของ Glen O. Gabbard

นายปิยดิถี เจริญสุข

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปล

ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

TRANSLATION OF PSYCHIATRIC TERMS
IN
PSYCHODYNAMIC PSYCHIATRY IN CLINICAL PRACTICE, FIFTH EDITION
BY GLEN O. GABBARD

Mister Piyadit Jaroensook

A Special Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Translation

Chalermprakit Center of Translation and Interpretation

Faculty of Arts Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาและหาแนวทางการแปลศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard จากคำศัพท์ที่คัดสรรทั้งสิ้น 30 คำ โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่า แนวทางการวิเคราะห์ตัวของคริสตืออาน นอร์ด แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฌอง เดอลีล แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ค และหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนกรินทร์ จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ที่คัดสรรเพื่อให้สามารถถ่ายทอดความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง มีลักษณะของความเป็นศัพท์เฉพาะทางผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แนวทางการวิเคราะห์ตัวบท แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษ แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ และหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ สามารถนำมาใช้เพื่อแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ได้ตามสมมติฐาน

สาขาวิชา การแปล

ปีการศึกษา 2560

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

Abstract

This research aims at studying and identifying the most suitable approach to translation of the list of psychiatric terms selected from *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* by Glen O. Gabbard. The list comprises 30 psychiatric terms based on the assumption that Christiane Nord's Text Analysis, Jean Delisle's Interpretive Approach to Translation, Ingo Plag's Word-Formation in English, Peter Newmark's Neologism and Translation Procedures, and the Royal Institute's Code of Coinages by Mongkol Dechnakharindr would prove to be beneficial to the translation process with accuracy and completeness as the prime objective. It has been shown in this research that the text analysis, interpretive approach to translation, Ingo Plag's Word-Formation in English, Peter Newmark's Neologism and Translation Procedures, and the Royal Institute's Code of Coinages by Mongkol Dechnakharindr could solve the translation problems.

Field of Study: Translation

Student's Signature

Academic Year: 2017

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ก่อปรก่อกำขึ้นเป็นรูปเล่มจนสำเร็จเสร็จสิ้น ได้ด้วยความเมตตากรุณาที่ข้าพเจ้าได้รับจากคณาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.โกสัษฐัง อามระดิษ ที่กรุณามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ให้ข้าพเจ้า ความตั้งใจทุ่มเทประสิทธิภาพ ความเอาใจใส่ ความเมตตา และความเป็น “ครู” ที่อาจารย์มอบให้ข้าพเจ้า จะติดตราตรึงใจข้าพเจ้าไปไม่รู้ลืม

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สารภี แกสตัน ในความอบอุ่น ความเป็นกันเอง และความเมตตา กรุณาที่ข้าพเจ้าได้รับ ความรู้ในการจัดทำโครงร่างสารนิพนธ์ที่อาจารย์ทุ่มเทสั่งสอนในวิชาสัมมนาการแปลที่เป็นจุดเริ่มต้นให้แก่สารนิพนธ์ฉบับนี้ และข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาโครงร่างสารนิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาอนุญาตให้ข้าพเจ้าได้ทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณนายแพทย์วีรพล อุณหรัศมิ อาจารย์ผู้ประสาทวิชาความรู้ด้านจิตเวชศาสตร์และเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลค้นคว้าหาความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ทำสารนิพนธ์เล่มนี้ ขอขอบพระคุณแพทย์หญิงปัทมา สิริเวชและอาจารย์จิตแพทย์ทุกท่านที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นเรียนจนจบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายแพทย์พลภัทร โฉ่เสถียรกิจ ผู้ชี้ทางจนถึงชีเล่่มตัวบท

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณนิสิตการแปลรุ่น 16 ทุกท่านที่ให้การต้อนรับ ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง และให้ความช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้ต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดีจนจบการศึกษา และข้าพเจ้าขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์การแปล ได้แก่ นางสาวณัฐกานต์ จินดาบริรักษ์ นางสาวนิภาพร อางควนิช นางสาวนันทน์ภัส งามสัจจะวงศ์ ที่คอยให้คำแนะนำและประสานเรื่องการเรียนรู้

ขอขอบคุณคุณคุณตะวัน น้อยมีธนาสาร ผู้ให้โอกาสข้าพเจ้าให้ได้เข้ามาทำงานสายการแปลจนเป็นกลายเป็นจุดเริ่มต้นให้แก่สารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณบริษัท โลคัลไลต์และผู้จัดการ โครงการของบริษัททุกท่านที่เป็นแรงสนับสนุนอย่างดีให้ข้าพเจ้า

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณบิดา มารดา ครอบครัว และคู่วิถีของข้าพเจ้า ที่คอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอมา

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย	5
1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 การทบทวนทฤษฎี	7
2.1.1 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)	7
2.1.2 แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลิส (Jean Delisle).....	13
2.1.3 แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก (Ingo Plag).....	15
2.1.4 แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmarks)	17
2.1.5 หลักเกณฑ์บัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน ของมงคล เดชนครินทร์	21
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
2.3 ความรู้ทางจิตเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบท	25
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบท ปัญหาในการวิจัย และการวางแผนการแปล	32
3.1 การวิเคราะห์ต้นฉบับ.....	32

3.2	การวิเคราะห์คำศัพท์เฉพาะทางที่เป็นปัญหาการแปล	40
3.3	การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์พลวัตรที่คัดสรร	41
บทที่ 4	ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล	43
บทที่ 5	บทสรุป	83
5.1	การทบทวนวัตถุประสงค์ของการวิจัย	83
5.2	การทบทวนสมมติฐานของการวิจัย	83
5.3	รายงานผลการวิจัย	84
5.4	ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	87

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ผู้คนในสังคมมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันซึ่งเป็นสิ่งกำหนดความรู้สึกเมื่อต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อันนำไปสู่พฤติกรรมที่แสดงออกที่ต่างกัน ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่เป็นรูปแบบเฉพาะบุคคลเรียกว่าบุคลิกภาพ (Personality) ยิ่งในสังคมมีผู้น้อยอยู่มากเท่าไร ย่อมมีความหลากหลายทางบุคลิกภาพมากขึ้น การทำความเข้าใจเรื่องบุคลิกภาพของมนุษย์จึงไม่เพียงส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในผู้ที่ต้องมาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม แต่ยังช่วยเสริมสร้างความสงบร่มเย็นให้สังคมอีกด้วย

บุคลิกภาพมีทั้งบุคลิกภาพปกติและผิดปกติ ซึ่งสมาคมจิตแพทย์อเมริกาได้นิยามบุคลิกภาพผิดปกติว่า “แบบแผนอันคงทนถาวรของประสบการณ์ภายในและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนออกไปอย่างมากจากความคาดหวังของวัฒนธรรมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ อีกทั้งยังมีความไม่ยืดหยุ่นและเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตด้านต่างๆ ความผิดปกตินี้เริ่มปรากฏในวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และเป็นต้นเหตุของความเครียดหรือความบกพร่องในการใช้ชีวิต” บุคลิกภาพผิดปกติเป็นความผิดปกติเรื้อรังที่พบได้บ่อยในประชากรทั่วไปมากถึงร้อยละ 20 และความผิดปกติอาจเกิดขึ้นได้ยาวนานนับทศวรรษ มีการประมาณการณ์ว่าผู้ป่วยโรคจิตเวชร้อยละ 50 มีบุคลิกภาพผิดปกติ และเกิดขึ้นได้บ่อยร่วมกับกลุ่มอาการทางคลินิกอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ นอกจากนี้บุคลิกภาพผิดปกติยังเป็นปัจจัยนำของโรคทางจิตเวชอื่น ๆ เช่น โรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติด การฆ่าตัวตาย โรคอารมณ์ผิดปกติ ความผิดปกติในการควบคุมอารมณ์ โรคการกินผิดปกติ และโรควิตกกังวล เป็นต้น บุคลิกภาพผิดปกตินี้เองที่ส่งผลกระทบต่อผลการรักษาและเพิ่มทิวพลาภาพ พยาธิภาวะ และอัตราตายในผู้ป่วย อย่างไรก็ตามผู้ป่วยบุคลิกภาพผิดปกติมักไม่รู้ถึงความรู้สึกถึงความผิดปกติและไม่รู้สึกกังวลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับตัวของตนเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพผิดปกติจึงมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการรักษาและปฏิเสธปัญหาของตนมากกว่าผู้ป่วยจิตเวชที่ไม่มีปัญหาบุคลิกภาพผิดปกติ

ราชวิทยาลัยจิตแพทย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพที่มีหน้าที่ดูแลสอดส่องความประพฤติของสมาชิกจิตแพทย์ ควบคุมมาตรฐานทางวิชาการ และดูแลการสอบอบรมแพทย์ประจำบ้านจิตเวชศาสตร์ ได้กำหนดคุณสมบัติของแพทย์ประจำบ้านที่จะศึกษาจบไปทำหน้าที่จิตแพทย์ว่าต้องมีความสามารถในการให้การวินิจฉัย รวมถึงให้การรักษาผู้ป่วยตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ การรักษาผู้ป่วยนั้นประกอบด้วย

องค์ประกอบสำคัญสามส่วน คือ การรักษาทางชีวภาพ การรักษาทางด้านจิตใจ และการรักษาทางด้านสังคม และกำหนดให้สถาบันการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านจิตเวชศาสตร์ประสิทธิ์ประสาทความรู้ด้านการรักษาทางด้านจิตใจให้ครอบคลุมแนวทางการรักษาในรูปแบบซึ่งมีมุมมองต่อการเจ็บป่วยทางด้านจิตใจและใช้รูปแบบการเข้าถึงความเจ็บป่วยเพื่อแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน ได้แก่

- จิตบำบัดแนวพุทธ (Buddhist Psychotherapy)
- จิตบำบัดตามแนวทางครอบครัวบำบัดของซาเทียร์ (Satir Transformational Systemic Therapy)
- ความคิดและพฤติกรรมบำบัด (Cognitive-Behavioural Therapy) และ
- จิตบำบัดจิตพลวัต (Psychodynamic Psychotherapy)

จิตบำบัดจิตพลวัตเป็นแนวทางการบำบัดที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานที่สุดในบรรดา รูปแบบการบำบัดข้างต้น และมีเนื้อหาครอบคลุมการบำบัดบุคลิกภาพผิดปกติมากที่สุด สถาบันการฝึกอบรมต่าง ๆ จึงได้มีการกำหนดให้ใช้ตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice* ของ Glen O. Gabbard เป็นตำราสำหรับศึกษาในหลักสูตรการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านจิตเวชศาสตร์ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทางจิตเวชศาสตร์ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีบุคคลสัมพันธ์ และทฤษฎีพัฒนาการทางจิตใจอื่น ๆ รวมถึงทฤษฎีจิตเวชศาสตร์พลวัต เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจ ตำราเล่มนี้เป็นตำราที่มีเนื้อหาที่ละเอียดที่สุดเกี่ยวกับการทำจิตบำบัดจิตพลวัต จึงเป็นตำราที่ได้รับความนิยมสูงสุดในบรรดาจิตแพทย์ทั่วโลก จนได้มีการทบทวนองค์ความรู้และจัดพิมพ์ซ้ำถึง 5 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อค.ศ. 2014 และเป็นฉบับที่ใช้ในการเรียนการสอนในประเทศไทยในปัจจุบัน

Glen O. Gabbard ผู้แต่งตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice* เป็นศาสตราจารย์คลินิกด้านจิตเวชศาสตร์ประจำวิทยาลัยแพทย์เบย์เลอร์ (Baylor College of Medicine) ในรัฐเท็กซัส และเป็นนักวิเคราะห์การฝึกอบรมและการควบคุมดูแลประจำศูนย์การศึกษาจิตวิเคราะห์ในเมืองฮุสตัน เป็นจิตแพทย์และนักจิตวิเคราะห์ ความสามารถและการอุทิศตนแก่วงการจิตเวชของ Glen O. Gabbard ทำให้ได้รับรางวัลต่าง ๆ ตำราของ Glen O. Gabbard ได้รับความนิยมอย่างมากจนได้รับการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากมาย เช่น อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมัน โปรตุเกส แคนาดา กรีก โรมัน สเปน เกาหลี ญี่ปุ่น และจีน

Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition เป็นตำราที่มีคำศัพท์เฉพาะทางที่ซับซ้อนและอ่านเข้าใจยาก ความซับซ้อนประการหนึ่งมาจากกลวิธีการสร้างศัพท์เฉพาะที่หลากหลาย

ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาในการแปล ไม่ว่าจะเป็นการสร้างคำหรือวลีที่มีขนาดยาวด้วยการประสมคำ ตั้งแต่ 2-4 คำขึ้นไป เช่น adversarial selfobject transference หรือ disidentification with the aggressor การสร้างคำจากศัพท์ภาษากรีก-ละติน เช่น cathexis หรือการเติมอุปสรรคปัจจัยภาษากรีก-ละตินลงไปในคำภาษาอังกฤษ เช่น pananxiety เป็นต้น ความซับซ้อนอีกประการหนึ่งยังมาจากการใช้ศัพท์ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในความหมายใหม่ เช่น คำว่า pansexuality ที่มีความหมายโดยทั่วไปว่า “การมีแรงดึงดูดทางเพศกับทุกเพศ” ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมความหมายที่แท้จริงในบริบทจิตเวชศาสตร์จิตพลวัต คำศัพท์เหล่านี้ล้วนยังไม่เคยได้รับการแปลอย่างเป็นทางการจากราชวิทยาลัยจิตแพทย์แห่งประเทศไทยหรือสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจัดเป็นองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

ด้วยเหตุนี้ ในการแปลศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* จึงต้องทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการแปล ซึ่งนอกจากทฤษฎีการแปลและความรู้ทางจิตเวชศาสตร์จิตพลวัตแล้ว ผู้วิจัยจะศึกษาหลักการสร้างคำในภาษาอังกฤษและภาษาไทย แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ และหลักเกณฑ์ในการบัญญัติศัพท์ในภาษาไทยเพื่อประกอบการวิเคราะห์แนวทางในการแปลศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์เหล่านี้ด้วย อันจะทำให้สามารถถ่ายทอดความหมายของศัพท์ได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ และเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคตสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาจิตเวชศาสตร์จิตพลวัตอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างคำศัพท์และการบัญญัติศัพท์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์และจิตวิทยาในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

1.2.2 เพื่อหาแนวทางการแปลคำศัพท์ด้านจิตเวชศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีการแปลและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2.3 เพื่อแปลศัพท์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์ในฉบับทศดสรจากตำราเรื่อง *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

นอกจากทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวของ คริสติอาเน นอร์ด (Christiane Nord) แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของ ฌอง เดอลิส (Jean Delisle) แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก (Ingo Plag) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ค (Peter Newmark) การศึกษาหลักการบัญญัติศัพท์ในภาษาไทย รวมทั้ง และความรู้เกี่ยวกับจิตเวชศาสตร์จิตพลวัต (Psychodynamic Psychiatry) และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ที่เกี่ยวข้องเบื้องต้น น่าจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์จิตพลวัตในตำราเรื่อง *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard ได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ตำราเรื่อง *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard จำนวน 639 หน้า ผู้วิจัยได้คัดสรรคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์จิตพลวัตมาทั้งสิ้น 30 คำ โดยการเปรียบเทียบดัชนีท้ายเล่มกับพจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาของราชบัณฑิตยสถาน เพื่อหาคำที่ยังไม่มีคำแปลในพจนานุกรมและไม่เคยได้รับการแปลจากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ เช่น ราชวิทยาลัยจิตแพทย์แห่งประเทศไทยหรือสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย

รายการคำศัพท์ที่คัดสรร

รายการที่	หน้า	คำศัพท์
1	12	psychic determinism
2	52	selfobject
3	60	rapprochement
4	82	associative-anamnesia
5	190	cathexis
6	190	decathexis
7	294	sense of agency
8	303	autistic-contiguous position
9	314	neosexualities
10	428	panneurosis

รายการที่	หน้า	คำศัพท์
11	428	pananxiety
12	428	pansexuality
13	428	twin anxieties
14	428	primitive merger fantasy
15	428	quasi-psychotic thoughts
16	429	transference
17	429	countertransference
18	51	mirror transference
19	51	idealizing transference
20	55	adversarial selfobject transference
21	55	efficacy selfobject transference
22	431	splitting
23	431	projective identification
24	431	identity diffusion
25	435	mentalization
26	436	psychic equivalence mode
27	436	self-organization
28	456	disidentification with the aggressor
29	524	superego precursors
30	524	superego lacunae

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ แนวทางการรักษารูปแบบจิตเวชศาสตร์จิตพลวัต จากแหล่งข้อมูลทั้งที่เป็นเอกสารและตำรา รวมทั้งแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

- 1.6.1 ศึกษาทฤษฎีการแปล และแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวบท
- 1.6.2 วิเคราะห์ตัวบทและปัญหาการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์จิตพลวัตที่ปรากฏในตัวบท
- 1.6.3 วางแผนการแปล
- 1.6.4 แปลคำศัพท์และตัวบทคัดสรรและอธิบายวิธีการแก้ปัญหาการแปลศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์
- 1.6.5 ตรวจสอบความถูกต้องของบทแปลและแก้ไข
- 1.6.6 สรุปผลการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1.7.1 ได้แนวทางการแปลคำศัพท์เฉพาะทางและการบัญญัติศัพท์ โดยเฉพาะในสาขาจิตเวชศาสตร์และจิตวิทยา
- 1.7.2 ได้แนวทางในการแปลตัวบทภาษาอังกฤษเกี่ยวกับจิตเวชศาสตร์จิตพลวัต

บทที่ 2

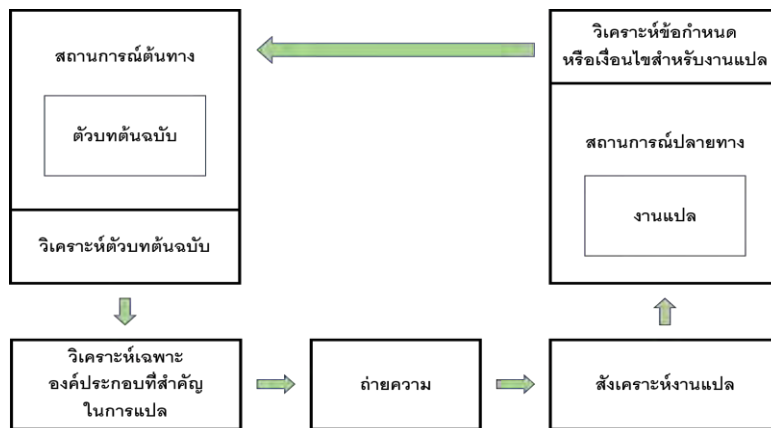
ทบทวนวรรณกรรม

เนื้อหาในบทนี้แบ่งออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการแปล คำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์พลวัต สารนิพนธ์ฉบับนี้ใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวของ คริสติอาน นอร์ด (Christiane Nord) แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของ ฌอง เดอลิส (Jean Delisle) การศึกษา วิธีการสร้างคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก (Ingo Plag) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของ ปีเตอร์ นิวมาร์ค (Peter Newmark) และหลักการบัญญัติศัพท์ในภาษาไทย กลุ่มที่สองเป็นการทบทวน งานวิจัยหรือข้อเขียนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติศัพท์ และกลุ่มสุดท้ายกล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับ จิตเวชศาสตร์จิตพลวัต (Psychodynamic Psychiatry) และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ในกระบวนการแปล

2.1 การทบทวนทฤษฎี

2.1.1 แนวทางการวิเคราะห์ตัวของคริสติอาน นอร์ด (Christiane Nord)

ทฤษฎีการกระทำการแปลของ คริสติอาน นอร์ด มีหลักสำคัญจากการเริ่มต้นวิเคราะห์ภารกิจ การแปลที่ผู้จ้างงานแปลมอบหมายให้ผู้แปล เพื่อให้ผู้แปลสามารถทำงานให้ตรงกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ กล่าวคือ เมื่อมีผู้จ้างงาน นักแปลจะต้องทำการวิเคราะห์เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผู้ว่าจ้างระบุให้มีอยู่ในงานแปล จากนั้นผู้แปลจะวิเคราะห์เฉพาะองค์ประกอบที่สำคัญในการแปลของตัวบทต้นฉบับเพื่อให้ประหยัดเวลาใน การทำงานแปล โดยมีหลักสำคัญคือการคำนึงถึงสถานการณ์ปลายทางที่จะนำงานแปลนั้นไปใช้ แล้วจึง ตั้งเคราะห์งานแปลโดยยึดสถานการณ์ปลายทางเป็นหลัก จากนั้นผู้แปลจะนำงานแปลไปตรวจสอบกับ ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขสำหรับงานแปลที่ผู้จ้างงานกำหนดไว้อีกครั้งเพื่อทำการแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนให้ตรง กับเงื่อนไขการจ้างงานให้มากที่สุด (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552) กระบวนการแปลที่วกกลับไปหา คำสั่งนี้สามารถสรุปได้เป็นแผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวกกลับได้ดังแผนภูมิใน หน้าถัดไป

แผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวกกลับ (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณนา, 2552)

กระบวนการแปลแบบวกกลับเริ่มต้นจากนักแปลวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบทก่อนอ่านตัวบท ซึ่งจะช่วยนักแปลในการตัดสินใจว่าตัวบทต้นทางมีหน้าที่อะไร นักแปลต้องสังเกตสถานการณ์ของตัวบทต้นฉบับทั้งในฐานะที่เป็นผู้รับสารต้นทางและในฐานะนักแปล นักแปลควรให้ความสนใจต่อผลของตัวบทที่มีต่อผู้รับสารต้นฉบับ จากนั้นจึงวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณนา, 2552)

องค์ประกอบภายนอกตัวบท

1. **ผู้ส่งสาร (Sender)** คือบุคคล (หรือสถานการณ์) ที่ใช้ตัวบทในการส่งต่อข้อความไปยังบุคคลอื่นหรือเพื่อหวังให้เกิดผลบางประการ ขณะที่ผู้ผลิตตัวบทคือผู้สร้างตัวบทขึ้นตามคำแนะนำของผู้ส่งสาร โดยยึดตามหลักเกณฑ์และขอบของการเรียบเรียงตัวบทในภาษาและวัฒนธรรมที่จะนำตัวบทไปใช้ ผู้แปลควรวิเคราะห์ว่าผู้ส่งสารเป็นบุคคลเดียวกันกับผู้ผลิตตัวบทหรือไม่ และผู้แปลมีข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับผู้ส่งสาร เช่น เป็นบุคคล สถาบัน หรือสถานการณ์ในยุคสมัยใด มาจากที่ไหน ฐานะทางสังคมเป็นเช่นไร ตลอดจนระดับการศึกษาของผู้ส่งสาร (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณนา, 2552)

2. **เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's Intention)** เจตนาของผู้ส่งสารคือผลที่ผู้ส่งสารต้องการให้เกิดขึ้นในผู้รับสาร เป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้างของตัวบทว่าจะกล่าวถึงสิ่งใดหรือละข้อความใดไว้ เป็นตัวกำหนดรูปแบบของตัวบท เช่น ควรเลือกผลิตงานแปลเป็นตัวบทประเภทใด ควรใช้องค์ประกอบที่เป็นอวัจนภาษาอะไรบ้าง ผู้แปลควรผลิตบทแปลโดยยึดเจตนาของผู้ส่งสาร (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณนา, 2552)

3. **ผู้รับสาร (Audience)** ผู้แปลควรวิเคราะห์ว่าผู้รับสารเป็นคนกลุ่มใด ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ เพศ เชื้อชาติ สังคม ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องมีในการทำความเข้าใจตัวบท เป็นต้น โดยพิจารณาลักษณะของทั้งผู้รับสารตัวบทต้นฉบับและผู้รับสารตัวบทแปล (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณนา, 2552)

4. สื่อ (Medium) คือสิ่งที่ช่วยพาตัวบทไปสู่ผู้รับสาร ผู้แปลควรพิจารณาว่าสื่อที่ใช้ในการส่งสารนั้นมีรูปแบบเป็นอย่างไร เนื่องจากรูปแบบของสื่อจะเป็นสิ่งที่กำหนดผลของการรับสารและลักษณะการผลิตตัวบท เป็นสิ่งกำหนดขนาดและกลุ่มผู้รับสาร ระดับการศึกษาและการรับรู้ข้อมูล ความคาดหวังของผู้รับสาร สื่อแต่ละชนิดอาจมีหน้าที่แตกต่างกันได้ในสังคมที่แตกต่างกัน อีกทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสื่อยังอาจช่วยให้ผู้แปลทราบเจตนาของผู้ส่งสาร เวลา และสถานที่ที่ผลิตตัวบทอีกด้วย (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

5. สถานที่ (Place of communication) สถานที่เป็นตัวกำหนดสถานการณ์ของตัวบทและวัฒนธรรมในสังคมที่นำตัวบทไปใช้ จึงมักให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งสารได้ว่าเป็นคนในวัฒนธรรมใด มีการใช้ภาษาอย่างไร เพื่อนำไปปรับใช้ในบทแปล (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

6. เวลา (Time of communication) เวลาในการสื่อสารตัวบทมีความสำคัญต่อการแปลด้วยเหตุผลหลักสองประการ ประการที่หนึ่งคือ เนื่องจากตัวบทบางประเภทจะเชื่อมโยงกับช่วงเวลาบางช่วงเวลาเท่านั้น ซึ่งจะส่งผลต่อภาษาที่ใช้ เช่น โคลงพยางค์และกลอนมหากาพย์เมื่อเปรียบเทียบกับพยางค์อากาศและบทละครโทรทัศน์ ซึ่งขนบของประเภทตัวบทก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาเช่นกัน ประการที่สอง ผู้แปลควรพิจารณาว่าข้อมูลที่มีในตัวบทต้นฉบับนั้นยังคงใช้ได้ในเวลาปัจจุบันหรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด เนื่องจากภาษาที่ใช้ในตัวบทจะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงภาษาไปตามกาลเวลา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมวัฒนธรรมในเวลานั้น ๆ อีกด้วย (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

7. โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive) เป็นข้อมูลให้ทราบถึงเหตุผลที่ทำให้ผู้ส่งสารตัดสินใจสื่อสารกับผู้รับสาร เจตนาของผู้ส่งสาร และหน้าที่ของตัวบทได้ อีกทั้งยังเป็นตัวกำหนดปัจจัยด้านเนื้อหา วัตถุประสงค์ และโครงสร้างของภาษาอีกด้วย (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

8. หน้าที่ของตัวบท (Text function) คือองค์ประกอบภายนอกตัวบทที่มีความสำคัญที่สุด คือคุณเจสำคัญที่จะกำหนดว่าบทแปลนั้นเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่ เนื่องจากหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้แปลตัดสินใจได้ว่าต้องใช้หน้าที่ของบทแปลใดเพื่อให้สอดคล้องกับหน้าที่ตัวบทต้นฉบับ นอร์ดได้อธิบายว่าหน้าที่ของตัวบทเปรียบดั่งหน้าที่ในการสื่อสารที่ใช้ตัวบทเต็มเต็มสถานการณ์การผลิตสารและการรับสาร (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

องค์ประกอบภายในตัวบท

1. **หัวข้อของตัวบท (Subject matter)** มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ตัวบท ตัวบทที่มีความชัดเจนว่ามีหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งเป็นตัวกำหนดเนื้อหาของตัวบท ตัวบทนั้นจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นตัวบทที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยง การทราบว่าตัวบทมีหัวข้อเรื่องเป็นเรื่องใดและนำไปใช้ในบริบททางวัฒนธรรมใดจะช่วยบ่งบอกว่าผู้รับสารต้องมีความรู้พื้นฐานใดมาก่อน มีสิ่งใดบ้างที่อาจละไว้ในฐานที่เข้าใจได้ อีกทั้งหัวข้อของตัวบทยังช่วยให้ผู้แปลประเมินได้ว่าตนมีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญมากพอที่จะแปลตัวบทหรือไม่ ต้องทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมมากแค่ไหน คำนวณค่าต่อเวลาที่ต้องเสียไปในการค้นคว้าหรือไม่ (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

2. **เนื้อหา (Content)** นอร์ดแนะนำให้ นำตัวบทที่เรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเองอย่างง่าย ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาตัวบทที่ซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นด้าน โครงสร้างหรือด้านความหมาย แล้วแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยข้อมูลให้แต่ละหน่วยมีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยให้ผู้แปลสังเกตเห็นเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ และเนื้อความที่ขาดความเกี่ยวเนื่องที่มีอยู่ใน โครงสร้างของตัวบท จากนั้นพิจารณาความหมายของคำและสถานการณ์ของตัวบท เนื่องจากข้อมูลที่ปรากฏในตัวบททั้งหมดนั้นจะมีทั้งส่วนที่มีความหมายตรงและส่วนที่มีความหมายแฝง ซึ่งผู้แปลควรอ่านและทำความเข้าใจเพื่อผลิตบทแปลให้สอดคล้องกับความหมายที่มีปรากฏในตัวบทต้นฉบับ โดยไม่ทำให้ความหมายแฝงที่มีอยู่ในคำศัพท์เดิมหายไป (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

3. **เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presuppositions)** คือสิ่งที่ผู้ส่งสารอนุมานว่าผู้รับสารมีความเข้าใจอยู่แล้ว จากการที่ผู้ส่งสารคาดหวังว่าผู้รับสารจะรู้ในสิ่งนั้น โดยผู้พูดไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึง เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจมักอ้างอิงถึงปรากฏการณ์หรือสิ่งที่มีอยู่ในวัฒนธรรมของตัวบทต้นทาง ซึ่งนอกจากจะเป็นสิ่งต่างๆ ที่ประกอบสถานการณ์ขณะส่งสารแล้ว ยังอาจเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ประวัติผู้แต่ง เหตุการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม การเมืองหรือปรัชญา การละเนื้อความในฐานที่เข้าใจอาจก่อให้เกิดปัญหาได้เมื่อผู้รับสารในวัฒนธรรมปลายทางไม่ทราบเกี่ยวกับวัฒนธรรมต้นทางที่ถ่ายทอดผ่านฉบับแปล นักแปลจึงอาจต้องปรับระดับความชัดเจนของเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจให้เข้ากับความรู้ทั่วไปพื้นฐานของผู้รับสารฉบับแปล (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

4. โครงสร้างของตัวบท (Text composition) นอร์ดได้ให้ความหมายของโครงสร้างของตัวบทโดยขยายความจากแนวคิดของซีล (Thiel) ที่กล่าวว่า ตัวบทประกอบด้วยโครงสร้างระดับมหภาค เช่น องค์ประกอบและลำดับของหน่วยข้อมูลที่แบ่งออกตามบทและย่อหน้า ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างจุลภาคจำนวนมาก โครงสร้างมหภาคจะแบ่งออกตามบทและย่อหน้า ขณะที่โครงสร้างจุลภาคจะประกอบด้วยโครงสร้างประโยค ศัพท์ และลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณ, 2552)

ทั้งโครงสร้างมหภาคและโครงสร้างจุลภาคมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ตัวบทด้วยเหตุผลหลักสี่ประการ ประการแรก ตัวบทประกอบด้วยตัวบทส่วนย่อย ๆ ที่มีหน้าที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจทำให้ต้องใช้กลวิธีการแปลที่แตกต่างกัน ประการที่สอง ส่วนต้นและส่วนท้ายของตัวบทมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือตีความตัวบท จึงจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ตัวบททั้งสองส่วน โดยละเอียด ประการถัดมา ตัวบทชนิดต่าง ๆ ล้วนมีการกำหนดโครงสร้างตามขนบที่ยึดถือปฏิบัติที่แตกต่างกัน การวิเคราะห์หาโครงสร้างของตัวบทจะช่วยให้นักแปลทราบชนิดและหน้าที่ของตัวบทนั้น ๆ ได้ และประการสุดท้าย ตัวบทที่มีความซับซ้อนหรือมีลักษณะขาดความเชื่อมโยง การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคอาจช่วยให้นักแปลทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับหัวเรื่องของตัวบทได้ (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณ, 2552)

การวิเคราะห์โครงสร้างมหภาค ทำได้โดย

- ทำเครื่องหมายการแบ่งตอนตัวบทโดยมีการจัดลำดับ เช่น จัดแบ่งเป็นบท เป็นย่อหน้า หรือแบ่งตามลักษณะประโยค
- ทำเครื่องหมายส่วนต้นและส่วนท้ายของตัวบทเพื่อทำความเข้าใจและตีความตัวบท
- วิเคราะห์ตัวบทที่ไม่ได้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการวิเคราะห์ลักษณะเหนือหน่วยเสียง

กรณีที่ตัวบทต้นฉบับมีตัวบทแทรก คือ ส่วนที่เป็นเชิงอรรถ คำพูดที่ยกมาอ้างอิง หรือตัวอย่าง ผู้แปลจะต้องแปลตัวบทแทรกตามหน้าที่ในตัวบทรวมทั้งหมด ซึ่งรวมถึงเชิงอรรถที่ผู้แปลใช้แทรกข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังหรือข้อมูลที่ผู้อ่านจำเป็นต้องทราบ ผู้อ่านจะได้รับผลที่แตกต่างจากตัวบทที่มีหรือไม่มีเชิงอรรถ ผู้แปลจึงต้องตรวจสอบให้ละเอียดว่าอาจใช้วิธีการอื่นแทนการใช้เชิงอรรถได้หรือไม่ เช่น การใช้วิธีแปลแบบอธิบายความ หรือให้ส่วนอื่นในงานแปลทำหน้าที่แทน (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณ, 2552)

การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาค อาจแบ่งได้เป็นสองขั้นตอน

ขั้นตอนแรก คือการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค เช่น สัดส่วนการกระจายตัวของประโยคหลักและประโยคย่อย การใช้กาลต่าง ๆ การใช้ส่วนแทรกเพื่อขยายความ การวิเคราะห์ศัพท์ที่ใช้ การหาความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกันของเนื้อความ

ขั้นตอนที่สอง คือการวิเคราะห์ว่าการแบ่งประโยคที่ปรากฏให้เห็นนั้นเกี่ยวข้องกับ การแบ่งเนื้อหา เป็นหน่วยข้อมูลอย่างไร หน่วยข้อมูลในดับทที่เป็นเรื่องเล่าอาจแสดง โดยการใช้คำกริยาที่มีกาลต่างกัน หรือการจัดเรียงลำดับก่อนหลังในการดำเนินเรื่องอาจทำให้เราทราบโครงสร้างด้านข้อมูลหรือ โครงสร้าง การแสดงเหตุผลโต้แย้งในท้องเรื่องได้

ปัจจัยด้านอวัจนภาษาในดับท (Non-verbal elements) คือเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่เป็น ส่วนเสริมและไม่จัดเป็นรหัสภาษาใด ๆ ซึ่งผู้ส่งสารใช้เพื่อแสดงภาพ ขจัดความคลุมเครือ หรือกระตังเน้นย้ำ ข้อความที่มีอยู่ในดับทหรือวาทกรรม เช่น การใช้ภาพถ่าย ภาพวาด ตราสัญลักษณ์ หรือลักษณะพิมพ์พิเศษ ต่าง ๆ ผู้แปลจึงมีหน้าที่หาสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อทำความเข้าใจและถ่ายทอดหน้าที่ ของปัจจัยด้านอวัจนภาษาในดับทผ่านงานแปล (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

ศัพท์ (Lexis) การเลือกใช้ศัพท์ในกลุ่มหรือวงศัพท์ใดนั้นขึ้นกับปัจจัยด้านเนื้อเรื่องและหัวข้อเรื่อง ของดับทเป็นสำคัญ ผู้แปลอาจวิเคราะห์ศัพท์จากความหมาย วจนลีลา รูปแบบของคำ ความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไรก็ดีขีดของคำศัพท์และ โครงสร้างประโยค หรือวิเคราะห์ในรายละเอียดเฉพาะบางส่วนเท่านั้น เช่น การสร้างคำศัพท์ ชนิดของคำ การเลือกใช้คำศัพท์เฉพาะวงศัพท์หนึ่ง ๆ การเลือกใช้วจนลีลาในด้าน ศัพท์ เช่น การใช้คำอุปมาอุปไมยหรือการซ้ำคำ (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

การเลือกใช้คำศัพท์ในดับทหนึ่งจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทั้งภายนอกและภายในดับท เช่น การใช้คำที่มีความหมายแฝง การใช้ศัพท์เฉพาะด้านจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หัวข้อเรื่อง เนื้อความที่ผู้แต่งละ ไว้ในฐานะที่เข้าใจ การเลือกใช้ศัพท์ยังแสดงถึงเจตนาของผู้ส่งสารและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับสารได้ (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

โครงสร้างประโยค (Sentence structure) เน้นการวิเคราะห์ด้านรูปแบบ หน้าที่ และวจนลีลาของ การใช้โครงสร้างประโยคต่าง ๆ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หัวข้อ เรื่อง และโครงสร้างของดับท รวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค จังหวะความเร็ว นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อความที่ผู้แต่งละ ไว้ในฐานะที่เข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกดับทที่ แสดงออกอย่างชัดเจนโดยอาศัยโครงสร้างประโยค โดยเฉพาะปัจจัยด้านเจตนาของผู้ส่งสาร สื่อ และหน้าที่ ของดับท (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Suprasegmental features) ทำหน้าที่เน้นย้ำหรือให้ความสำคัญส่วนที่เฉพาะเจาะจงของตัวบทและผลกัตัวบทส่วนอื่นที่เหลื่อให้กลืนกับเบื้องหลัง ลักษณะเหนือหน่วยเสียงทำหน้าที่ทั้งการให้ข้อมูลและเป็นวันลีลาของตัวบท ลักษณะเหนือหน่วยเสียงในงานเขียนอาจแสดงเป็นการทำตัวอักษรเอียง ตัวอักษรเข้ม การใส่เครื่องหมายอัญประกาศ การขีดเส้นใต้ การใช้วงเล็บ หรือกระทั่งการใช้คำแสดงการยืนยัน การใช้คำประเมินค่า (Nord, 2005 อ้างถึงในวรรณภา, 2552)

การวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบภายนอกและภายในตัวบทโดยละเอียดตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออาน นอร์ด จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ตัวบทโดยรวม โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นปัญหาในการแปล ว่ามีการใช้คำศัพท์ในวงศัศัพท์ใด ระดับภาษาของศัพท์แต่ละคำเป็นอย่างไร เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการแปลคำศัพท์ที่เป็นปัญหาได้

2.1.2 แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach) ของ ฌอง เดอลิส (Jean Delisle)

ฌอง เดอลิส คิดค้นแนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายมาจากทฤษฎีการแปลของดานิกา เซเลสโกวิตซ์ (Danika Seleskovich) ที่กล่าวว่า การแปลนั้นไม่ใช่การถ่ายทอดความหมายในระดับของภาษา แต่เป็นการถ่ายทอดความหมายระดับวาทกรรมและอรรถสาระของตัวบท การแปลควรยึดความหมายตามระดับวาทกรรมเป็นหลัก เนื่องจากภาษาเป็นเพียงแคร์หัสหรือระบบในการถ่ายทอดโดยมีไวยากรณ์เป็นเงื่อนไข ผู้แปลจึงควรทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับอย่างถ่องแท้เพื่อจะได้เข้าใจความหมายของตัวบทได้อย่างถูกต้อง ทำการตีความอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้เพื่อหาความหมายที่เหมาะสม เพื่อนำมาผลิตงานแปลในอีกภาษาหนึ่งให้เทียบเท่ากับภาษาต้นทาง (Delisle, 1988)

กระบวนการแปลของ ฌอง เดอลิส มีสามขั้นตอนด้วยกันคือ

การทำความเข้าใจ (Comprehension)

ผู้แปลจะพยายามทำความเข้าใจว่าผู้ส่งสารต้องการสื่อ โดยเริ่มจากการหาความหมายพื้นฐานของคำด้วยการถอดรหัสของภาษา (Decoding of linguistic signs) จากนั้นผู้แปลจะนำความหมายที่ถอดได้มาใช้ร่วมกับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของตัวบท เพื่อหาความหมายที่เหมาะสมที่สุดของคำต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบท ขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นการตีความตัวบทครั้งที่หนึ่ง (First interpretation) (Delisle, 1988)

การถ่ายทอดความหมาย (reformulation)

เมื่อผู้แปลเข้าใจความหมายจากการทำความเข้าใจด้วยต้นฉบับแล้ว สมองของผู้แปลจะเปลี่ยนความหมายที่ได้ให้เป็นกระบวนการทางความคิดที่ความหมายหลุดออกจากเป้าของภาษา แล้วใช้องค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมและองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการค้นคว้าในกระบวนการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลเปรียบเทียบ (Analogical reasoning) เพื่อค้นหาสัญลักษณ์ทางภาษาของภาษาปลายทางที่มีสมมูลภาพกับต้นฉบับแล้วจึงถ่ายทอดความหมายที่ได้ใหม่ออกมา (Re-verbalization) (Delisle, 1988)

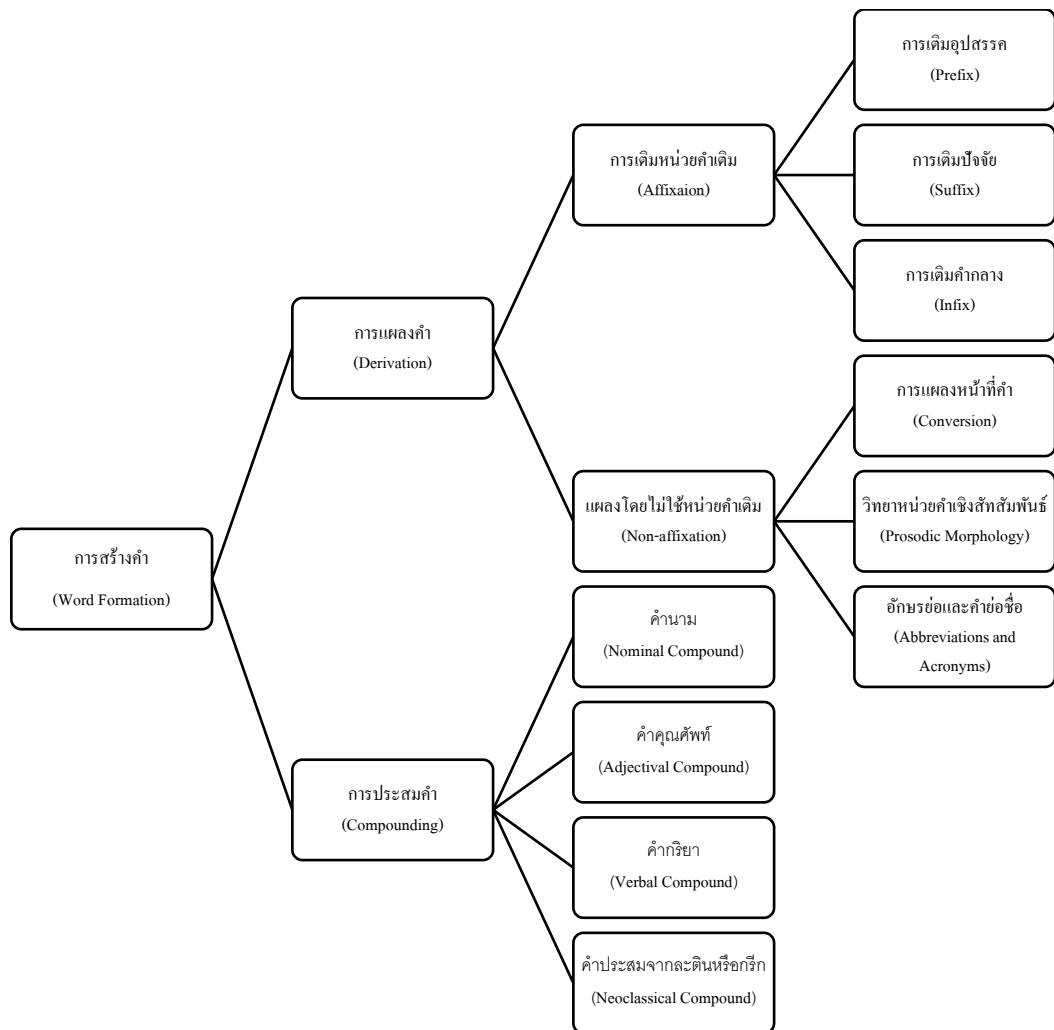
การตรวจสอบความหมาย (Verification)

ความหมายที่ได้จากกระบวนการถ่ายทอดความหมายนั้นอาจมีได้หลายรูปแบบ ผู้แปลจึงต้องใช้การตีความครั้งที่สอง (Second interpretation) เพื่อตรวจสอบตัวเลือกที่ได้ทั้งหมดว่าตัวเลือกใดที่มีสมมูลภาพกับต้นฉบับมากที่สุดเพื่อถ่ายทอดตัวเลือกสุดท้ายออกมาเป็นต้นฉบับแปล (Delisle, 1988)

ผู้วิจัยจะนำเอาแนวทางการแปลแบบยึดความหมายและตีความหมายของฌอง เดอลิซไปใช้ในการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เป็นปัญหา เพื่อนำไปค้นหาคำแปลที่ครอบคลุมความหมายของคำศัพท์ มีสมมูลภาพกับคำศัพท์ต้นฉบับให้มากที่สุด

2.1.3 แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก (Ingo Plag)

อิงโก แพลก (Ingo Plag) สรุปแนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษได้ตามแผนภาพนี้ (Plag, 2003)

1) **การแผลงคำ (Derivation)** คือการสร้างคำโดยใช้รากคำหรือคำฐาน (base) มาแผลง แพลก (Plag, 2003) อธิบายว่าทำได้โดยการเติมหน่วยคำเติม (Affixation) และการแผลงคำโดยไม่ใช่หน่วยคำเติม (Derivation without affixation)

1.1) **การเติมหน่วยคำเติม (Affixation)** แพลก (Plag, 2003) อธิบายว่าทำได้โดย

1.1.1) **การเติมอุปสรรค (Prefix)** เช่น a-, anti-, de-, dis-, in-, mis-, non-, un- ใน asexual, anti-abortion, depollute, disobey, inactive, mismatch, non-member และ unhappy เป็นต้น

1.1.2) **การเติมปัจจัย (Suffix)** เช่น เติมเพื่อสร้างคำนาม (-age ใน coverage, -al ใน arrival เป็นต้น) เติมเพื่อสร้างคำกริยา (-ate ใน regulate, -en ใน broaden, -ify ใน humidify หรือ -ize ใน digitalize เป็นต้น) และเติมเพื่อสร้างคำคุณศัพท์ (-able ใน breakable, -al ใน

contextual, -ary ใน momentary, -ed ใน wooded, -esque ใน picturesque, -ful ใน forgetful, -ic/-ical ใน electric/electrical, -ing ใน boring, -ish ใน sharpish, -ive ใน massive, -less ใน hopeless, -ly ใน monthly และ -ous ใน famous เป็นต้น)

1.1.3) การเติมคำกลาง (Infix) คือการแทรกหน่วยคำเติมเข้าไปกลางคำ เช่น kangaroo-bloody-roo

1.2) การแปลงคำโดยไม่ใช้หน่วยคำเติม (derivation without affixation) ซึ่งแพลก (Plag, 2003) อธิบายว่าทำได้ดังนี้

1.2.1) การแปลงหน้าที่คำ (Conversion) คือการแปลงเป็นคำใหม่โดยปราศจากการทำเครื่องหมายที่ชัดเจน (overt marking) และโดยทั่วไปจะเป็นการเปลี่ยนหน้าที่ของคำ เช่น การแปลงจากคำนามเป็นคำกริยา (the skin เป็น to skin) การแปลงจากคำกริยาเป็นคำนาม (to guess เป็น a guess) แปลงจากคำคุณศัพท์เป็นคำกริยา (empty เป็น to empty) และแปลงจากคำคุณศัพท์เป็นคำนาม (rich เป็น the rich)

1.2.2) วิทยาหน่วยคำเชิงสัทสัมพันธ์ (Prosodic morphology) คือการสร้างคำโดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลของหน่วยคำกับข้อมูลเชิงสัทสัมพันธ์ในการกำหนดโครงสร้างของคำประสาน (complex words) มีสองวิธีด้วยกัน วิธีแรกคือการตัดคำ (Truncation) โดยการลดรูป (Truncated name) เช่น Elizabeth ลดรูปเป็น Liz การตัดพยางค์แล้วเติม -y (-y diminutive) เช่น Amanda เป็น Mandy และการตัดทิ้ง (Clipping) เช่น Condominium เป็น Condo เป็นต้น ส่วนวิธีที่สองคือการสมาสและสนธิคำ (Blends) โดยการสมาส (Shortened or abbreviated) เช่น motor + hotel เป็น motel หรือ science + fiction เป็น sci-fi และการสนธิคำ (Proper blend) เช่น smoke + fog เป็น smog เป็นต้น

1.2.3) การใช้อักษรย่อและคำย่อชื่อ (Abbreviations and Acronyms) คือการนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำในกลุ่มคำมาสร้างเป็นคำใหม่ เช่น European Community สร้างคำใหม่เป็น EC หรือ Frequently Asked Questions สร้างคำใหม่เป็น FAQ เป็นต้น

2) การประสมคำ (Compounding) คือการนำคำสองคำขึ้นไปมาประสมกันเพื่อสร้างคำใหม่โดยให้คำหลักหรือหน่วยคำที่มีความสำคัญที่สุด (head) อยู่ทางขวาและส่วนขยาย (modifier) อยู่ทางซ้าย เช่น beer bottle อาจมีขั้วกัน (-) กันหรือไม่มีก็ได้ เช่น deep-fry เรียกโครงสร้างของคำประสมนี้ว่า modifier-head structure หรือ right-hand head rule (Williams, 1981 อ้างถึงใน Plag, 2003) โดยคำหลักจะเป็นตัวกำหนดหน้าที่ของคำผสม เช่น หากคำหลักเป็นคำนาม คำประสมที่ได้ก็จะจัดเป็น

ค่านาม (a beer bottle) หรือคำหลักเป็นกริยา คำประสมที่ได้ก็จะจัดเป็นคำกริยา (deep-fry) คำประสมแบ่งตามหน้าที่ได้ 4 ประเภท ได้แก่

- คำประสมที่เป็นค่านาม (Nominal Compound) เช่น beer bottle, greenhouse เป็นต้น
- คำประสมที่เป็นคำคุณศัพท์ (Adjectival Compound) เช่น sugar-free, knee-deep เป็นต้น
- คำประสมที่เป็นคำกริยา (Verbal Compound) เช่น proof-read, deep-fry เป็นต้น
- คำประสมที่มาจากภาษาละตินหรือกรีก (Neoclassical Compound) เช่น biochemistry, photograph เป็นต้น

ผู้วิจัยจะนำแนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก ไปใช้วิเคราะห์ศัพท์ที่คัดสรรเพื่อจำแนกว่าเป็นการสร้างคำศัพท์แบบใด แล้วนำไปประกอบการบัญญัติศัพท์ที่ใช้วิธีสร้างใกล้เคียงกันของบทแปล เพื่อรักษาสมมูลภาพของคำศัพท์ให้ได้มากที่สุด

2.1.4 แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark)

ปีเตอร์ นิวมาร์ก (Newmark, 1995 อ้างถึงในพินันรา วงศ์วิริยะ, 2559) ได้ให้คำจำกัดความของคำสร้างใหม่ว่าเป็นหน่วยคำที่สร้างขึ้นใหม่หรือเป็นหน่วยคำที่มีอยู่เดิมแต่ได้รับความหมายใหม่ และได้รวบรวมประเภทของคำสร้างใหม่ไว้ 12 ประเภทดังนี้

1) คำเก่าที่มีความหมายใหม่ (Old words with new senses) เป็นคำที่ไม่ได้มีความหมายเชิงวัฒนธรรมหรือทางเทคนิค และมักเป็นคำที่มีคำแปลในภาษาปลายทางอยู่แล้ว หรือใช้คำแทนที่เป็นศัพท์ที่มีการอธิบายความสั้น ๆ

2) คำปรากฏร่วมเก่าที่มีความหมายใหม่ (Old collocations with new senses) อาจมีความหมายได้ทั้งเชิงวัฒนธรรมและไม่อิงวัฒนธรรม หากภาษาปลายทางมีมโนทัศน์ของคำปรากฏร่วมที่มีความหมายใหม่นั้นอยู่แล้ว คำปรากฏร่วมที่มีความหมายใหม่นั้นมักจะมีคำแปลในภาษาปลายทางอยู่แล้ว แต่กรณีที่ภาษาปลายทางไม่มีมโนทัศน์ของคำปรากฏร่วมที่มีความหมายใหม่นั้น ผู้ใช้ภาษาปลายทางก็ไม่อาจเข้าใจความหมายของคำปรากฏร่วมนั้นได้ จึงจำเป็นต้องใช้การอธิบายความให้สั้นที่สุดเพื่อให้เกิดสมมูลภาพทางความหมาย

3) การสร้างคำขึ้นใหม่ (New coinages) สมมติฐานเดิมทั่วไปนั้นเชื่อว่าไม่มีคำสร้างใหม่ที่แท้จริง แต่เป็นคำที่เกิดขึ้นจากหน่วยคำต่าง ๆ ประกอบกัน ซึ่งมักเป็นการเลียนเสียงหรือเป็นคำที่ทำให้เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์นอกเหนือการควบคุมโดยอัตโนมัติของผู้รับสาร อย่างไรก็ตามคำสร้างใหม่ในปัจจุบันนั้นมักเป็นชื่อทางการค้า เช่น Bisto และมักใช้วิธีการถ่ายเสียงในภาษาปลายทาง ยกเว้นว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะมี

ชื่อทางการตลาดเป็นชื่ออื่นในภาษาปลายทาง หากคำสร้างใหม่นั้นไม่มีความหมายเชิงวัฒนธรรมหรือไม่มี ความหมายเชิงระบุคุณลักษณะ ให้แปลโดยใช้ศัพท์ที่มีการอธิบายความ

4) **คำยืม (Derived words)** มักเป็นวิธีสร้างคำใหม่ที่ใช้กับคำในวงการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ มักไม่ใช่คำที่มีความหมายเชิงวัฒนธรรม มักเป็นคำที่ยืมหน่วยคำจากภาษากรีกโบราณและภาษาละตินซึ่ง เกิดจากการเติมปัจจัยหรืออุปสรรค เช่น คำที่ลงท้ายด้วย -ismo, -ismus, -ija เป็นต้น ผู้แปลควรสืบค้นเพิ่มเติม จากอภิธานศัพท์ขององค์กรมาตรฐานสากล (ISO) ว่าคำดังกล่าวมีคำแปลที่ได้รับการยอมรับอยู่แล้วหรือไม่ มีคำแทนในภาษาปลายทางอยู่แล้วหรือไม่ สามารถ ‘ปลูกถ่าย’ (transplanting) ได้หรือไม่ ผู้แปลมีอำนาจใน การปลูกถ่ายคำหรือไม่ หากผู้แปลเห็นว่าตนเป็นคนปลูกถ่ายคำเป็นคนแรก ให้ใช้การทำเครื่องหมายด้วย เครื่องหมายอัฒภาคเดี่ยว ‘...’ เพื่อบ่งบอกว่าเป็นคำยืม

5) **การย่อคำ (Abbreviations)** คือวิธีการตัดคำให้สั้นซึ่งใช้บ่อยกับคำเสมือนคำสร้างใหม่ มักพบใน ภาษาฝรั่งเศสมากกว่าภาษาอังกฤษ เช่น video (จาก televideo)

6) **คำปรากฏร่วม (Collocations)** คือคำประสมที่เกิดจากการประสมคำนามหรือคำวิเศษณ์ประสม กับคำนาม เป็นวิธีการสร้างคำใหม่ที่มีพบในภาษาคอมพิวเตอร์และภาษาสังคมศาสตร์ การแปลคำปรากฏ ร่วมใหม่สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ใช้คำแปลที่ได้รับการยอมรับแล้ว (Acid rain แปลเป็น ฝนกรด) ใช้การ ถ่ายเสียงแล้วเติมการอธิบายความหรือคำอธิบายหน้าที่กรณีที่ยังไม่มีคำแปลที่เป็นที่ยอมรับให้ใช้ (Domino effect แปลเป็น ผลกระทบแบบโดมิโน) เป็นต้น

7) **คำที่เกิดจากชื่อเฉพาะ (Eponyms)** ปีเตอร์ นิวมาร์กให้คำจำกัดความของ Eponyms ว่าเป็นคำใดก็ตามที่มาจากชื่อเฉพาะต่าง ๆ เช่น ชื่อบุคคล สถานที่ กรณีที่เป็นชื่อบุคคลให้ใช้วิธีการถ่ายเสียง กรณีที่เป็นคำ ที่สื่อถึงความคิดหรือคุณสมบัติเฉพาะให้ระบุเพิ่มเติมลงไปในการแปลด้วย กรณีที่เป็นชื่อยี่ห้อให้ใช้การถ่าย เสียงเมื่อสิ่งนั้นเป็นที่รู้จักกันดีในภาษาปลายทางแล้ว (เช่น ไนลอน)

8) **คำนามวลีที่สร้างจากกริยวลี (Phrasal words)** คำสร้างใหม่ประเภทนี้มักพบในภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีไวยากรณ์ที่เอื้อต่อการแปลงกริยวลีเป็นคำนาม เช่น trade-off หรือ cut-out คำสร้างใหม่ประเภท นี้มักแปลโดยรักษาสมมูลภาพทางความหมาย ทำให้คำแปลมีความยาวและมีความเป็นทางการมากกว่า

9) **คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ (transferred words)** คำสร้างใหม่ประเภทนี้มักเป็นคำที่เกี่ยวข้อง กับสื่อหรือผลิตภัณฑ์มากกว่าจะเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี มีความเป็นอิสระจากบริบท อาจใช้วิธีการ ทับศัพท์เช่น Adidas หรือ Levi ใช้วิธีการถ่ายเสียง เช่น ทันโดรี หรือสำหรับ หรือใช้วิธีถ่ายเสียงร่วมกับการให้ คำอธิบายหรือเติมคำศัพท์ทั่วไป

10) คำย่อชื่อ (Acronyms) คำสร้างใหม่ประเภทนี้ใช้การนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำมารวมกันเป็นคำย่อ มักพบในศัพท์ที่ไม่ใช่ศัพท์ทางวรรณกรรม เช่น เลเซอร์ (มาจาก Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation) หรือเป็นชื่อขององค์กร เช่น UNESCO (The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)

11) คำเสมือนคำสร้างใหม่ (Pseudo-neologisms) คำประเภทนี้คือคำทั่วไปที่นำมาใช้แทนคำที่มีความหมายเฉพาะ เช่น rapport (สายสัมพันธ์) ที่ใช้แทน d'engrenage (gear ratios) หรือ humerale (ภาษาละตินคือเส้นเชื่อมกระดูกนอกที่นักบวชใส่) ใช้แทน humeral artery (ชื่อของหลอดเลือดแดงบริเวณต้นแขน) เป็นต้น

12) คำที่เกิดจากกระบวนการสร้างความเป็นสากล (Internationalisms) คำสร้างใหม่ประเภทนี้คือคำที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เช่น ชื่อเอนไซม์ SGOT หรือ SGPT (เป็นการย่อกำที่ได้รับการยอมรับใช้เป็นสากล) คำว่า OK

นอกจากนี้ยังมีแนวทางการแปลคำสร้างใหม่อื่น ๆ อีก (Newmark, 1995 อ้างถึงในพินันรา วงศ์วิริยะ, 2559) ดังนี้

- 1) การทับศัพท์ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒภาค ‘ ’ (Transference with inverted comma)** คำที่ควรทับศัพท์คือวัตถุหรือมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมของคนกลุ่มเล็ก ทั้งนี้คำสร้างใหม่ที่เป็นชื่อวัตถุ สิ่งประดิษฐ์ เครื่องมือ และกระบวนการที่นำเข้ามาจากต่างประเทศต้องแปลโดยใช้ความสร้างสรรค์และขออนุญาตก่อน
- 2) การสร้างคำใหม่ในภาษาปลายทาง (TL neologism with composites)** คือการประกอบหน่วยคำของภาษาปลายทางขึ้นเป็นคำสร้างใหม่โดยเลียนแบบโครงสร้างของคำต้นทาง เช่น bipolar staining แปลว่าการติดสีสองปลาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544: ออนไลน์ อ้างถึงในพินันรา วงศ์วิริยะ, 2559)
- 3) การใช้คำแผลงในภาษาปลายทาง (TL derived word)** คือคำบัญญัติโดยการนำคำภาษาต่างประเทศมาสมมติเป็นคำใหม่ ตัวอย่างในภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำที่มาจากภาษากรีกและโรมัน เช่น micros + bios + logia ได้เป็น microbiology ตัวอย่างในภาษาไทยคือคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต เช่น จุล (บาลี) + ชีวะ (บาลี) + วิทยา (สันสกฤต) ได้เป็น จุลชีววิทยา
- 4) การทับศัพท์โดยปรับให้เข้ากับภาษาปลายทาง (Naturalization)** คือการปรับคำอ่านของคำต้นทางให้ใกล้เคียงกับคำในภาษาปลายทางแล้วจึงเปลี่ยนตัวสะกด เช่น captain - กะปิตัน, raj pattern – ราชปะแตน

- 5) การใช้คำที่มีอยู่แล้วในภาษาปลายทาง (**Recognized TL translation**) คือการใช้คำบัญญัติ (official term) หรือคำแปลที่เป็นที่ยอมรับ (generally accepted term) ในภาษาปลายทาง (Newmark, 1995 อ้างถึงในพินันนรา วงศ์วิริยะ, 2559) เช่น debenture แปลว่า หุ้นกู้หรือใบหุ้นกู้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: ออนไลน์ อ้างถึงในพินันนรา วงศ์วิริยะ, 2559)
 - 6) การใช้คำอธิบายบอกหน้าที่ (**Functional term**) คือการใช้คำที่ไม่อิงวัฒนธรรมบอกหน้าที่ของคำนั้น เช่น goggles แปลว่า แว่นแสดงผล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544: ออนไลน์อ้างถึงในพินันนรา วงศ์วิริยะ, 2559)
 - 7) การใช้คำอธิบายบอกลักษณะ (**Descriptive term**) คือการใช้คำที่ไม่อิงวัฒนธรรมบรรยายลักษณะอื่นที่ไม่ใช่หน้าที่
 - 8) การแปลตรงตัว (**Literal translation**) คือการแปลคำต้นทางทีละคำ เช่น beer garden เป็น ลานเบียร์
 - 9) การใช้หลายวิธีร่วมกัน (**Translation procedure combinations**) เช่น expressionism แปลว่า ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: ออนไลน์อ้างถึงในพินันนรา วงศ์วิริยะ, 2559) มีทั้งการใช้คำแปล (ลัทธิ - บาลี, สำแดง - เขมร) และคำอธิบายบอกลักษณะ (พลังอารมณ์)
 - 10) การถ่ายคำ (**Through-translation**) เหมาะสำหรับการแปลระหว่างภาษาอังกฤษกับกลุ่มภาษาโรมานซ์ หรือภาษาเยอรมันกับภาษาสลาฟ (Newmark, 1995 อ้างถึงในพินันนรา วงศ์วิริยะ, 2559)
 - 11) การใช้คำที่เกิดจากระบวนการสร้างความเป็นสากล (**Internationalization**) ดังอธิบายไปแล้ว
- ในการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์จิตพลวัต ผู้วิจัยจะนำแนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์คไปใช้ในการวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหาการแปล เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกวิธีสร้างคำแปลที่เหมาะสม

2.1.5 หลักเกณฑ์บัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน ของมงคล เดชนครินทร์

หลักการบัญญัติศัพท์ที่คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานทุกคณะใช้มีสาระโดยสรุป ดังนี้

- 1) **คิดคำขึ้นใหม่** ด้วยการพยายามหาคำไทยแท้มาผูกเป็นศัพท์บัญญัติขึ้นใหม่ก่อน หากไม่สามารถหาคำไทยที่เหมาะสมและตรงกับความหมายได้ ให้หาคำจากภาษาบาลีและสันสกฤตที่มีใช้อยู่แล้วมาผูกเป็นศัพท์ ดังนี้
 - **การผูกคำจากคำไทย** ให้ใช้จำนวนคำน้อยที่สุดเท่าที่ทำได้ เพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้ศัพท์บัญญัติกลายเป็นการนิยามศัพท์ เช่น blank verse (กลอนเปล่า) โดยหลีกเลี่ยงการใช้บุรพท ยกเว้นว่าจะทำให้คำมีความหมายกำกวมหรือผิดเพี้ยน เช่น biolysis (การแยกสลายโดยชีววิธี)
 - **การผูกคำจากคำบาลีและสันสกฤต** หากคำศัพท์มีคำขยายประกอบหน้าคำนาม ให้ใช้หลักการสมาสหรือสนธิตามไวยากรณ์บาลี (คำขยายอยู่หน้าคำนาม) เช่น clip art (กฤตศิลป์) หรือใช้หลักการขยายคำตามไวยากรณ์ของภาษาไทย (คำขยายอยู่หลังคำนาม) โดยขึ้นกับความถูกต้องตามความหมาย ความสละสลวย และความกะทัดรัดของศัพท์ที่ผูกขึ้น เช่น analytical mechanics (กลศาสตร์วิเคราะห์)
- 2) **ทับศัพท์** โดยใช้วิธีถ่ายเสียงและถอดอักษรเพื่อเขียนศัพท์ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย โดยใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน และใช้การถ่ายเสียงสระตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาต่างประเทศ เช่น polymer (พอลิเมอร์)
- 3) **ศัพท์บัญญัติที่ใช้ร่วมกันในหลายสาขาวิชา** ให้ใช้ตามสาขาวิชาหลัก เช่น Commonwealth period (สมัยคอมมอนเวลท์)

ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์บัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานในการบัญญัติศัพท์ที่เป็นปัญหาในการแปล

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 วิวัฒนาการของการยืมคำและการบัญญัติศัพท์ในสังคมไทย ของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

เมื่อมีการปรับเปลี่ยนสมัย สังคมไทยเปิดรับวิทยาการและศาสตร์ต่าง ๆ จากตะวันตกผ่านการแปล การเรียนรู้ศาสตร์ใหม่นำไปสู่การเรียนรู้ โทนทัศน์ใหม่ที่ต้องอาศัยคำเรียก การเรียกมโนทัศน์ใหม่ อาจทำได้สองวิธีด้วยกัน วิธีที่หนึ่งคือการยืมคำหรือการยืมศัพท์ (Lexical borrowing) หรือที่เรียกกันว่า “การทับศัพท์” โดยการเขียนคำภาษาตะวันตกที่อาจไม่เปลี่ยนการออกเสียงหรือเปลี่ยนแปลงการออกเสียงเพียงเล็กน้อยด้วยอักษรภาษาไทย วิธีที่สองคือการคิดคำขึ้นใหม่ เรียกว่า “การบัญญัติศัพท์” (Coined word) ซึ่งทั้งสองวิธีเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นร่วมกัน โดยการยืมศัพท์มีวัตถุประสงค์ที่แท้จริงอยู่ที่การยืมมโนทัศน์ใหม่ที่แสดงความหมายของศัพท์เพื่อให้สามารถรับวัฒนธรรมใหม่ได้ จึงมีผู้มองการยืมศัพท์เป็นการรับวัฒนธรรมใหม่ทางภาษา (Linguistic acculturation) (Cassagrande, 1954; Dozier, 1964 อ้างถึงในอมรา, 2547) การบัญญัติศัพท์เป็นผลมาจากการยืมศัพท์ เนื่องจากนโยบายของบางสังคม เช่น สังคมไทย อาจไม่ยอมรับรูปศัพท์เดิม จึงต้องสร้างหรือบัญญัติศัพท์ให้เทียบเท่าคำยืมเพื่อให้สามารถรับมโนทัศน์ใหม่ได้

ในสังคมไทย เริ่มมีความพยายามในการบัญญัติศัพท์ตั้งแต่ พ.ศ. 2460 (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2547) ซึ่งเป็นทั้งการนำศัพท์ภาษาไทยที่มีอยู่แล้วมาใช้หรือสร้างคำใหม่จากภาษาบาลีสันสกฤต และพัฒนาเป็นหลักเกณฑ์ในการบัญญัติศัพท์ในเวลาต่อมา ซึ่งมีหลักการดังนี้

ก) ใช้คำที่เป็นที่เข้าใจง่ายสำหรับคนทั่วไป หากมีคำไทยซึ่งฟังดูเหมาะสมแล้วก็ให้ใช้ โดยไม่ต้องใช้คำบาลีสันสกฤต เช่น ใช้คำว่า *ภาวะสองภาษา* แทนคำว่า *ภาวะทวิภาษา* หรือให้ใช้คำว่า *ภาวะหลายภาษา* แทนที่จะใช้คำว่า *ภาวะพหุภาษา*

ข) หากหาคำไทยไม่ได้ ให้ใช้คำบาลีสันสกฤตสร้างเป็นคำศัพท์

ค) หากเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำโดดหลายคำ ผู้บัญญัติศัพท์สามารถใช้คำไทยผสมบาลีสันสกฤตได้ แต่ให้เรียงคำแบบไทย เช่น *soil science* ให้ใช้คำว่า *ศาสตร์ของดิน* หรือ *ศาสตร์ว่าด้วยดิน* แทนที่จะใช้คำว่า *ดินศาสตร์* แต่หากคำประสมเป็นคำบาลีสันสกฤตทั้งคู่ ให้เรียบเรียงคำแบบบาลีสันสกฤตกล่าวคือ วางคำขยายไว้หน้าคำหลัก เช่น *ปฐพีศาสตร์ สังคมวิทยา* เป็นต้น

ง) ศัพท์บัญญัติควรฟังดูกะทัดรัด ไม่เป็นคำยาวเยิ่นเย้อหรือเป็นคำอธิบายอ้อมค้อม ไม่มีโครงสร้างเป็นวลีหรือประโยค

สรุปรูปแบบการยืมคำและบัญญัติศัพท์ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2547)

มีทั้งหมด 9 รูปแบบ ได้แก่

- 1) การทับศัพท์ (Transliteration) หรือการยืมศัพท์ (Lexical borrowing) ได้เป็นคำยืม เช่น ออกซิเจน โมเลกุล เทอร์โมมิเตอร์ เป็นต้น
- 2) การใช้คำยืมปนคำไทย (Loan blending) ได้เป็นคำยืมปน (Loan blend) เช่น น้ำมันโอดีฟ ทรายบิฑูมินัส เป็นต้น
- 3) การสร้างศัพท์ใหม่โดยขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่แล้ว (Extension) ซึ่งอาจเป็นคำเดี่ยว เช่น กรด มุม แผลม กฏ คู่้ม หรืออาจเป็นคำไทยสองคำขึ้นไปผสมกัน เช่น กล้ามเนื้อ ความเร่ง เป็นต้น
- 4) การใช้คำยืมหรือคำยืมปน คู่คำไทย เช่น กรดถ่าน/คาร์บอนิกแอซิด ต่าง/แอลคาไลน์ กรดน้ำส้ม/กรดแอซิดิก เป็นต้น
- 5) การสร้างศัพท์เชิงจำกัดความ (Definition) คือการสร้างคำให้เทียบเท่าคำยืม แต่มีความยาวหรือเป็นความหมายเหมือนคำจำกัดความหรือคำอธิบาย จึงมีลักษณะไม่เป็นศัพท์เฉพาะ เช่น สารเสริมการละลายน้ำ (hydrotropic), กำลังลมที่ใช้ได้เต็มที่ (available wind power) เป็นต้น
- 6) การกำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ เช่น ทิชชู (tissue), ไฟฟ้าประจุ (electric charges) เป็นต้น
- 7) การสร้างศัพท์ใหม่โดยใช้คำบาลีสันสกฤต เช่น อารยธรรม สิทธิบัตร ประวัติศาสตร์ เป็นต้น
- 8) การปนรหัส (Code mixing) คือการใช้ศัพท์อังกฤษ (เขียนเป็นอังกฤษ) ปนในบทความภาษาไทย เช่น “การจะใช้นาฬิกาแน่นนั้นขึ้นอยู่กับ การ Optimization คุณสมบัติของเชื้อเพลิงใช้แล้ว” เป็นต้น
- 9) การสร้างศัพท์โดยแปลคำยืมแบบตรงตัว (Loan Translation) คือการสร้างคำผสมขึ้น โดยให้ทุกส่วนสอดคล้องกับส่วนต่าง ๆ ในคำยืมภาษาอังกฤษ เช่น กฎลูกโซ่ (chain rule), ธนาคารเกษตร (agricultural bank) เป็นต้น

2.2.2 แนวทางการบัญญัติศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์จากการศึกษาบทความความเป็นมาของศัพท์แพทย์ภาษาไทยในเวชบันทึกศิริราชและพจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาของราชบัณฑิตยสถาน

เนื่องจากในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์ทางการแพทย์และศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์โดยตรง ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการบัญญัติศัพท์จากบทความวิชาการในเวชบันทึกศิริราช พ.ศ. 2551 ฉบับที่ 2 เรื่อง “ความเป็นมาของศัพท์แพทย์ภาษาไทย” ของศาสตราจารย์ นายแพทย์สัญญา สุข

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาของราชบัณฑิตยสถานฉบับล่าสุด (พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2553) สรุปเป็นรูปแบบการบัญญัติศัพท์ทางการแพทย์และจิตเวชศาสตร์ได้ดังนี้

1) การทับศัพท์ (Transliteration) หรือการยืมศัพท์ (Lexical borrowing) เช่น *สกีโซเฟรเนีย โคออร์ดิเนต* (บัญญัติศัพท์แพทย์, 2487 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551)

2) การใช้คำยืมปนคำไทย (Loan blending) มักพบในคำศัพท์ที่มีชื่อเฉพาะเป็นส่วนประกอบ เช่น กลุ่มอาการโคโร กลุ่มอาการคอร์ซาคอฟฟ์ มาตราคินซี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

3) การสร้างศัพท์ใหม่โดยขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่แล้ว (Extension) เช่น *ความรู้ตัว คลั่ง เพื่อ ความคลุ้มคลั่ง* (อารี แสงสว่างวัฒนะ, 2478 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551) *ความรู้สึกตัว บ้าคลั่ง* (บัญญัติศัพท์แพทย์, 2487 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551) หรือ *การหลงผิด* (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

4) การสร้างศัพท์เชิงจำกัดความ (Definition) เช่น *ความหลงผิดทางประสาท การแปลประสาทผิด การรู้จักกาลเทศะบุคคล* (อารี แสงสว่างวัฒนะ, 2478 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551)

5) การสร้างศัพท์ใหม่โดยใช้คำบาลีสันสกฤต เช่น *โสรมนัสส์ โทมน์สส์* (อารี แสงสว่างวัฒนะ, 2478 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551) *อเวก โมหันธ์ มายา* (บัญญัติศัพท์แพทย์, 2487 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551) *สติสัมปชัญญะ จิตวิเคราะห์* (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 อ้างถึงในสัญญา สุขพจนันท์, 2551)

6) การสร้างศัพท์โดยแปลคำยืมแบบตรงตัว (Loan Translation) มักพบในการบัญญัติศัพท์ที่เป็นคำประสมเช่น อุปนิสัยแบบก้าวร้าวทางปาก (oral-aggressive character), ปรากฏการณ์การมีความเชื่อมั่นเกินจริง (overconfidence phenomenon), การลงโทษทางบวก (positive punishment), การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

ผู้วิจัยจะนำแนวทางที่ได้จากการศึกษาบทความที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการบัญญัติศัพท์ที่เป็นปัญหาในการแปล

2.3 ความรู้ทางจิตเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบท

Topographical Model of the Mind

ซิกมันด์ ฟรอยด์ แบ่งจิตใจออกเป็นสามระบบด้วยกัน (Kaplan and Sadock, 2015) ได้แก่ ระบบจิตสำนึก (The Conscious) ระบบจิตก่อนสำนึก (The Preconscious) และระบบจิตไร้สำนึก (The Unconscious) แต่ละระบบมีคุณลักษณะเฉพาะดังนี้

จิตสำนึก (The Conscious)

จิตสำนึกคือส่วนหนึ่งของจิตใจที่ทำให้เราตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เรารับรู้ ทั้งจากโลกภายนอก และภายในร่างกายหรือจิตใจของเรา จิตสำนึกเป็นปรากฏการณ์ทางความรู้สึกที่สามารถใช้ภาษาหรือพฤติกรรมเพื่อสื่อสารเนื้อหาของสิ่งที่รับรู้ออกมาได้ โดยฟรอยด์มีสมมติฐานว่า บุคคลจะตระหนักถึงแนวคิดหรือความรู้สึกบางอย่างได้นั้น เป็นผลมาจากการใช้พลังงานทางจิตไปกับแนวคิดหรือความรู้สึกนั้น ๆ (Kaplan and Sadock, 2015)

จิตก่อนสำนึก (The Preconscious)

จิตก่อนสำนึกประกอบด้วยเหตุการณ์ กระบวนการ และสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายในจิตใจ ซึ่งสามารถนำขึ้นมาสู่การตระหนักรู้ของจิตสำนึกได้โดยการเพ่งความสนใจ เช่น การที่คนเราต้องตั้งใจเพ่งความสนใจไปที่ความทรงจำเพื่อให้ภาพของสิ่งที่ปกติแล้วไม่อยู่ในการตระหนักรู้ของจิตสำนึกขึ้นมาสู่การรับรู้ของจิตสำนึกได้ เช่น ใบหน้าของอาจารย์ประจำชั้นตอนอนุบาล กล่าวโดยสรุปคือ จิตก่อนสำนึกคือส่วนเชื่อมต่อระหว่างจิตไร้สำนึกและจิตสำนึกของจิตใจ การนำสิ่งที่อยู่ในจิตไร้สำนึกให้ขึ้นมาสู่การตระหนักรู้ของจิตสำนึกนั้น ต้องใช้คำพูดต่าง ๆ เป็นตัวเชื่อมโยง จึงกลายเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตก่อนสำนึก (Kaplan and Sadock, 2015)

จิตไร้สำนึก (The Unconscious)

จิตใจใช้พลังงานการเก็บกดเพื่อปกปิดกระบวนการและสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในจิตใจส่วนนี้ไม่ให้จิตสำนึกตระหนักรู้ พลังการเก็บกดดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงขับทางสัญชาตญาณ ฟรอยด์ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีพัฒนาการว่า สัญชาตญาณประกอบด้วยแรงขับทางเพศและการรักษาตัวเองให้ปลอดภัย และจิตไร้สำนึกนั้นโดยทั่วไปแล้วคือการแสดงออกทางจิตใจและเป็นอนุพันธ์ของสัญชาตญาณทางเพศ

สิ่งที่อยู่ในจิตไร้สำนึกล้วนเป็นความต้องการที่แสวงหาการเติมเต็ม ความต้องการเหล่านี้นำมาซึ่งการกระตุ้นให้เกิดความฝันและอาการทางประสาท

ระบบจิตไร้สำนึกมีลักษณะเด่นอยู่ที่มีกระบวนการคิดแบบปฐมภูมิ (Primary process thinking) อันมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การเติมเต็มความต้องการและการปลดปล่อยทางสัญชาตญาณ กระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในจิตใจส่วนนี้เป็นไปตามหลักของความพึงพอใจ จึงไม่มีการคำนึงเชื่อมโยงถึงการใช้เหตุและผล

กล่าวคือ ไม่คำนึงถึงกาลเวลา เข้าใจว่าความต้องการต่าง ๆ ต้องได้รับการเติมเต็ม ขอมให้เกิดความขัดแย้งหลายอย่างขึ้นพร้อมกัน และปฏิเสธการมีอยู่ของความรู้สึกด้านลบ (Kaplan and Sadock, 2015)

ทฤษฎีสัญชาตญาณหรือแรงขับ (Instinct or Drive Theory)

หลังจากคิดค้นทฤษฎี topographical model แล้ว ซิกมันด์ ฟรอยด์ได้หันเหความสนใจไปที่ทฤษฎีสัญชาตญาณอันซับซ้อน ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีทางจิตวิทยาให้เข้ากับวิชาชีววิทยา แต่ความพยายามที่จะนำคำศัพท์ที่ได้จากวิชาชีววิทยาไปอธิบายโครงสร้างทางจิตใจนำไปสู่ปัญหาด้านศัพท์วิทยาและมโนทัศน์ ตัวอย่างเช่น คำว่า “สัญชาตญาณ” ซึ่งหมายถึงรูปแบบทางพฤติกรรมที่จำเพาะเจาะจงกับสายพันธุ์ซึ่งกำหนดจากพันธุศาสตร์ จึงไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เท่าใดนัก แม้งานวิจัยสมัยใหม่จะแสดงให้เห็นว่ารูปแบบทางสัญชาตญาณได้รับการปรับเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ แต่ผลงานวิจัยก็ยังคงเป็นปัญหาเกี่ยวกับทฤษฎีสัญชาตญาณของฟรอยด์ แม้คำว่า “แรงขับ” จะมีความหมายใกล้เคียงกับ “สัญชาตญาณ” ในความหมายของฟรอยด์มากกว่าแต่คำสองคำนี้ก็ยังไม่เหมือนเป็นคำเดียวกันได้ในงานเขียนสมัยใหม่ ตามความเห็นของฟรอยด์นั้น “สัญชาตญาณ” มีลักษณะเฉพาะ 4 ประการด้วยกันได้แก่ ต้นกำเนิด (source) แรงผลักดัน (impetus) การพุ่งเป้า (aim) และวัตถุ (object) (Kaplan and Sadock, 2015)

ลิบิโด (Libido)

ความหมายที่คลุมเครือของคำว่า “แรงขับทางสัญชาตญาณ” (Instinctual drive) ยังสะท้อนให้เห็นในการใช้คำว่า “ลิบิโด” (Libido) กล่าวโดยสรุปแล้ว ฟรอยด์มองสัญชาตญาณทางเพศเป็นกระบวนการทางจิตสรีรวิทยาที่มีการแสดงออกทั้งทางจิตใจและทางสรีรวิทยา ฟรอยด์ใช้คำว่า “ลิบิโด” ในการอธิบาย “พลังที่สัญชาตญาณทางเพศแสดงออกในจิตใจ” ดังนั้น ความหมายที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปของลิบิโดจึงจำเพาะเจาะจงอยู่ที่การแสดงออกทางจิตใจของสัญชาตญาณทางเพศ แต่ฟรอยด์ตระหนักตั้งแต่ต้นแล้วว่าสัญชาตญาณทางเพศนั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาเป็นรูปแบบสำเร็จรูปหรือรูปแบบสุดท้าย แต่ผ่านกระบวนการที่สลับซับซ้อนของพัฒนาการแต่ละระยะ ที่ทำให้ลิบิโดมีการพุ่งเป้า (aim) และวัตถุ (object) ที่เฉพาะเจาะจงอันเบี่ยงเบนออกจากการพุ่งเป้าธรรมดาอย่างการสืบพันธุ์ (Kaplan and Sadock, 2015)

สัญชาตญาณอัตตา (Ego Instincts)

ตั้งแต่ปี 1905 เป็นต้นมา ฟรอยด์ยังคงใช้ทฤษฎีคู่สัญชาตญาณ (dual instinct theory) ซึ่งจัดรวมสัญชาตญาณทางเพศและสัญชาตญาณอัตตาเข้าด้วยกันแล้วเชื่อมโยงกับการปกป้องรักษาตนให้ปลอดภัยจนกระทั่งปี 1914 ที่ฟรอยด์เริ่มใช้คำว่า “สัญชาตญาณอัตตา” กับคำว่า “ลิบิโด” และเริ่มเสนอแนวคิดของ “ลิบิโดอัตตา” (ego libido) กับ “ลิบิโดวัตถุ” (object libido) เป็นครั้งแรก ฟรอยด์จึงมองพฤติกรรมที่เป็นไป

เพราะความหลงตนว่าเป็น “สัญชาตญาณลิวิด” (libidinal instincts) และเรียกส่วนที่เหลือทั้งหมดที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศว่าเป็น “สัญชาตญาณอัตตา” (ego instincts) (Kaplan and Sadock, 2015)

ความก้าวร้าว (Aggression)

ทฤษฎีคู่สัญชาตญาณในปัจจุบันจะหมายถึงลิวิดและความก้าวร้าว แม้เริ่มแรกฟรอยด์ได้สร้างแนวคิดที่ความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณทางเพศในรูปแบบของชาดิสม์ แต่เมื่อตระหนักถึงแง่มุมที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของชาดิสม์ ฟรอยด์จึงปรับแนวคิดใหม่ซึ่งทำให้สามารถจัดความก้าวร้าวและความเกลียดชัง (hate) ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญชาตญาณอัตตา และจัดชาดิสม์ส่วนลิวิดว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสัญชาตญาณทางเพศ กระทั่งปี 1923 ที่ผลการสังเกตทางคลินิกทั้งหลายของฟรอยด์ทำให้ฟรอยด์ยอมจัดความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณอีกประเภทหนึ่งแยกออกมา

สัญชาตญาณความเป็นความตาย (Life and Death Instincts)

ก่อนที่ฟรอยด์จะจัดให้ความก้าวร้าวเป็นอีกสัญชาตญาณหนึ่งที่แยกออกมา ฟรอยด์ได้เคยรวมสัญชาตญาณอัตตาอยู่ในสัญชาตญาณความเป็นหรือสัญชาตญาณชีวิต (life instincts) ซึ่งตรงข้ามกับสัญชาตญาณความตาย (Death Instinct) สัญชาตญาณความเป็นความตายคือแรงผลักดันที่อยู่ภายใต้สัญชาตญาณทางเพศและสัญชาตญาณความก้าวร้าว แม้ฟรอยด์จะไม่มีข้อมูลทางคลินิกที่ยืนยันว่ามีสัญชาตญาณความตายได้โดยตรง ฟรอยด์คิดว่าเราอาจบ่งบอกได้เป็นนัยถึงสัญชาตญาณดังกล่าวจากการสังเกตพฤติกรรมชั่วช้าที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ซึ่งก็คือแนวโน้มที่บุคคลจะทำซ้ำพฤติกรรมอันเกิดจากเหตุสะเทือนใจในอดีต และฟรอยด์เชื่อว่าแรงผลักดันหลักที่อยู่เบื้องหลังสิ่งมีชีวิตคือสัญชาตญาณความตาย แม้ในปัจจุบันจะมองว่าสัญชาตญาณทางเพศและความก้าวร้าวก็เพียงพอที่จะอธิบายปรากฏการณ์ทางคลินิกส่วนใหญ่โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปใช้สัญชาตญาณความตายในการอธิบาย (Kaplan and Sadock, 2015)

หลักความพึงพอใจและความเป็นจริง (Pleasure and Reality Principles)

ฟรอยด์อิงหลักความพึงพอใจและความเป็นจริงจากกระบวนการคิดแบบปฐมภูมิและทุติยภูมิเพื่อใช้อธิบายความหมายของอัตตา (ego) ให้ชัดเจนขึ้น โดยมองว่าหลักความพึงพอใจและความเป็นจริงเป็นการทำงานของอัตตา (ego functionings) โดย “หลักความพึงพอใจ” คือ แนวโน้มอันเป็นลักษณะที่มีมาแต่กำเนิดของสิ่งมีชีวิตในการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดและแสวงหาความพึงพอใจผ่านการปลดปล่อยความตึงเครียด ขณะที่ “หลักความเป็นจริง” คือการทำงานของอัตตาที่ได้มาจากการเรียนรู้ และมีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับการเติบโตเต็มวุฒิภาวะของอัตตา มีหน้าที่เป็นตัวปรับแต่งหลักความพึงพอใจและใช้การเลื่อนหรือการทำให้การตอบสนองความต้องการในทันทีล่าช้าออกไป (Kaplan and Sadock, 2015)

สัมพันธภาพกับบุคคลในทฤษฎีสัญชาตญาณ (Object Relationships in Instinct Theory)

ฟรอยด์เสนอสมมติฐานที่ว่า การที่คนเราในวัยผู้ใหญ่จะเลือกบุคคลอันเป็นที่รัก สัมพันธภาพทางความรัก และลักษณะของสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ๆ ทั้งหมดในลักษณะใดนั้น ขึ้นกับลักษณะและคุณภาพของสัมพันธภาพที่คนเราในวัยเด็กมีเป็นสำคัญ กล่าวคือ เด็กแรกเกิดจะตระหนักรู้ถึงความรู้สึกทางกายภาพเป็นหลัก เช่น ความรู้สึกหิว หนาว และความเจ็บปวด ความรู้สึกทางกายภาพต่าง ๆ เหล่านี้ นำสู่ความดิ้นรนดิ้นรน ผู้ที่เลี้ยงดูเด็กจึงเป็นบุคคลที่คอยบรรเทาความรู้สึกดิ้นรนดิ้นรนหรือปิดเป่าตัวกระตุ้นที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ตามสมมติฐานนี้ ฟรอยด์จึงอ้างอิงอยู่บ่อยครั้งถึงความสำคัญของสัมพันธภาพที่เด็กมีกับผู้เป็นพ่อแม่และบุคคลอื่น ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญเพื่ออธิบายระยะลิบิโดในทฤษฎีพัฒนาการจิตเพศ (Psychosexual development) (Kaplan and Sadock, 2015)

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะหลงตัวเอง (Narcissism)

ตามที่ปรากฏในเทพปกรณัมกรีก ชายหนุ่มหน้าตางดงามชื่อนาร์ซิสซัส (Narcissus) ตกหลุมรักเงาสะท้อนของตนเองในบ่อน้ำจมน้ำตายจากการพยายามกอดเงาสะท้อนที่ตนรัก ฟรอยด์ใช้คำศัพท์ “Narcissism” เพื่ออธิบายถึงสถานการณ์ที่บุคคลมอบลิบิโดของตนให้กับตัวอวดตาแทนที่จะมอบให้กับบุคคลอื่น แต่แนวคิดนี้กลับขัดแย้งกับทฤษฎีสัญชาตญาณของฟรอยด์เอง และนำไปสู่การใช้ศัพท์คำนี้เพื่ออธิบายความผิดปกติทางจิตเวชหลายโรคที่ฟรอยด์จับเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกันแล้วเรียกว่า Narcissistic Neuroses ซึ่งเป็นกลุ่มโรคที่ลิบิโดของผู้ป่วยถูกถอนออกจากวัตถุแล้วหันเหเข้าสู่ตัวเอง ฟรอยด์เชื่อว่าการถอนลิบิโดที่ยึดกับวัตถุ นำไปสู่การสูญเสียความสามารถในการรับรู้ความเป็นจริงในผู้ป่วยที่มีภาวะโรคจิต ก่อให้เกิดความหลงผิดว่าตนเองมีความสำคัญและมีพลังอำนาจดุจพระเจ้า ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการมอบลิบิโดให้กับอวดตา (Kaplan and Sadock, 2015)

นอกจากฟรอยด์จะใช้ “ภาวะหลงตัวเอง” ในการอธิบายภาวะโรคจิตแล้ว ยังใช้อธิบายภาวะความเจ็บป่วยทางกาย และโรคหลงผิดที่มีความเจ็บป่วยร้ายแรง (Hypochondriasis) อีกด้วย เนื่องจากฟรอยด์ตั้งข้อสังเกตว่าในภาวะหรือโรคดังกล่าว ลิบิโดจะถูกถอนออกจากวัตถุ กิจกรรม และความสนใจจากแหล่งภายนอกเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ฟรอยด์ยังอธิบายหลักการถอนลิบิโดมามอบให้กับตนเองกับการนอนหลับตามปกติ ภาวะรักร่วมเพศ จนถึงความเชื่อและตำนานที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการส่งอิทธิพลต่อโลกภายนอกผ่านความรู้สึกว่ามีอำนาจดุจพระเจ้าอีกด้วย (Kaplan and Sadock, 2015)

ฟรอยด์เสนอว่าเด็กแรกเกิดล้วนแล้วแต่มีภาวะหลงตัวเองอย่างสิ้นเชิงทุกคน (Primary narcissism) เนื่องจากมีการมอบลิบิโดทั้งหมดไว้กับความต้องการทางสรีรวิทยาและความพึงพอใจของทารกเอง ฟรอยด์เรียกภาวะนี้ว่า ego libido โดยมีผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูทารกหรือมารดาเป็นผู้รับผิดชอบในการสนองความ

ต้องการต่าง ๆ จนทารกค่อย ๆ ถอนลิบิโดที่ผูกกับอวัยวะของตนแล้วหันเหออกสู่วัตถุภายนอก หรือก็คือผู้เลี้ยงดูนั่นเอง ดังนั้นพัฒนาการด้านบุคคลสัมพันธ์ (Object relations) ในทารกจะเกิดขึ้นคู่ขนานไปกับการเปลี่ยนจากภาวะหลงตัวเองของทารกสู่การยึดโยงกับวัตถุภายนอก การมอบลิบิโดให้กับวัตถุในลักษณะดังกล่าวนี้ เรียกว่า Object libido ซึ่งหากทารกประสบกับเหตุการณ์สะเทือนใจจากผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดู ลิบิโดจะถอนออกจากวัตถุภายนอกแล้วกลับสู่อัตตาตนเอง ทำให้เกิดภาวะที่เรียกว่า secondary narcissism

จิตวิทยาอัตตา (Ego Psychology)

ทฤษฎีจิตวิทยาอัตตาเริ่มปรากฏครั้งแรกในงานเขียน ‘The Ego and the Id’ จากการศึกษาที่ฟรอยด์สังเกตได้ซ้ำ ๆ ว่าคนไม่อาจผลักไสกระบวนการที่เกิดขึ้นในจิตไร้สำนึกทั้งหมดเข้าไปอยู่ในหลักสัญชาตญาณได้ แต่ยังมีองค์ประกอบของจิตสำนึกบางอย่างที่เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตไร้สำนึกเช่นกัน เช่น การทำงานของอัตตา (Kaplan and Sadock, 2015)

ทฤษฎีโครงสร้างของจิตใจ (Structural Theory of the Mind)

แบบจำลองโครงสร้างของกลไกทางจิตคือหลักการสำคัญของจิตวิทยาอัตตา ประกอบด้วยสามส่วนด้วยกันคือ อิด (id) อัตตา (ego) และอภีอัตตา (Superego)

อิด (Id)

ฟรอยด์ใช้คำว่า “อิด” (id) เรียกแหล่งพลังของแรงขับทางสัญชาตญาณที่ไม่ได้รับการจัดระเบียบ อิดจะทำงานภายใต้การควบคุมของกระบวนการคิดปฐมภูมิ อิดจะขาดความสามารถในการชะลอหรือปรับเปลี่ยนแรงขับตามสัญชาตญาณที่เกิดมาพร้อมกับทารก อย่างไรก็ตาม อิดไม่ใช่สิ่งเดียวกับจิตไร้สำนึก เนื่องจากในจิตไร้สำนึกก็ยังมีส่วนที่เป็นอัตตาและอภีอัตตาเช่นกัน

อัตตา (Ego)

อัตตามีพื้นที่แผ่ไปในจิตใจทั้งส่วนที่เป็นจิตสำนึก จิตก่อนสำนึก และจิตไร้สำนึก อัตตามีหน้าที่ในการควบคุมความเคลื่อนไหว การรับรู้ เชื่อมต่อกับความเป็นจริงภายนอก ตลอดจนชะลอและควบคุมการแสดงออกของแรงขับ ของอัตตาส่วนที่เป็นจิตสำนึกและจิตก่อนสำนึกควบคุมความคิดเชิงเหตุผล ความคิดเชิงนามธรรม และการแสดงออกทางภาษา ขณะที่จิตไร้สำนึกของอัตตาเป็นที่อาศัยของกลไกป้องกันตนเอง

ฟรอยด์เชื่อว่าผลกระทบจากโลกภายนอกที่มีต่อแรงขับภายในต่าง ๆ จะเป็นตัวปรับแต่งอิดแรงกดดันต่าง ๆ จากโลกภายนอกทำให้อัตตาสามารถปรับพลังงานของอิดให้เหมาะสมเพื่อให้อิดสามารถ

ทำงานได้ ขณะเดียวกันกับที่อัตตานำอิทธิพลต่าง ๆ จากโลกภายนอกไปส่งผลต่ออิด อิตตายังนำหลักความเป็นจริงมาใช้แทนหลักความพึงพอใจอีกด้วย ฟรอยด์เน้นย้ำถึงบทบาทของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในแบบจำลอง โครงสร้างทางจิตใจที่ว่า เริ่มแรกนั้น เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างอิดกับโลกภายนอก แล้วค่อยแปรเปลี่ยนกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างอิดกับอิตตารึ้นในภายหลัง

อภีอิตตา (Superego)

อภีอิตตาเป็นตัวสร้างและรักษากฎเกณฑ์ด้านศีลธรรมจรรยาของบุคคลคน มีพื้นฐานมาจากใช้ค่านิยมและอุดมคติต่าง ๆ ที่รับมาจากบิดามารดา ฟรอยด์เชื่อว่าอภีอิตตาเป็นผลผลิตของปมอีดิปัส เด็กจะรับเอาค่านิยมและบรรทัดฐานต่าง ๆ ของบิดามารดาเมื่ออายุประมาณ 5 หรือ 6 ปี จากนั้นอภีอิตตาจะทำหน้าที่เปรียบเทียบพฤติกรรม ความคิด และความรู้สึกของบุคคลกับบรรทัดฐานที่คาดหวังไว้ แล้วพิจารณาตัดสินด้วยความละเอียดลออว่าจะให้การยอมรับในพฤติกรรม ความคิด และความรู้สึกนั้น ๆ หรือไม่ การทำงานของอภีอิตตานั้นส่วนใหญ่เกิดในจิตไร้สำนึก

ความคิดอุดมคติของอิตต้ามักถูกมองว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของอภีอิตตา มีหน้าที่แนะนำว่าบุคคลควรกระทำสิ่งใดตามบรรทัดฐานและค่านิยมที่รับเข้ามา ขณะที่อภีอิตตาทำหน้าที่เป็นจิตสำนึกด้านศีลธรรมจรรยาที่คอยประณามหรือกำหนดว่าสิ่งใดไม่ควรกระทำ (Kaplan and Sadock, 2015)

การทำงานของอิตตา (Functions of the Ego)

นักจิตวิทยาอิตตาสสมัยใหม่ได้ระบุการทำงานพื้นฐานที่เป็นลักษณะเฉพาะของอิตตา ได้แก่ ควบคุมแรงขับทางสัญชาตญาณ การตัดสินใจ การสัมพันธ์กับความเป็นจริง การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคล การทำงานเชิงสังเคราะห์ของอิตตา การทำงานอัตโนมิติปฐมภูมิของอิตตา การทำงานอัตโนมิติทุติยภูมิของอิตตา

กลไกการป้องกันตนเอง (Defense Mechanisms)

พัฒนาการของแรงขับทางเพศแต่ละระยะจะมีแรงขับเฉพาะที่กระตุ้นกลไกการป้องกันตนเองของอิตตาให้เกิดขึ้น เช่น พัฒนาการขั้นทวารหนัก (anal phase) จะสัมพันธ์กับกลไกการป้องกันตัวที่แสดงตัวในลักษณะของการสร้างความรู้สึกอับอายและรังเกียจอันเกี่ยวพันกับแรงผลักดันและความพึงพอใจทางทวารหนัก

กลไกการป้องกันตนเองสามารถจัดกลุ่มได้ออกเป็นสี่กลุ่มใหญ่ ๆ ด้วยกัน ได้แก่ กลไกกลุ่มโรคจิตประสาท (narcissistic-psychotic defenses) กลไกกลุ่มพร่องวุฒิภาวะ (immature defenses) กลไกกลุ่มโรคประสาท (neurotic defenses) และกลไกกลุ่มมีวุฒิภาวะ (mature defenses)

ทฤษฎีความวิตกกังวล (Theory of Anxiety)

แรกเริ่มเดิมทีนั้น ฟรอยด์สรุปว่าความกังวลคือ “ลิบิโดที่ถูกกักกั้นเอาไว้” (dammed up libido) โดยพื้นฐานก็คือ การเพิ่มขึ้นของความตึงเครียดทางเพศอันเป็นผลจากสรีรวิทยาจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของลิบิโดที่สัมพันธ์กัน เนื่องจากลิบิโดคือการแสดงออกทางจิตใจของปรากฏการณ์ทางสรีรวิทยา การเพิ่มขึ้นของลิบิโดนี้เป็นสาเหตุให้เกิดโรคประสาทแท้ (actual neuroses) ขึ้น ต่อมาฟรอยด์ได้คิดค้นทฤษฎีใหม่ที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีแบบจำลองโครงสร้างของจิตใจ นั่นคือทฤษฎีของ “สัญญาณความกังวล” (signal anxiety) โดยอธิบายว่า ความกังวลทำงานที่ระดับจิตไร้สำนึกและทำหน้าที่เคลื่อนย้ายขุมพลังของอัตตาเพื่อหลีกเลี่ยงอันตราย ไม่ว่าจะอันตรายนั้นจะมีแหล่งที่มาจากภายนอกหรือภายใน ต่างก็สามารถสร้างสัญญาณที่นำอัตตาให้สร้างกลไกป้องกันตนเองขึ้นเพื่อป้องกันตัวหรือลดความตื่นตัวของสัญชาตญาณ (Kaplan and Sadock, 2015)

ต่อมา ทฤษฎีความกังวลของฟรอยด์ได้อธิบายอาการทางประสาทต่าง ๆ ว่าเป็นความล้มเหลวบางส่วนของอัตตาในการรับมือกับตัวกระตุ้นที่ก่อให้เกิดความตึงเครียด แรงผลักดันส่วนที่เหลือที่สัมพันธ์กับอันตรายไม่อาจได้รับการควบคุมได้ด้วยกลไกการป้องกันตัวที่อัตตาใช้ นอกจากนี้ สถานการณ์อันตรายอาจเชื่อมโยงกับระยะต่าง ๆ ของพัฒนาการ จึงสามารถสร้างลำดับขั้นของความกังวลได้ตามพัฒนาการ สถานการณ์อันตรายแรกสุดคือความกลัวว่าจะสูญสลายหรือถูกทำลาย มักสัมพันธ์กับความกังวลว่าจะหลอมรวมไปกับบุคคลภายนอก เมื่อทารกค่อย ๆ มีวุฒิภาวะมากขึ้นและเริ่มยอมรับบุคคลที่เล็กลงว่าเป็นบุคคลอีกคนหนึ่งที่แยกออกมา ความกลัวว่าจะสูญเสียบุคคลนั้น หรือความกังวลในการแยกจาก (separation anxiety) ก็จะเริ่มมีความเด่นชัดขึ้น (Kaplan and Sadock, 2015)

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบท ปัญหาในการวิจัย และการวางแผนการแปล

เนื้อหาในบทนี้แบ่งออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกกล่าวถึงการวิเคราะห์ต้นฉบับตามแนวทางของคริสตอาน นอร์ด (Christiane Nord) กลุ่มที่สองเป็นการวิเคราะห์คำศัพท์เฉพาะทางที่เป็นปัญหาการแปล และกลุ่มสุดท้ายกล่าวถึงการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์พลวัตที่คัดสรร

3.1 การวิเคราะห์ต้นฉบับตามแนวทางของคริสตอาน นอร์ด

3.1.1. องค์ประกอบภายนอก

3.1.1.1 ผู้ส่งสาร

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดีอกเตอร์ เกลน แก็บบาร์ด (Dr. Glen Gabbard) เป็นศาสตราจารย์คลินิกสาขาจิตเวชศาสตร์ประจำ Baylor College of Medicine เป็นนักวิเคราะห์การฝึกอบรมและการควบคุมดูแลประจำศูนย์การศึกษาจิตวิเคราะห์ในเมืองฮุสตัน รัฐเท็กซัส และประกอบวิชาชีพส่วนตัวเต็มเวลาในฐานะจิตแพทย์และนักจิตวิเคราะห์ เป็นผู้ได้รับการยอมรับด้านการฝึกอบรมสาขาจิตเวชศาสตร์และจิตวิเคราะห์ จนได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย เช่น รางวัล Mary Sigourney Award เมื่อปี 2000 จากผลงานอันโดดเด่นที่มีต่อสาขาวิชาจิตวิเคราะห์ และรางวัล the American Psychiatric Association/NIMH Vestermark Award for Psychiatric Education เมื่อค.ศ. 2010 ดีอกเตอร์แก็บบาร์ดเป็นบรรณาธิการร่วมของวารสารจิตวิเคราะห์สากล (the International Journal of Psychoanalysis) ตั้งแต่ค.ศ. 2001 – 2007 นอกจากนี้ยังเขียนหนังสือและตำราด้านจิตวิเคราะห์หลายเล่ม อาทิ *The Psychology of The Sopranos*, *Textbook of Psychotherapeutic Treatments*, *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice*, *Love and Hate in the Analytic Setting*, *Psychiatry and the Cinema* ฯลฯ ซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ รวมถึง เยอรมัน ฝรั่งเศส โปรตุเกส จีน เกาหลี ญี่ปุ่น กรีก โรมัน เป็นต้น

3.1.1.2 เจตนาของผู้สังสาร

ศาสตราจารย์แก์บาร์ทเริ่มแต่งตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice* ฉบับพิมพ์ครั้งแรกเมื่อค.ศ. 1990 เพื่อให้จิตแพทย์และนักจิตวิเคราะห์ที่ใช้ประกอบการดูแลผู้ป่วยทางจิตเวช เนื้อหาในตำราประกอบด้วยหลักการของจิตเวชศาสตร์พลวัต ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง วิธีการประเมินผู้ป่วยตาม

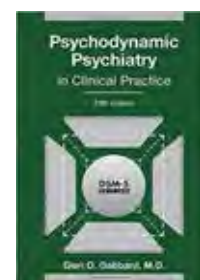
แนวคิดของจิตเวชศาสตร์พลวัต และการรักษาโรคทางจิตเวชต่าง ๆ ด้วยจิตเวชศาสตร์พลวัต โดยอ้างอิงจากเกณฑ์การวินิจฉัยโรคตามคู่มือทางสถิติเพื่อการวินิจฉัย (Diagnostic Statistical Manual หรือ DSM) ซึ่งในขณะนั้นเป็นคู่มือฉบับปรับปรุงครั้งที่สาม (DSM-III-R) เมื่อสมาคมจิตแพทย์อเมริกันปรับปรุงเนื้อหาในคู่มือการวินิจฉัยจนถึงฉบับพิมพ์ครั้งที่ 5 (DSM-V) ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน คีอเกเตอร์แก์บาร์ทจึงปรับปรุงเนื้อหาในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice* เรื่อยมาจนถึงฉบับพิมพ์ล่าสุดคือฉบับพิมพ์ครั้งที่ 5 (*Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition*) เพื่อให้เนื้อหามีความทันสมัยและสอดคล้องกับเกณฑ์การวินิจฉัย DSM-V

3.1.1.3 ผู้รับสาร (Audience)

เนื่องจากตำรามีเนื้อหาส่วนที่ละเอียดไว้ในฐานที่เข้าใจเกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ด้านจิตเวชศาสตร์ จิตวิเคราะห์อยู่เป็นจำนวนมาก ผู้รับสารต้นฉบับซึ่งเป็นตำราภาษาอังกฤษจึงจำกัดอยู่เพียงกลุ่มแพทย์ฝึกหัดสาขาจิตเวชศาสตร์ จิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ นักอาชีวบำบัด และนักจิตวิทยาที่ต้องใช้การบำบัดตามแนวทางจิตเวชศาสตร์พลวัตเพื่อรักษาผู้ป่วยทางจิตเวช

3.1.1.4 สื่อ (Medium)

ตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือปกแข็งสีเขียว มีความยาว 653 หน้า เป็นเนื้อหา 639 หน้า ส่วนที่เป็นสารบัญญและคำนำ 14 หน้า ไม่มีการวางจำหน่ายในรูปแบบ PDF หรือ Ebook

3.1.1.5 สถานที่ (Place of Communication)

ตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา แต่เนื่องจากเนื้อหาเขียนด้วยภาษาอังกฤษ จึงใช้ได้ในทุกประเทศที่มีการทำจิตบำบัดแนวจิตพลวัตที่ผู้รับสารมีความรู้ภาษาอังกฤษ

3.1.1.6 เวลา (Time of Communication)

ตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ตีพิมพ์เมื่อค.ศ. 2017 เพื่อให้เนื้อหาสอดคล้องกับคู่มือทางสถิติเพื่อการวินิจฉัย DSM-V (เผยแพร่เมื่อค.ศ. 2013) และใช้ได้จนกว่าจะมีการปรับปรุงคู่มือทางสถิติเพื่อการวินิจฉัยอีกครั้ง

3.1.1.7 โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive of Communication)

ด็อกเตอร์แก็บบาร์ดได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในส่วนคำนำของตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ว่าตำราฉบับนี้ทำขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์การวินิจฉัยใน DSM-V ซึ่งใช้เวลาถึง 9 ปีนับจาก *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ตีพิมพ์ออกมา

3.1.1.8 หน้าที่ของตัวบท (Text Function)

ตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* มีหน้าที่ในการให้ข้อมูล (Informative) เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ ข้อเสนอแนะในการให้การบำบัดรักษาผู้ป่วยจิตเวชโรคต่าง ๆ

3.1.2. องค์ประกอบภายใน

3.1.2.1 หัวข้อเรื่อง (Subject Matter)

ชื่อของตำราคือ *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* บ่งบอกว่าเนื้อหาภายในเกี่ยวข้องกับเวชปฏิบัติสาขาจิตเวชศาสตร์พลวัต ทำให้ผู้แปลทราบว่าต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งใดบ้างเพื่อนำมาใช้ในการแปล

3.1.2.2 เนื้อหา (Content)

เนื้อหาในตำรา แบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้

ชื่อส่วน	เนื้อหา
Basic Principles and Treatment Approaches in Dynamic Psychiatry	หลักการพื้นฐานและแนวทางการรักษาในจิตเวชศาสตร์พลวัต
Dynamic Approaches to DSM-V Disorders	แนวทางการดูแลผู้ป่วยสำหรับความผิดปกติทางจิตต่าง ๆ ตามเกณฑ์การวินิจฉัยใน DSM-V

ซึ่งแบ่งออกเป็นบทย่อยต่าง ๆ ดังนี้

ชื่อส่วน	เนื้อหา
Basic Principles and Treatment Approaches in Dynamic Psychiatry	<ol style="list-style-type: none"> 1. Basic principles of Dynamic Psychiatry 2. The Theoretical Basis of Dynamic Psychiatry 3. Psychodynamic Assessment of the Patient 4. Treatments in Dynamic Psychiatry: Individual Psychotherapy 5. Treatments in Dynamic Psychiatry: Group Therapy, Family/Marital Therapy, and Phamacotherapy 6. Treatments in Dynamic Psychiatry: Multiple-Treaters Settings
Dynamic Approaches to DSM-V Disorders	<ol style="list-style-type: none"> 7. Schizphrenia 8. Affective Disorders 9. Anxiety Disorders 10. Trauma- and Stress Related Disorders and Dissociative Disorders 11. Paraphilia and Sexual Dysfunctions 12. Substance-Related and Addictive Disorders and Eating Disorders

ชื่อส่วน	เนื้อหา
	13. Neurodevelopmental and Neurocognitive Disorders 14. Cluster A Personality Disorders: Paranoid, Schizoid, and Schizotypal 15. Cluster B Personality Disorders: Borderline 16. Cluster B Personality Disorders: Narcissistic 17. Cluster B Personality Disorders: Antisocial 18. Hysterical and Histrionic Personality Disorders 19. Cluster C Personality Disorders: Obsessive-Compulsive, Avoidant, and Dependent

หัวข้อต่าง ๆ ภายในเนื้อหาด้วบทบ่งบอกว่าการแปลด้วบทตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับจิตเวชศาสตร์พลวัตร และโรคต่าง ๆ ทางจิตเวชตามเกณฑ์การวินิจฉัยใน DSM-V

3.1.2.3 เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presuppositions)

ด้วบท *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* มีตัวอย่างของเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจเกี่ยวกับจิตเวชศาสตร์มากมาย ดังตัวอย่างเช่น

Well-designed controlled studies abundantly demonstrate that antipsychotic medication is highly efficacious in managing the positive symptoms of schizophrenia. (p.193)

ข้อความบางส่วนในด้วบทกล่าวถึงกลุ่มอาการด้วนบวก (positive symptoms) ของโรคจิตเภท ซึ่งผู้อ่านที่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับจิตเวชศาสตร์อยู่แล้วจะทราบว่าเป็นกลุ่มอาการที่ไม่พบในคนปกติที่ไม่ได้ป่วยเป็นโรค เช่น หูแว่ว ประสาทหลอน หลงผิด

หรือ

Negative symptoms and disordered interpersonal relationships, however are much less affected by medication and thus require psychosocial approaches. (p.194)

มีการกล่าวถึงกลุ่มอาการทางด้านลบซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ปรากฏในคนทั่วไปแต่จะไม่ปรากฏในผู้ป่วยจิตเภท เช่น การแสดงออกทางอารมณ์ การเข้าสังคม ความกระตือรือร้น ความรู้สึกสนใจกระทำสิ่งต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ป่วยมีลักษณะแยกตัว ไม่เข้าสังคม แต่ตัวบทไม่ได้กล่าวรายละเอียดของอาการไว้

3.1.2.4 โครงสร้างของตัวบท (Text Composition)

โครงสร้างระดับมหภาค (Macro-Structure)

ตัวบทแบ่งออกเป็นสองส่วนใหญ่ ส่วนที่หนึ่งมี 6 บท ส่วนที่สองมี 13 บท แต่ละบทมีหัวข้อหลายหัวข้อ การเรียงหัวข้อของแต่ละบทในส่วนที่หนึ่งจะไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ขึ้นกับเนื้อหาในแต่ละบทที่ผู้เขียนเห็นว่ามี ความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชื่อบท เช่น

บทที่	ชื่อบท	หัวข้อ
1	Basic Principles of Dynamic Psychiatry	<ul style="list-style-type: none">• The Unique Value of Subjective Experience• The Unconsciousness• Psychic Determinism• Past Is Prologue• Resistance• Neurobiology and Psychotherapy• Role of the Dynamic Psychiatrist in Contemporary Psychiatry• References
2	The Theoretical Basis of Dynamic Psychiatry	<ul style="list-style-type: none">• Ego Psychology• Object Relations Theory• American Relational Theory• Self Psychology

บทที่	ชื่อบท	หัวข้อ
		<ul style="list-style-type: none"> • Developmental Considerations • Attachment Theory • Role of Theory in Clinical Practice • References

สำหรับเนื้อหาในส่วนที่สองซึ่งเกี่ยวกับแนวทางการดูแลผู้ป่วยสำหรับความผิดปกติทางจิตต่าง ๆ ตามเกณฑ์การวินิจฉัยใน DSM-V และมีการแบ่งบทออกตามโรค เนื้อหาในบทแต่ละบทคล้ายจะมีรูปแบบเดียวกัน แต่แตกต่างกันในรายละเอียดปลีกย่อย และการจัดหัวข้อใหญ่ (ตัวพิมพ์หนาแล้วตีเส้นขึ้นระหว่างหัวข้อกับเนื้อหา) และการจัดหัวข้อย่อย (ใช้ฟอนต์เดียวกับหัวข้อใหญ่แต่เป็นตัวพิมพ์ปกติ) กล่าวคือ เมื่อเกริ่นถึงประวัติความเป็นมาของโรคต่าง ๆ แล้ว จะมีหัวข้อการทำความเข้าใจตัวโรคตามแนวทางจิตพลวัต (Psychodynamic Understandings) และหัวข้อแนวทางการรักษา (Treatment Approaches) ดังแสดงตัวอย่างบางส่วนในตาราง

บทที่	ชื่อบท	หัวข้อ
7	Schizophrenia	<ul style="list-style-type: none"> • Psychodynamic Understanding of Schizophrenia • Treatment Approaches <ul style="list-style-type: none"> • Pharmacotherapy • Individual Psychotherapy • Group Psychotherapy • Family Intervention • Psychosocial Skills Training • Hospital Treatment • References
8	Affective Disorders	<ul style="list-style-type: none"> • Psychodynamic Understanding of Depression • Psychodynamic of Suicide • Treatment considerations <ul style="list-style-type: none"> • Outcome Studies • Treatment Principles

		<ul style="list-style-type: none"> • <i>Mania</i> • <i>Depression</i> • Indications and Contraindications • Treatment of Suicidal Patient • References
--	--	--

โครงสร้างระดับจุลภาค (Micro-Structure) ในที่นี้จะกล่าวถึงในหัวข้อ โครงสร้างประโยค (Sentence Structure) ซึ่งอยู่ในหัวข้อ 3.1.2.7

3.1.2.5 ปัจจัยด้านอวัจนภาษาในคำพูด (Non-verbal elements)

ไม่มี

3.1.2.6 ศัพท์ (Lexis)

เนื่องจากคำพูดเป็นคำราชาศัพท์ คำศัพท์ที่ใช้เป็นคำศัพท์ที่พบได้บ่อยในสาขาจิตเวชศาสตร์ เช่น auditory hallucinations, delusions และ psychosis เป็นต้น และศัพท์ที่พบในสาขาจิตวิเคราะห์ เช่น ego, id และ superego เป็นต้น เนื้อหาส่วนใหญ่ของคำพูดหลักเกี่ยวกับการใช้สรรพนาม ยกเว้นส่วนที่เป็นการเล่ากรณีตัวอย่างของผู้ป่วย จึงจะมีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ตรงกับเพศของผู้ป่วย

3.1.2.7 โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)

คำพูดใช้ประโยคที่เป็นประโยคความเดียว เช่น

Neurosciences research has also expanded our knowledge of male-female differences. (p.59)

คำพูดใช้ประโยคที่เป็นประโยคความรวม เช่น

The oedipal phase of development begins around age 3 years and is associated with a more intense focus of genitals as the source of pleasure. (p.57)

ตัวบทใช้ประโยคที่เป็นประโยคความซ้อน เช่น

In the case of the male child, the first love object is the mother, which does not require a shift of affection. (p.57)

ตัวบทใช้ประโยคที่เป็นประโยคความผสม เช่น

The adversarial self object transference is one in which the patient experiences the analyst as a benignly opposing individual who nevertheless maintains some degree of supportiveness. (p.55)

3.1.2.8 ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Supra-segmental features)

ตัวบทใช้ลักษณะเหนือหน่วยเสียงในเนื้อหาที่เป็นตัวอย่างบทสนทนาระหว่างผู้บำบัดและผู้รับการบำบัด เช่น

...After a few moments of silence, she burst into tears and said, “You can’t wait for me to get out of your office! I’m sorry if I’m boring you! I’ve known for a long time that you can’t stand me, and you just do this for the money. I’ll leave now if you want me too.” (p.457)

3.2 การวิเคราะห์คำศัพท์เฉพาะทางที่เป็นปัญหาการแปล

3.2.1 คำศัพท์เฉพาะทางเป็นคำสร้างใหม่ที่มาจากคำศัพท์เดิม คือคำเดิมที่มีความหมายใหม่ คำเดิมมาประสมกันเป็นคำประสมที่มีความหมายใหม่ ซึ่งไม่สามารถใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวหรือใช้ความหมายเดิมของคำได้ การบัญญัติคำขึ้นใหม่จึงต้องอาศัยการหาความหมายจากคำนิยามและการหาวิธีการแปลที่เหมาะสมในการเก็บความหมาย เช่น

คำศัพท์	นิยาม	คำแปล (แบบตรงตัว)
Twin anxieties	Worry about being engulfed by the other person and lose their own identity but also experience anxiety verging on panic related to the conviction that they are about to be rejected or abandoned at any moment.	ความกังวลคู่แฝด

3.2.2 คำศัพท์เฉพาะทางเป็นคำสร้างใหม่จากการเติมหน่วยคำเติม คือคำศัพท์ที่สร้างจากคำเดิมที่มีความหมายเป็นที่รู้จักกันคืออยู่แล้ว แต่กลับมีความหมายที่กว้างกว่าคำแผลงที่ได้จากการเติมหน่วยคำเติม เช่น

คำศัพท์	นิยาม	คำแปล (แบบตรงตัว)
Pansexuality	Promiscuity, polymorphous perverse sexual practice, and hetero/homosexual vacillation.	เพศสภาพทั้งหมด/ทุกเพศสภาพ

จากคำนิยาม Pansexuality หมายถึง พฤติกรรมทางเพศที่ผิดแผกไปจากพฤติกรรมทางเพศทั่วไปได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งการแปลตรงตัวทำให้ได้ความหมายที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ต้นฉบับ

3.2.3 คำศัพท์เฉพาะทางเป็นคำสร้างใหม่จากการประสมคำ คือคำศัพท์ที่เกิดจากการประสมคำ (Compounding) ได้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายไม่ตรงกับหน่วยคำที่นำมาประสม เช่น

คำศัพท์	นิยาม	คำแปล (แบบตรงตัว)
Autistic-contiguous position	A sensory dominated mode in which the most inchoate sense of self is built upon the rhythm of sensation, particularly the sensations at the skin surface.	ตำแหน่งติดความเพื่อฝัน/สภาพประชิดความหมกมุ่น

3.2.4 คำศัพท์เฉพาะทางเป็นคำสร้างใหม่จากการประสมคำเดิมที่มีความหมายใหม่กับคำสร้างใหม่เข้าด้วยกัน คือคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำเดิมที่มีความหมายใหม่สองคำขึ้นไปมาประสมกัน เช่น adversarial selfobject transference หรือ efficacy selfobject transference ซึ่งเป็นคำประสมที่เกิดจากคำเดิมที่มีความหมายใหม่และยังไม่เคยมีการบัญญัติผสมกับคำสร้างใหม่ที่ยังไม่เคยมีการบัญญัติ จึงทำให้คำประสมยังไม่มีการบัญญัติศัพท์เช่นกัน

3.2.5 คำศัพท์เฉพาะทางเป็นคำสร้างใหม่จากคำยืม คือคำศัพท์ที่สร้างจากการยืมคำในภาษากรีกมาใช้ เช่น cathexis, decathexis หรือเป็นคำยืมมาจากภาษาฝรั่งเศส เช่น rapprochement เป็นต้น

3.3 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์พลวัตที่คัดสรร

ผู้วิจัยพบปัญหาการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์พลวัตที่ปรากฏในตัวบท *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* เนื่องจากคำหรือกลุ่มคำที่เป็นประเด็นปัญหานี้มีลักษณะเป็นศัพท์ที่ใช้เฉพาะในสาขาวิชาและมีความหมายเฉพาะตัว การแปลแบบการอธิบายความแม้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์แต่จะทำให้คำแปลสูญเสียความเป็นศัพท์เฉพาะทางและทำให้บทแปลมีความยาวขึ้นอีกด้วย ผู้วิจัยจึงวางแผนการแปลและการแก้ไขปัญหาการแปลศัพท์เฉพาะทางดังนี้

3.3.1 การวางแผนการแปลโดยรวม

ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตอาน นอร์คประกอบการตัดสินใจแปลด้วยทโดยคงระดับตามตัวบทต้นฉบับ กล่าวคือ เป็นภาษาเขียนแบบทางการ

3.3.2 การวางแผนการแปลเฉพาะคำศัพท์เฉพาะทาง

1) วิเคราะห์คำศัพท์ตามแนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก และแนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ก เพื่อวิเคราะห์ว่าใช้กลวิธีใดในการสร้างคำศัพท์

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์เฉพาะทางที่เป็นปัญหาในการแปลทั้งหมด 30 คำ โดยมีสมมติฐานเกี่ยวกับแนวทางการแปลดังนี้

ประเภทของการสร้างคำตามหลักการของแพลก	คำที่สร้างโดยการเติมหน่วยคำเติม (Affixation)
ศัพท์ที่วิเคราะห์	rapprochement, neosexualities, panneurosis, pananxiety, pansexuality, countertransference, mentalization
ประเภทของคำสร้างใหม่และแนวทางการแปลของนิวมาร์ก	คำสร้างใหม่ (New Coinages) ให้แปลแบบมีการอธิบายความ

ประเภทของการสร้างคำตามหลักการของแพลก	คำที่สร้างโดยการเติมหน่วยคำเติม (Affixation)
ศัพท์ที่วิเคราะห์	cathexis, decathexis,
ประเภทของคำสร้างใหม่และแนวทางการแปลของนิวมาร์ก	คำยืม (Derived words) ให้ตรวจสอบกับองค์กรด้านนั้น ๆ ว่ามีศัพท์บัญญัติอยู่แล้วหรือไม่ ก่อนสร้างคำใหม่ด้วยภาษาปลายทางหรือแปลองค์ประกอบทางความหมายทั้งหมด

ประเภทของการสร้างคำตามหลักการทำงานของแผลก	คำที่สร้าง โดยการเติมหน่วยคำเติม (Affixation)
ศัพท์ที่วิเคราะห์	Splitting, transference
ประเภทของคำสร้างใหม่และแนวทางการแปลของนิวมาร์ก	คำเก่าที่มีความหมายใหม่ (Old words with new senses) แปลโดยใช้คำที่มีอยู่แล้วในภาษาปลายทางหรือใช้คำอธิบายหน้าที่หรือลักษณะอย่างสั้น ๆ โดยพิจารณาจากกลุ่มผู้อ่านว่าเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มคนทั่วไปที่มีความรู้ (ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวหรือวัฒนธรรมต้นทาง) หรือกลุ่มคนทั่วไปที่ไม่มีความรู้ (ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาและความรู้เฉพาะทาง)

ประเภทของการสร้างคำตามหลักการทำงานของแผลก	คำประสม (compounding)
ศัพท์ที่วิเคราะห์	psychic determinism, mirror transference, selfobject, idealizing transference, adversarial selfobject transference, efficacy selfobject transference, associative-anamnesia, sense of agency, autistic-contiguous position, twin anxieties, primitive merger fantasy, quasi-psychotic thoughts, projective identification, identity diffusion, psychic equivalence mode, self-organization, disidentification with the aggressor, superego precursors, superego lacunae
ประเภทของคำสร้างใหม่และแนวทางการแปลของนิวมาร์ก	คำปรากฏร่วมกันใหม่ (Collocations) แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ

2) ค้นหาความหมายของคำศัพท์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น www.ncbi.nlm.nih.gov ศูนย์ข้อมูลทางไบโอเทคโนโลยีแห่งชาติของอเมริกา เว็บไซต์เฉพาะทางเกี่ยวกับทฤษฎีทางจิตเวชต่าง ๆ เช่น www.freudfile.org และ www.melanie-klein-trust.org.uk ตลอดจนเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับความรู้ด้านจิตวิทยาและพฤติกรรม เช่น www.psychologytoday.com, behavenet.com และตำราต่าง ๆ

- 3) เลือกกลวิธีการแปลว่าจะแปลแบบตรงตัว แปลแบบตีความตามแนวทางการแปลแบบตีความหรือยึดความหมายของฌอง เดอลีล
- 4) หาวิธีการแปลคำศัพท์ที่เหมาะสมจากหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์ แนวทางการบัญญัติศัพท์ที่สรุปจากบทความของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และแนวทางการบัญญัติศัพท์ที่พบในพจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาของราชบัณฑิตยสถาน
- 5) ลงมือแปลต้นฉบับภาษาอังกฤษที่มีคำศัพท์ที่ศึกษา

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะจัดเรียงเนื้อหาในบทที่ 4 ตามลำดับที่ปรากฏในหน้าคำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, the Fifth Edition* ยกเว้นคำศัพท์ที่มีส่วนขยายเพิ่มเติมจากคำฐานจะถูกนำไปจัดเรียงเนื้อหาอยู่หลังเนื้อหาส่วนที่เป็นการวิเคราะห์การแปลคำฐาน (เช่น จัดเรียงเนื้อหาส่วนการวิเคราะห์คำ transference ก่อน mirror transference เป็นต้น) เนื่องจากต้องอาศัยการวิเคราะห์คำแปลต่อเนื่องกันไป

บทที่ 4

ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล

คำศัพท์ที่ศึกษา: 1. Psychic determinism	
ต้นฉบับ	บทแปล
<p>Psychic determinism</p> <p>To exert that symptoms and behavior are external manifestations of unconscious processes is to touch on a third principle of dynamic psychiatry—<u>psychic determinism</u>. The psychodynamic approach that we are consciously confused and unconsciously controlled.</p>	<p>จิตนิยัตินิยม</p> <p>การพยายามกล่าวว่าอาการและพฤติกรรมเป็นสิ่งที่กระบวนการจิตไร้สำนึกสำแดงออกมาภายนอกคือ ความพยายามในการอธิบายจิตนิยัตินิยมอันเป็นหลักการที่สามของจิตเวชศาสตร์พลวัตที่ว่า คนเรานั้นรู้ตนเองอยู่ว่าสับสนแต่ไม่รู้ตัวว่าถูกจิตไร้สำนึกควบคุม</p>
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏรวมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
<p>Psychic determinism มีความหมายคือ Psychic determinism refers to Freud’s belief that behavior does not just happen by chance, but is governed by some purpose or meaning. (Carducci, 1996)</p> <p>เป็นการสร้างคำใหม่ด้วยวิธีใช้คำปรากฏรวมจากการประสมคำคุณศัพท์กับคำนามได้เป็นคำนาม (Nominal compound) หากใช้การถ่ายเสียงแล้วเติมการอธิบายความตามแนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของนิวมาร์กจะทำให้คำศัพท์ขาดความเป็นศัพท์เฉพาะ และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบของคำประสม พบว่าทั้งสองคำมีศัพท์บัญญัติที่เป็นที่ยอมรับอยู่แล้วในภาษาไทย คือคำว่า “นิยัตินิยม” (determinism) หมายถึง ลัทธิความเชื่อที่ว่ากระทำทุกอย่างของมนุษย์หรือเหตุการณ์ทั้งหลายได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว และคำว่า “จิต” (psychic) ทั้งสองคำเป็นคำในภาษาบาลี จึงสามารถใช้วิธีการผูกคำจากภาษาบาลีสันสกฤตได้โดยการวางคำขยายประกอบหน้าคำนาม ได้เป็น “จิตนิยัตินิยม” ซึ่งนอกจากจะมีความหมายครอบคลุมคำศัพท์ต้นฉบับแล้ว ยังมีวิธีการสร้างคำคล้ายต้นฉบับอีกด้วย</p>	
สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตรงตัวโดยการสร้างศัพท์ใหม่จากคำบาลีสันสกฤต	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 2. Selfobject	
ต้นฉบับ	บทแปล
<p>The term (2) <i>selfobject</i> came to be a generic term to describe the role that other persons perform for the self in regard to mirroring, idealizing, and twinship needs. From the standpoint of the growth and development of the self, others are not regarded as separate persons but as objects to gratify these needs of the self. In a sense, then, selfobjects may be viewed More as functions (e.g., soothing, validating) than as people. The need for selfobjects is never outgrown, according to Kohut, but rather persists throughout life—we need selfobjects in our environment for emotional survival much as we need oxygen in the atmosphere for physical survival.</p>	<p>คำว่า (2) สิ่งเสริมตัวตน (Selfobject) กลายเป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ใช้กล่าวถึงบทบาทที่บุคคลอื่นแสดงต่อความเป็นตัวตนในเรื่องของความต้องการให้สะท้อนคุณค่า ให้มองเป็นอุดมคติสมบูรณ์แบบและมองว่าเป็นพวกเดียวกันกับตน จากมุมมองของการเติบโตและพัฒนาการของตัวตน บุคคลอื่นจะไม่ถูกมองเป็นบุคคลที่แยกออกมา แต่เป็นวัตถุสนองความต้องการของตัวตน ในอีกแง่หนึ่ง จึงอาจมองสิ่งเสริมตัวตนเป็นการทำหน้าที่ (เช่นหน้าที่ปลอบประโลม หน้าที่ให้การเคารพยอมรับ) มากกว่าจะมองเป็นบุคคล โคหุตกล่าวว่า คนเราไม่อาจเติบโตจนพ้นจากความต้องการสิ่งเสริมตัวตนได้ แต่ความต้องการนั้นจะคงอยู่ไปตลอดชีวิต กล่าวคือ เราต้องการให้มีสิ่งเสริมตัวตนในสภาพแวดล้อมเพื่อความอยู่รอดทางอารมณ์มากเท่า ๆ กับที่เราต้องการออกซิเจนในบรรยากาศเพื่อให้ร่างกายอยู่รอดได้</p>
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
องค์ประกอบของคำประสม	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Self (นาม) หมายถึง ตนเอง (Longdo Dict, 2018) 2. Object (นาม) หมายถึง บุคคล (Gabbard, 2014) 	
คำจำกัดความตามบริบท: สิ่งที่ได้รับการบำบัดใช้หรือมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนและทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้กับตัวตนของผู้รับการบำบัด เพื่อให้ผู้รับการบำบัดรู้สึกสมบูรณ์เต็มเต็ม ในสภาพแวดล้อมจริงมักเป็นตัวบุคคล (Leeming, 2014)	

เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความตามบริบท พบว่าคำศัพท์ที่ศึกษามีความหมายที่กว้างกว่าคำที่นำมา ประสม จึงไม่อาจใช้การแปลแบบตรงตัวได้ ผู้วิจัยจึงใช้การสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความดังนี้

สิ่ง	ผู้วิจัยเลือกคำว่า “สิ่ง” เพื่อให้ครอบคลุมทั้งบุคคลและสิ่งอื่น ๆ ที่อาจทำหน้าที่เดียวกัน
เสริม	“เสริม” หมายถึง เพิ่ม เต็ม (เปลื้อง ณ นคร, 2561) เนื่องจากคำจำกัดความบ่งบอกหน้าที่ของคำศัพท์ว่าช่วยให้ผู้รับการบำบัดรู้สึกสมบูรณ์ เต็มเต็ม
ตัวตน	เพื่อสะท้อนคำว่า self

จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “สิ่งเสริมตัวตน (selfobject)”

สรุปการแก้ปัญหา: สร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความด้วยการแปลแบบตีความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 3. Rapprochement

ต้นฉบับ	บทแปล
The third subphase, (3) <i>rapprochement</i> , is characterized by a sharper awareness of the separateness of the mother and occurs between 16 and 24 months of age. This awareness brings with it a heightened sense of vulnerability to separations from the mother.	ระยะที่สามเรียกว่า (3) ระยะสามสัมพันธ์ เกิดขึ้นในช่วงอายุระหว่าง 16 ถึง 24 เดือน มีลักษณะเฉพาะคือเด็กจะมีการตระหนักรู้ถึงการแยกไปของมารดาที่เจ็บปวดมากขึ้น ซึ่งทำให้เด็กรู้สึกเปราะบางมากขึ้นต่อการแยกตัวจากมารดา

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหลังหรือปัจจัย (Affixation)
จาก rapprocher (คำฝรั่งเศส แปลว่า เข้าหา) + -ment (ปัจจัยแสดงความเป็นคำนาม)

ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New coinages)
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายบอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ

นิยาม: The point in the relationship between mother and child when the child first begins to reach out to his or her parent. (psychologydictionary.org, 2013)
เป็นชื่อของระยะย่อยของพัฒนาการตามทฤษฎี Separation-Individuation ของ Margaret Mahler ในระยะย่อยนี้ เด็กจะเริ่มตระหนักว่าตนเองเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่แยกจากผู้ดูแลของตน เด็กจะคุกเข่าข้างเตียงงอข้อมือเมื่อผู้ดูแลไม่อยู่ และเด็กจะเริ่มกลับเข้าหามารดาหรือผู้ดูแลของตนอีกครั้งหลังจากได้ทดลองแยกตนเองออกไป (newworldencyclopedia.org, 2008)

rapprochement เป็นการนำคำภาษาต่างประเทศ “rapprocher” มีความหมายว่า “แนบ, ชิด” สร้างคำใหม่ด้วยการเติมปัจจัย “-ment” เพื่อทำให้เป็นคำนาม เป็นคำสร้างใหม่ (New coinages) ตามแนวทางของนิวมาร์ก ให้แปลโดยใช้คำอธิบายบอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ แต่เนื่องจากศัพท์นี้เป็นการบรรยายลักษณะทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ไม่ได้เป็นการบอกหน้าที่ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวทางอื่นของนิวมาร์ก ได้แก่ การใช้คำอธิบายบอกลักษณะ (descriptive term) และเนื่องจากศัพท์เป็นชื่อของระยะย่อยของพัฒนาการ จึงควรมีคำว่า “ระยะ” อยู่ในคำที่สร้างขึ้นใหม่ หากใช้วิธีการแปลแบบตรงตัว จะได้เป็น ระยะแนบ ระยะชิด ซึ่งไม่ครอบคลุมคำนิยาม ระยะย่อยนี้มีลักษณะของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและมารดา จึงเลือกใช้วลีที่มีการอธิบายลักษณะตามคำนิยามคือการ “สานสัมพันธ์” ซึ่งเข้าได้กับแนวทางการบัญญัติศัพท์ภาษาไทย โดยการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ ได้เป็น “ระยะสานสัมพันธ์”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ โดยใช้คำอธิบายลักษณะ เป็นการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 4. Associative anamnesis	
ต้นฉบับ	บทแปล
Besides eliciting essential historical and mental status data, interviewers can discern patterns of association that may reveal significant unconsciousness connections. The order in which events, memories, concerns, and other psychological issues of verbalized is seldom random. Mathematicians have long known that it is impossible for any individual to generate prolonged sequences of random numbers. Within a short time, the numbers will fall into meaningful patterns. The mind prefers order to chaos. So it is with the verbalization of the patient. Deutsch & Murphy (1995) based their approach to interviewing—known as (4) “associative anamnesis” —on this principle:	นอกเหนือจากการได้ข้อมูลประวัติและการตรวจสภาพจิตที่สำคัญแล้ว ผู้สัมภาษณ์อาจเห็นความแตกต่างของรูปแบบการเชื่อมโยงข้อมูล ที่อาจเผยให้เห็นถึงการเชื่อมโยงต่าง ๆ ในระดับจิตไร้สำนึกที่สำคัญ ลำดับของเหตุการณ์ ความทรงจำ ข้อกังวล และปัญหาทางจิตใจอื่น ๆ ที่ผู้ป่วยพูดออกมามันมักจะเกิดขึ้นแบบสุ่ม เป็นที่รู้กันมานานในบรรดานักคณิตศาสตร์ว่า คนเราไม่สามารถสุ่มสร้างตัวเลขออกมาได้เป็นระยะเวลาาน การสุ่มตัวเลขเหล่านั้นจะเริ่มมีรูปแบบที่มีความหมายขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน จิตใจจะขึ้นชอบความเป็นระบบระเบียบมากกว่าความโกลาหลวุ่นวาย การพูดของผู้ป่วยก็เป็นเช่นนั้น คอยซ์และเมอร์ฟี (1995) ได้สร้างแนวทางการสัมภาษณ์ที่เรียกว่า (4) “การระลึกเชื่อมโยง” (associative anamnesis) ตามหลักการนี้
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Nominal compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	

<p>แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ</p>
<p>นิยาม: Associative anamnesis คือเทคนิคการสัมภาษณ์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้รับการบำบัดรับทราบถึงเรื่องราวที่ซ่อนไว้ในจิตไร้สำนึก จากการเชื่อมโยงคำสำคัญที่ผู้รับการบำบัดสามารถจำได้ (อยู่ในระดับจิตสำนึก) โดยการกล่าวซ้ำคำสำคัญของผู้รับการบำบัดเพื่อกระตุ้นให้ผู้รับการบำบัดบอกเล่าข้อมูลเพิ่มเติม จนนำไปสู่การทำความเข้าใจต้นตอปัญหา (psychologydictionary.org, 2013)</p> <p>Associative anamnesis เกิดจากการประสมคำพิเศษ (Associative) กับคำนาม (anamnesis) ได้เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม (Nominal compound) โดยตามแนวทางการบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานมักใช้วิธีสร้างศัพท์ใหม่โดยการแปลคำยืมแบบตรงตัว โดย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Associative หมายถึง ร่วมกันเชื่อมโยง (Longdo Dict, 2018: online) 2. Anamnesis หมายถึง การขอให้รำลึก, การชวนให้รำลึกถึงความหลัง (Longdo Dict, 2018: online) <p>เมื่อพิจารณาพร้อมกับคำจำกัดความแล้ว คำประสมมีความหมายเป็น “การรำลึกที่เกิดจากการเชื่อมโยง” ผู้วิจัยจึงเลือกตัดข้อความให้สั้นลงเพื่อให้คำศัพท์มีความเป็นชื่อกระบวนการและเป็นศัพท์เฉพาะทางมากขึ้นแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การระลึกเชื่อมโยง (Associative anamnesis)”</p>
<p>สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตรงตัวจากการผูกคำไทยเข้าด้วยกันแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ</p>

<p>คำศัพท์ที่ศึกษา: 5. Cathexis</p>	
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>Much of Freud’s (1911/1958, 1914/1963, 1924a/1961, 1924b/1961) conceptualization developed out of his notion of (5) cathexis, which referred to the quantity of energy attached to any intrapsychic structure or object representation.</p>	<p>แนวความคิดหลายอย่างของฟรอยด์ ((1911/1958, 1914/1963, 1924a/1961, 1924b/1961) พัฒนาขึ้นจากแนวคิดที่เขามีเกี่ยวกับ (5) การยึดติด (cathexis) ซึ่งหมายถึงปริมาณพลังงานที่ยึดอยู่กับโครงสร้างภายในจิตใจหรือตัวแทนบุคคลใดก็ตาม</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (Affixation) จาก katéchein (กรีก) to keep, hold on to + -sis (ทำให้เป็นคำนามและบ่งบอกว่าเป็นคำยืม)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำยืม (Derived words)</p>	
<p>แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: ให้ตรวจสอบกับองค์กรด้านนั้น ๆ ว่ามีศัพท์บัญญัติอยู่แล้วหรือไม่ ก่อนสร้างคำใหม่ด้วยภาษาปลายทาง หรือแปลงองค์ประกอบทางความหมายทั้งหมด</p>	
<p>นิยาม: “The process that attaches psychic energy, essentially libido, to an object, whether this is the representation of a person, body part, or psychic element.” (Encyclopedia.com, 2005)</p>	

Cathexis ในบริบทของจิตวิเคราะห์หมายถึง พลังทางใจที่ยึดอยู่กับบุคคล มีรากศัพท์คือ káthexis (กรีก) มีความหมายว่า to keep, to hold on to, to have, to hold (Dictionary.com, 2018) หมายถึง การยึด การเก็บรักษา เมื่อพิจารณาร่วมกับคำนิยามของศัพท์เฉพาะแล้ว ผู้วิจัยเลือกวิธีการสร้างคำใหม่โดยการขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่แล้ว จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บเพื่อบ่งบอกว่าเป็นคำยืม ได้เป็น “การยึดติด (cathexis)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลรากศัพท์แบบตรงตัว จากนั้นขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่เดิม แล้วคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 6. Decathexis	
ต้นฉบับ	บทแปล
He was convinced that schizophrenia was characterized by a (6) decathexis of objects. At times he used this concept of decathexis to describe a detachment of emotional or libidinal investment from intrapsychic object representations; At other times he used the term to describe social withdrawal from real persons in the environment (London 1973a).	ฟรอยด์เชื่อว่าโรคจิตเภทมีลักษณะสำคัญอยู่ที่ (6) การถอนกลับ (decathexis) ของบุคคล ฟรอยด์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการถอนกลับอยู่หลายครั้งเพื่ออธิบายถึงการถอนพลังทางเพศและอารมณ์ความรู้สึกรอกจากตัวแทนบุคคล แต่ก็มีอยู่หลายครั้งที่ฟรอยด์ใช้ศัพท์คำนี้เพื่ออธิบายการแยกตัวทางสังคมออกจากบุคคลจริงในสิ่งแวดล้อม (ลอนดอน 1973a)
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (Affixation)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำยืม (Derived words)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: ให้ตรวจสอบกับองค์กรด้านนั้น ๆ ว่ามีศัพท์บัญญัติอยู่แล้วหรือไม่ ก่อนสร้างคำใหม่ด้วยภาษาปลายทาง หรือแปลงองค์ประกอบทางความหมายทั้งหมด	
นิยาม: “The action and the result of withdrawing psychic energy—usually libido—away from where it had been attached to a psychic formation, a bodily phenomenon, or an object.” (Encyclopedia.com, 2005) Decathexis หมายถึงการกระทำหรือผลของการถอนพลังทางใจที่ยึดอยู่กับสิ่งที่เคยยึดไว้ ใช้การเติมอุปสรรค de- เพื่อทำเป็นคำคู่ตรงข้ามของ Cathexis การแปลตรงตัวจากคำแปลของ Cathexis จะทำให้ได้ความหมายที่คิดเพี้ยนไปจากคำนิยาม (ไม่ยึดติด) ผู้แปลจึงเลือกแปลแบบตีความโดยการสร้างคำใหม่โดยการขยายความหมายคำไทยที่มีอยู่แล้ว จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การถอนกลับ (decathexis)”	

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ จากนั้นขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่เดิม แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 7. Sense of agency	
ต้นฉบับ	บทแปล
The therapist’s major thrust must be to engage the patient’s (7) sense of agency . In other words, the therapist must have the patient to recognize that he or she is actively re-creating past patterns in the present. In a recent reconsideration of Frau Emmy von N, The subject of Freud’s first published case of Hysteria, Bromberg (1996) made the following observation: “we do not treat patients such as Emmy to clear them of something that was done to them in the past; rather, we are trying to cure them of what they will still do to themselves and to others in order to cope with what was done to them in past”.	ผู้ให้การบำบัดต้องใช้แรงผลักดันส่วนใหญ่ไปกับการรับมือกับ (7) อัตตาธิปารมณ (sense of agency) ของผู้ป่วย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้ให้การบำบัดต้องพยายามให้ผู้ป่วยตระหนักว่าผู้ป่วยกำลังกระทำพฤติกรรมรูปแบบเดิมที่เคยทำในอดีตให้เกิดขึ้นอีกในปัจจุบัน คังกรณีของนางเอมมี ฟอน เอ็น ซึ่งเป็นผู้ป่วยโรคฮิสทีเรียรายแรกที่ฟรอยด์ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน บรอมเบิร์ก (1996) ได้นำมาพิจารณาใหม่ และมีข้อสังเกตว่า “เราไม่ได้ให้การรักษาผู้ป่วยอย่างเอมมีเพื่อแก้ไขในสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต แต่เราพยายามรักษาพวกเขาให้เลิกกระทำกับตัวเองและผู้อื่นเพื่อรับมือกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นกับตนในอดีต”
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Nominal Compound)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
นิยาม: “The feeling of control over actions and their consequences.” (Moore, 2016) หมายถึง ความรู้สึก ว่าการกระทำและผลของการกระทำอยู่ในอำนาจการควบคุมของตน ซึ่งแตกต่างจากความหมายของคำแต่ละคำที่มาประกอบกันเป็นคำประสม และไม่สามารถหาคำไทยมาผูกกันให้สั้นได้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการแปลแบบตีความตามคำนิยาม และใช้หลักการผูกจากคำบาลี โดยการสมาคำว่า “อัตตา” (ตนเอง) + “อธิป” (ผู้เป็นใหญ่ ผู้มีอำนาจ) + “อารมณ” สิ่งที่ได้รับรู้ แล้วจึงกำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “ อัตตาธิปารมณ (sense of agency) ”	
สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ โดยการสร้างศัพท์ใหม่จากคำบาลีสันสกฤต แล้วจึงกำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 8. Autistic-contiguous position	
ต้นฉบับ	บทแปล
<p>The primitive states of psychological deadness depicted in this transference-countertransference paradigm may relate to profound maternal deprivation that severely compromised the infant's developing sense of self. In the absence of the maternal provision of soothing sensory experience, the infant may not establish a secure feeling of sensory boundedness. The self-mutilation so common in patients with DID can be understood as a way of establishing boundedness at the skin border to deal with anxiety about losing intactness of the ego boundary. Ogden (1989) characterized this mode of generating experience as the (8) autistic-contiguous position. In this primitive state the process of attributing meaning to experience ceases. Therapist may experience DID patient as so imprisoned in such a primitive state that they are completely unreachable. Therapists may then be imbued with a sense of hopelessness in dealing with patient's anxiety about lack of body Integrity secondary to deprivation of close sensory experiences with mother.</p>	<p>ภาวะความตายทางจิตใจแบบดั้งเดิมที่แสดงให้เห็นในกระบวนการถ่ายโอน-การถ่ายโอนกลับอาจสัมพันธ์กับการขาดการถูกทอดทิ้งอย่างรุนแรงจากมารดาซึ่งเป็นอันตรายอย่างมากต่อการพัฒนาความรู้สึกของการมีตัวตนของทารก เมื่อมารดาไม่ได้ช่วยให้ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่ทำให้ความรู้สึกปลอดภัย ทารกก็ไม่อาจสร้างความรู้สึกที่มั่นคงของขอบเขตทางประสาทสัมผัสได้ เราอาจทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทำร้ายตนเองซึ่งพบได้บ่อยในผู้ป่วยโรคอัตถิภาวนิยมว่าเป็นวิธีสร้างความเป็นขอบเขตตรงผิวหนังเพื่อรับมือกับความวิตกกังวลว่าจะสูญเสียความสมบูรณ์ของขอบเขตอัตตา อ็อกเดน (1989) เรียกรูปแบบการสร้างประสบการณ์นี้ว่า (8) ภาวะรู้อัตตาผ่านสัมผัส (autistic-contiguous position) ในภาวะดั้งเดิมนี้ กระบวนการให้ความหมายแก่ประสบการณ์จะหยุดทำงาน ผู้ให้การบำบัดอาจเห็นผู้ป่วยโรคอัตถิภาวนิยมแตกแยกเหมือนถูกจองจำลึกลงไปในภาวะดั้งเดิมนี้เสียจนไม่สามารถเข้าถึงตัวผู้ป่วยได้เต็มที่ ผู้ให้การบำบัดจึงอาจรู้สึกถึงความสิ้นหวังในการรับมือกับความกังวลของผู้ป่วยว่าร่างกายไม่สมบูรณ์เนื่องจากขาดประสบการณ์ใกล้ชิดทางประสาทสัมผัสกับมารดา</p>
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Nominal Compound)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	
แนวทางในการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	

นิยาม: "...a primitive psychological organization operative from birth that generates the most elemental form of human experience. It is a sensory dominated mode in which the most inchoate sense of self is built upon the rhythm of sensation, particularly the sensations at the skin surface. ...It must be borne in mind that the term *autistic* is being used to refer to specific features of a universal sensory-dominated experience, and not to a form of severe childhood psychopathology." (Ogden, 1989)

หมายถึง ภาวะเริ่มสร้างตัวตนของเด็กผ่านการรับรู้ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้สึกทางผิวหนัง หรือคือการรับรู้ความมีตัวตนผ่านการรับสัมผัส

ความหมายของคำที่มาประกอบเป็นคำประสม

1. Position แปลว่า สภาพ (Longdo Dict, 2018: online)
2. Contiguous แปลว่า ติดกัน ประชิดกัน (Longdo Dict, 2018: online)
3. Autistic แปลว่า เพ้อฝัน หมกมุ่น (Longdo Dict, 2018: online)

เมื่อพิจารณาจากคำนิยามแล้ว การแปลแบบตรงตัวจะทำให้ได้ความหมายที่คลาดเคลื่อนออกไป จึงใช้วิธีการแปลแบบตีความจากคำนิยาม ประกอบกับการบัญญัติศัพท์โดยการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น "ภาวะรู้อัตตาผ่านสัมผัส (autistic-contiguous position)"

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความโดยการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 9. Neosexualities	
ต้นฉบับ	บทแปล
McDougall (1986) noted other object relational meaning of the (9) neosexualities . She suggested that sexual behavior evolves from a complicated matrix of identifications and counter identifications with our parents. Each child is involved in an unconscious psychological drama that stems from the parents' unconscious erotic desires and conflicts.	แม้คูคัลล์ (McDougall, 1986) ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความหมายอื่น ๆ เชิงบุคคลสัมพันธ์ของ (9) เพศวิถีทัศนะใหม่ (neosexualities) และเสนอสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมทางเพศพัฒนามาจากพื้นฐานที่สลับซับซ้อนในการเอาอย่างหรือไม่เอาอย่างตามบิดามารดาของเรา เด็กแต่ละคนจะมีส่วนร่วมอยู่ในสถานการณ์ที่สร้างความวิตกกังวลภายในจิตใจระดับจิตไร้สำนึกอันเกิดขึ้นจากความต้องการและความขัดแย้งทางเพศในระดับจิตไร้สำนึกของผู้เป็นบิดามารดา
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (Affixation)	

<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New Coinages)</p> <p>แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายนอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ</p>
<p>Sexuality เป็นศัพท์ที่จอยส์ แม็คคูกัลล์ (Joyce McDougall) เป็นผู้คิดขึ้นเพื่อใช้แทนคำว่า perversion ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนออกจากพฤติกรรมทางเพศปกติ เนื่องจาก perversion มีความหมายในทางลบ (พฤติกรรมทางเพศที่ผิดธรรมชาติหรือไม่เป็นที่ยอมรับ) ขณะที่แม็คคูกัลล์มองว่าพฤติกรรมทางเพศเป็นการแสดงออกทางจิตใจเพื่อตอบสนองต่อความขัดแย้งทางเพศที่เกิดจากการเลี้ยงดู มีเหตุผลรองรับ และมีที่มาที่ไป แม็คคูกัลล์จึงเรียกพฤติกรรมเหล่านั้นว่า neosexualities (Masi, 1999) ซึ่งเป็นการมองวิธีการแสดงออกทางเพศที่แตกต่างออกไปจากวิธีมองแบบเดิม</p> <p>องค์ประกอบของคำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. neo- หมายถึง ใหม่ (Longdo Dict, 2018) เป็นคำอุปสรรค 2. Sexuality หมายถึง เพศสภาพ สภาพทางเพศ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544) <p>จะเห็นได้ว่าการแปลแบบตรงตัว (เช่น เพศสภาพใหม่ หรือสภาพทางเพศใหม่) จะทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากความหมายของศัพท์ต้นฉบับ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การแปลแบบตีความว่า sexuality ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเพศสภาพ แต่เป็นแนวทางการแสดงออกทางพฤติกรรม จึงเลือกผูกคำบาลีสันสกฤต “วิถี” กับ “เพศ” เป็น “เพศวิถี” และอธิบายความจากคำนิยาม จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บเป็น “เพศวิถีที่ชนะใหม่ (neosexualities)”</p>
<p>สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างคำใหม่จากคำบาลีสันสกฤตร่วมกับการขยายความแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ</p>

<p>คำศัพท์ที่ศึกษา: 10. Panneurosis</p>	
<p>ต้นฉบับ</p> <p>In the late 1930s and throughout the 1940s, clinicians began to describe certain patients who were not sick enough to be labeled schizophrenic but who were far too disturbed for classical psychoanalytic treatment. In an effort to capture the “in between” state typical of these patients, Hoch and Polatin (1949) referred to this group as having pseudoneurotic schizophrenia characterized by at symptomatic pattern of (10) “panneurosis,” “pananxiety,” and “pan-sexuality.”</p>	<p>บทแปล</p> <p>ในช่วงปลายทศวรรษที่ 1930 และตลอดทศวรรษที่ 1940 แพทย์ต่างเริ่มบรรยายถึงลักษณะความเจ็บป่วยของผู้ป่วยบางรายที่ไม่มากพอจะวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภท แต่ก็มีควมรุนแรงเกินกว่าจะรักษาด้วยการทำจิตวิเคราะห์แบบดั้งเดิมได้ ด้วยความพยายามที่จะอธิบายภาวะ “ก้ำกึ่ง” อันเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยกลุ่มนี้ ฮ็อคและโพลาทิน (Hoch and Polatin; 1949) จึงเรียกผู้ป่วยกลุ่มนี้ว่า เป็นผู้ป่วยโรคจิตเภทเสมือนโรคประสาท ซึ่งมี (10) “สรรพอาการประสาท” (Panneurosis) “สรรพ</p>

	วิตก” (Panxiety) และ “สรรพงามวิปลาต” (Pansexuality) เป็นลักษณะเด่นของรูปแบบอาการ
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (Affixation)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New Coinages)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายบอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ	
องค์ประกอบของคำ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค pan- หมายถึง ทั้งหมด ทั้งสิ้น (Collins English Dictionary, 2018: Digital Edition) 2. Neurosis หมายถึง โรคประสาท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) 	
<p>คำจำกัดความ: panneurosis คือ “All symptoms known from the pathology of the neuroses” หรือ อาการทั้งหมดที่ทราบกันว่าเกิดจากพยาธิสภาพของโรคประสาท (Hoch & Polatin, 1949 อ้างถึงใน Vanggaard, 1958)</p> <p>เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความ panneurosis ไม่ได้กล่าวถึงตัวโรค แต่เป็นการอธิบายภาวะของความผิดปกติที่มีอาการของโรคประสาททุกอาการ ผู้วิจัยจึงเลือกขยายความจากคำไทยที่มีอยู่เดิมเป็น “อาการประสาท” และใช้วิธีเติมอุปสรรค “สรรพ” ที่แปลว่า ทุกสิ่ง ทั้งปวง ทั้งหมด (Longdo Dict, 2018: online) นำหน้าคำ เพื่อเลียนวิธีการสร้างคำแบบคำต้นฉบับ เป็น “สรรพอาการประสาท” จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ เป็น “สรรพอาการประสาท (panneurosis)</p>	
<p>สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างศัพท์ใหม่โดยขยายความจากคำไทยที่มีอยู่แล้วร่วมกับการเติมอุปสรรคแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ</p>	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 11. Pananxiety	
ต้นฉบับ	บทแปล
In the late 1930s and throughout the 1940s, clinicians began to describe certain patients who were not sick enough to be labeled schizophrenic but who were far too disturbed for classical psychoanalytic treatment. In an effort to capture the “in between” state typical of these patients, Hoch and Polatin (1949) referred to this group as having pseudoneurotic schizophrenia characterized by at	ในช่วงปลายยุค 1930 ไปตลอดจนถึงยุค 1940 แพทย์ต่างเริ่มบรรยายถึงลักษณะความเจ็บป่วยของผู้ป่วยบางรายที่ไม่มากพอจะวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภท แต่ก็มีความรุนแรงเกินกว่าจะรักษาด้วยการทำจิตวิเคราะห์แบบดั้งเดิมได้ ความพยายามที่จะอธิบายภาวะ “ก้ำกึ่ง” อันเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยกลุ่มนี้ ฮ็อคและโพลาทิน (Hoch and Polatin; 1994) จึงเรียกผู้ป่วยกลุ่มนี้ว่าเป็นผู้ป่วยโรคจิตเภท

<p>symptomatic pattern of “panneurosis,” (11) “pananxiety,” and “pan-sexuality.”</p>	<p>เสมือนโรคประสาท ซึ่งมี “สรรพอาการประสาท” (Panneurosis) (11) “สรรพวิตก” (Pananxiety) และ “สรรพกามวิปลาส” (Pansexuality) เป็นลักษณะเด่นของรูปแบบอาการ</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (Affixation)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New Coinages)</p>	
<p>แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายออกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ</p>	
<p>องค์ประกอบของคำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค pan- หมายถึง ทั้งหมด ทั้งสิ้น (Collins English Dictionary, 2018: Digital Edition) 2. Anxiety หมายถึง ความวิตกกังวล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) <p>คำจำกัดความ: “Pervasive and unrelenting anxiety” (Behavenet.com, 2018: online) หมายถึง ความวิตกกังวลในทุก ๆ เรื่อง</p> <p>ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บศัพท์บัญญัติเดิม “วิตก” เอาไว้แล้วเติมอุปสรรค “สรรพ” เพื่อเลียนวิธีสร้างคำตามศัพท์ต้นฉบับ ซึ่งในกรณีนี้พบว่าสามารถเก็บความหมายของศัพท์ต้นฉบับได้ครบถ้วน จากนั้นจึงกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ เป็น “สรรพวิตก (pananxiety)”</p>	
<p>สรุปการแก้ปัญหา: แปลตรงตัว สร้างคำจากการใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรคกับคำศัพท์บัญญัติที่มีอยู่เดิม จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ</p>	

<p>คำศัพท์ที่ศึกษา: 12. Pansexuality</p>	
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>In the late 1930s and throughout the 1940s, clinicians began to describe certain patients who were not sick enough to be labeled schizophrenic but who were far too disturbed for classical psychoanalytic treatment. In an effort to capture the “in between” state typical of these patients, Hoch and Polatin (1949) referred to this group as having pseudoneurotic schizophrenia characterized by at</p>	<p>ในช่วงปลายยุค 1930 ไปตลอดจนถึงยุค 1940 แพทย์ต่างเริ่มบรรยายถึงลักษณะความเจ็บป่วยของผู้ป่วยบางรายที่ไม่มากพอจะวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภท แต่ก็มีความรุนแรงเกินกว่าจะรักษาด้วยการทำจิตวิเคราะห์แบบดั้งเดิมได้ ความพยายามที่จะอธิบายภาวะ “ก้ำกึ่ง” อันเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยกลุ่มนี้ ฮ็อคและโพลาทิน (Hoch and Polatin; 1994) จึงเรียกผู้ป่วยกลุ่มนี้ว่าเป็นผู้ป่วยโรคจิตเภทเสมือนโรคประสาท ซึ่งมี “สรรพอาการประสาท”</p>

symptomatic pattern of “panneurosis,” “pananxiety,” and (12) “pan-sexuality.”	(Panneurosis) “สรรพวิตก” (Panxiety) และ (12) “สรรพกามวิปลาส” (Pansexuality) เป็นลักษณะ เด่นของรูปแบบอาการ
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (Affixation)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New Coinages)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายบอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ	
องค์ประกอบของคำ <ol style="list-style-type: none"> 1. หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค pan- หมายถึง ทั้งหมด ทั้งสิ้น (Collins English Dictionary, 2018: Digital Edition) 2. Sexuality หมายถึง สภาพทางเพศ เพศสภาพ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) คำจำกัดความ: “promiscuity, polymorphous perverse sexual practice, and hetero/homosexual vacillation” (Hoch & Polatin, 1949 อ้างถึงใน Sansone, 2011) หมายถึง ความสับสนทางเพศ การปฏิบัติทางเพศที่บิดเบือนไปในรูปแบบต่าง ๆ และความแกว่งไกวระหว่างความเป็นรักต่างเพศและรักร่วมเพศ เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความ การแปลศัพท์แบบตรงตัว (สรรพเพศสภาพ) จะทำให้ได้ความหมายที่ไม่ครอบคลุมคำศัพท์ต้นฉบับ และคำศัพท์ไม่มีลักษณะที่บ่งบอกหน้าที่ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การผูกคำใหม่จากคำบาลีดังนี้	
ศัพท์	ความหมาย
สรรพ (อุปสรรค)	ทุกสิ่ง ทั้งปวง ทั้งหมด (Longdo Dict, 2018: online)
+ กาม (บาลี)	ความใคร่ ความใคร่ทางเมถุน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)
+ วิปลาส (บาลี)	คลาดเคลื่อนไปจากธรรมดาสามัญ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)
แล้วจึงกำกับคำขึ้นด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ เป็น “สรรพกามวิปลาส (Pansexuality)”	
สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างคำใหม่จากคำบาลี แล้วกำกับคำขึ้นด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 13. Twin anxieties	
ต้นฉบับ	บทแปล
By 1990, Gunderson and his colleagues (Zanarini et al. 1990) were able to identify clear discriminating features based on research that focused on descriptive characteristics of the	เมื่อปี 1990 กันเดอร์สันและคณะ (Zanarini et al., 1990) สามารถระบุลักษณะเด่นที่ใช้จำแนกได้อย่างชัดเจนจากงานวิจัยที่มุ่งความสนใจไปที่การบรรยายลักษณะกลุ่มอาการบุคลิกภาพแบบคาบ

<p>borderline syndrome. Many of these criteria are interrelated. Borderline patients are consumed with establishing exclusive one-to-one relationships with no risk whatsoever of abandonment. They may demand such relationships with an air of entitlement that overwhelms and alienates others. Moreover, when they do become close with another person, a set of (13) twin anxieties is activated. On the one hand, they begin to worry that they will be engulfed by the other person and lose their own identity in this primitive merger fantasy. On the other hand, they experience anxiety verging on panic related to the conviction that they are about to be rejected or abandoned at any moment.</p>	<p>เส้น ซึ่งเกณฑ์เหล่านี้หลายข้อเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ผู้ป่วยบุคลิกภาพคาบเส้นจะหมกมุ่นอยู่กับการสร้างความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัวแบบผูกขาดโดยไม่ยอมรับความเสี่ยงของการถูกทอดทิ้งเลย ผู้ป่วยเหล่านี้อาจเรียกร้องความสัมพันธ์ด้วยการแสดงท่าทางเป็นเจ้าของที่ทำให้ผู้อื่นรู้สึกอึดอัดและตีตัวออกห่าง นอกจากนี้ เมื่อผู้ป่วยเริ่มสนิทสนมกับอีกบุคคลหนึ่ง จะเกิด (13) ความกังวลคู่เกี่ยวข้อ (twin anxieties) ขึ้น กล่าวคือ ในด้านหนึ่ง สัญชาตญาณการประสานรวมจะทำให้ผู้ป่วยเริ่มกังวลว่าตัวตนของตนจะถูกอีกฝ่ายดูดกลืนและสูญหายไป ส่วนอีกด้านหนึ่ง ผู้ป่วยจะรู้สึกถึงความกังวลจนแทบจะเป็นอาการตื่นตระหนกอันสัมพันธ์กับความเชื่ออย่างแรงกล้าว่าตนกำลังจะถูกปฏิเสธหรือทอดทิ้งได้ตลอดเวลา</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ</p>	
<p>องค์ประกอบของคำประสม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Twin (adjective) is used to describe two things or <u>ideas</u> that are similar or <u>connected</u> in some <u>way</u>. (Collinsdictionary.com, 2018) 2. Anxieties = anxiety (ความวิตกกังวล) + -ies (ทำให้เป็นพหูพจน์) <p>ตัวบทต้นฉบับได้แสดงลักษณะของ twin anxieties ดังที่แสดงไว้ในบทแปลแล้ว ตามแนวทางของนิวมาร์กให้ใช้การถ่ายเสียงแล้วเติมการอธิบาย ซึ่งผิคนบของการแปลเอกสารวิชาการ ผู้วิจัยจึงตัดสินใจใช้หลักการบัญญัติศัพท์โดยการขยายความจากคำศัพท์บัญญัติที่มีอยู่เดิม คือความวิตกกังวล (ตัดเพื่อความกระชับ) + การขยายความ และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของคำประสมข้างต้น จะเห็นได้ว่ายังไม่มีการบัญญัติศัพท์สำหรับ twin ที่เป็นคำคุณศัพท์ แต่จากลักษณะที่อธิบายในตัวบท พบว่าเป็นคำขยายความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นร่วมกัน มีความเกี่ยวข้องกัน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “คู่เกี่ยวข้อ” เป็นส่วนขยาย จากนั้น</p>	

กำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บเพื่อให้สอดคล้องกับขนบของการแปลตำราวิชาการ เป็น “ความกังวลคู่เกี่ยวข้อง (twin anxieties)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลตรงตัว สร้างคำใหม่โดยการขยายความจากคำศัพท์บัญญัติที่มีอยู่เดิม จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 14. Primitive merger fantasy

ต้นฉบับ	บทแปล
<p>By 1990, Gunderson and his colleagues (Zanarini et al. 1990) were able to identify clear discriminating features based on research that focused on descriptive characteristics of the borderline syndrome. Many of these criteria are interrelated. Borderline patients are consumed with establishing exclusive one-to-one relationships with no risk whatsoever of abandonment. They may demand such relationships with an air of entitlement that overwhelms and alienates others. Moreover, when they do become close with another person, a set of twin anxieties is activated. On the one hand, they begin to worry that they will be engulfed by the other person and lose their own identity in this (14) primitive merger fantasy. On the other hand, they experience anxiety verging on panic related to the conviction that they are about to be rejected or abandoned at any moment.</p>	<p>เมื่อปี 1990 กันเดอร์สันและคณะ (ซานารินีและคณะ 1990) สามารถระบุลักษณะเด่นที่ใช้จำแนกได้อย่างชัดเจนจากงานวิจัยที่มุ่งความสนใจไปที่การบรรยายลักษณะกลุ่มอาการบุคลิกภาพแบบคาบเส้น ซึ่งเกณฑ์เหล่านี้หลายข้อเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ผู้ป่วยบุคลิกภาพคาบเส้นจะหมกมุ่นอยู่กับการสร้างความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัวแบบผูกขาดโดยไม่ยอมรับความเสี่ยงของการถูกทอดทิ้งเลย ผู้ป่วยเหล่านี้อาจเรียกร้องบรรยากาศความมีสิทธิ์เป็นเจ้าของข้าวเจ้าของจากความสัมพันธ์ดังกล่าวที่ทำให้ผู้อื่นรู้สึกอึดอัดและตีตัวออกห่าง นอกจากนี้ เมื่อผู้ป่วยเริ่มสนิทสนมกับอีกบุคคลหนึ่ง จะเกิดความกังวลคู่เกี่ยวข้อง (twin anxieties) ขึ้น กล่าวคือ ในด้านหนึ่ง (14) สัญชาตญาณการประสานรวม (primitive merger fantasy) จะทำให้ผู้ป่วยเริ่มกังวลว่าตัวตนของตนจะถูกอีกฝ่ายดูดกลืนและสูญหายไป ส่วนอีกด้านหนึ่ง ผู้ป่วยจะรู้สึกถึงความกังวลจนแทบจะเป็นอาการตื่นตระหนกอันสัมพันธ์กับความเชื่ออย่างแรงกล้าว่าตนกำลังจะถูกปฏิเสธหรือทอดทิ้งได้ตลอดเวลา</p>

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)

ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)

แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ

องค์ประกอบของคำประสม

1. Primitive (คุณศัพท์) หมายถึง คั้งเดิม มักเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ id ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัญชาตญาณ (Mcleod, 2016)
2. Merger หมายถึง ผู้ผสมผสาน (Longdo Dict, 2018) = Merge (กริยา) + -er (ปัจจัยทำให้เป็นคำนาม)
3. Fantasy (นาม) หมายถึง ความเพ้อฝัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)
4. Merger fantasies/fantasy เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์เพื่อกลับคืนสู่สภาวะดั้งเดิมเมื่อแรกคลอดที่มีมารดาเป็นผู้เติมเต็มความต้องการตามแรงขับต่าง ๆ เช่น หิว หนาว ร้อน ขับถ่าย โดยที่คนก็ไม่ทราบว่ามีมารดาเป็นผู้สนองตอบความต้องการนั้น เข้าใจแค่เพียงว่าเป็นภาวะที่ความต้องการต่าง ๆ ได้รับการตอบสนอง เสมือนตนเองและมารดาหลอมรวมเป็นสิ่งเดียวกัน สัญชาตญาณนี้จะทำงานขึ้นอีกครั้งเมื่อผู้ป่วยเริ่มสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น (Akhtar, 2009)

แม้จะมีคำว่า fantasies เป็นองค์ประกอบของคำประสม แต่คำศัพท์ทั้งคำกลับสะท้อนความหมายของสัญชาตญาณที่มีมาแต่กำเนิดของเด็กมากกว่าจะเป็นความเพ้อฝัน (แปลแบบตรงตัว) ส่วนคำว่า primitive ก็มักเป็นคำขยายที่พบในบริบทของสัญชาตญาณอยู่แล้ว จึงเห็นควรให้ตัดคำว่า “ดั้งเดิม” ออก เนื่องจากหากใช้คำว่า “สัญชาตญาณดั้งเดิม” อาจทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้ว่ามี “สัญชาตญาณใหม่” ผู้วิจัยจึงเห็นควรให้ใช้การแปลแบบตีความตามคานิยามแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บเป็น “สัญชาตญาณการประสานรวม (primitive merger fantasy)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ โดยการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 15. Quasi-psychotic thoughts	
ต้นฉบับ	บทแปล
To prevent being alone, borderline patients may resort to wrist-cutting or suicidal gestures, hoping to elicit rescue by the person to whom they are attached. Cognitive distortions such as (15) quasi-psychotic thought (defined as transient, circumscribed, and/or atypical strains on reality testing), also may occur in the. Context of	ผู้ป่วยบุคลิกภาพผิดปกติแบบคาบเส้นจึงอาจใช้วิธีการกรีดข้อมือหรือมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วยหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่ตนติดพันเพื่อป้องกันการต้องอยู่โดดเดี่ยว และยังมีความคิดที่บิดเบี้ยว เช่น (15) ความคิดเสมือนโรคจิต (quasi-psychotic thoughts) (เกิดขึ้นชั่วคราวส่งผลกระทบต่อไม่มาก และ/หรือการรับรู้ความเป็น

<p>interpersonal relationships. Near—delusional perceptions of abandonment by loved ones are common, and psychotic transference regressions may appear when patients become attached to their therapists. Clinicians who witness this kaleidoscopic display of shifting ego states are prone to a variety of intense countertransference reactions, including rescue fantasies, guilt feelings, transgressions of professional boundaries, rage and hatred, anxiety and terror, and profound feelings of helplessness (Gabbard 1993; Gabbard and Wilkinson 1994).</p>	<p>จริงผิดปกติกที่ไม่ได้เป็นไปตามรูปแบบเฉพาะของโรคจิต) เมื่ออยู่ในบริบทของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ขณะที่พบการรับรู้ผิดปกติกที่เกือบเทียบเท่าอาการหลงผิดเกี่ยวกับการถูกทอดทิ้งโดยบุคคลอันเป็นที่รักได้บ่อย และพฤติกรรมถดถอยทางวุฒิภาวะในระดับโรคจิตจาก การถ่ายโอน (Transference) อาจเกิดขึ้นเมื่อผู้ป่วยเริ่มยึดติดกับผู้บำบัดรักษา ผู้บำบัดรักษาที่ได้เห็นรูปแบบการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของภาวะอึดอัดที่เปลี่ยนไปมีความเสี่ยงที่จะเกิด การถ่ายโอนกลับ (Countertransference) ที่รุนแรงได้หลากหลายแบบ ซึ่งรวมถึง ความรู้สึกเพื่อฝันว่าต้องให้ความช่วยเหลือ ความรู้สึกผิด การกระทำผิดหลักการว่าด้วยขอบเขตทางวิชาชีพ ความเคียดแค้นและความเกลียดชัง ความกังวลและความหวาดกลัว และ ความรู้สึกสิ้นหวังอย่างมาก (Gabbard 1993; Gabbard and Wilkinson 1994)</p>
---	--

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)

ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)

แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ

องค์ประกอบของคำประสม

1. quasi- (อุปสรรค) หมายถึง เสมือน คล้าย กึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)
2. psychotic (คุณศัพท์) หมายถึง โรคจิต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)
3. thought (นาม) หมายถึง ความคิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

ตัวบทต้นฉบับได้บรรยายลักษณะของ quasi-psychotic thoughts ไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยพบว่าสามารถใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวได้ เนื่องจากสามารถเก็บความหมายของศัพท์ต้นฉบับได้ครบ (เกิดขึ้นชั่วคราวส่งผลกระทบต่อไม่มาก และ/หรือการรับรู้ความเป็นจริงผิดปกติกที่ไม่ได้เป็นไปตามรูปแบบเฉพาะของโรคจิต) จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “ความคิดเสมือนโรคจิต (quasi-psychotic thoughts)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตรงตัวแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 16. Transference

ต้นฉบับ

To prevent being alone, borderline patients may resort to wrist-cutting or suicidal gestures, hoping to elicit rescue by the person to whom they are attached. Cognitive distortions such as quasi-psychotic thought (defined as transient, circumscribed, and/or atypical strains on reality testing), also may occur in the. Context of interpersonal relationships. Near—delusional perceptions of abandonment by loved ones are common, and psychotic **(16) transference** regressions may appear when patients become attached to their therapists. Clinicians who witness this kaleidoscopic display of shifting ego states are prone to a variety of intense countertransference reactions, including rescue fantasies, guilt feelings, transgressions of professional boundaries, rage and hatred, anxiety and terror, and profound feelings of helplessness (Gabbard 1993; Gabbard and Wilkinson 1994).

บทแปล

ผู้ป่วยบุคลิกภาพผิดปกติแบบคาบเส้นจึงอาจใช้วิธีการกรีดข้อมือหรือมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วยหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่ตนติดพัน เพื่อป้องกันการต้องอยู่โดดเดี่ยว และยังคงมีความคิดที่บิดเบี้ยว เช่น ความคิดเสมือนโรคจิต (quasi-psychotic thoughts) (เกิดขึ้นชั่วคราว ส่งผลกระทบไม่มาก และ/หรือการรับรู้ความเป็นจริงผิดปกติที่ไม่ได้เป็นไปตามรูปแบบเฉพาะของโรคจิต) เมื่ออยู่ในบริบทของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ขณะที่พบการรับรู้ผิดปกติที่เกือบเทียบเท่าอาการหลงผิดเกี่ยวกับการถูกทอดทิ้งโดยบุคคลอันเป็นที่รักได้บ่อย และพฤติกรรมถดถอยทางวุฒิภาวะในระดับโรคจิตจาก **(16) การถ่ายโอน (Transference)** อาจเกิดขึ้นเมื่อผู้ป่วยเริ่มยึดติดกับผู้บำบัดรักษา ผู้บำบัดรักษาที่ได้เห็นรูปแบบการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของภาวะอัตตาที่เปลี่ยนไปมีความเสี่ยงที่จะเกิด การถ่ายโอนกลับ (Countertransference) ที่รุนแรงได้หลากหลายแบบ ซึ่งรวมถึง ความรู้สึกเพื่อฝันว่าต้องให้ความช่วยเหลือ ความรู้สึกผิด การกระทำผิดหลักการว่าด้วยขอบเขตทางวิชาชีพ ความเดือดดาลและความเกลียดชัง ความกังวลและความหวาดกลัว และความรู้สึกสิ้นหวังอย่างมาก (แก็บบาร์ด 1993; แก็บบาร์ดและวิลคินสัน 1994)

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหลังหรือปัจจัย (Affixation)

ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำเก่าที่มีความหมายใหม่ (Old words with new senses)

แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำที่มีอยู่แล้วในภาษาปลายทางหรือใช้คำอธิบายหน้าที่หรือลักษณะอย่างสั้น ๆ โดยพิจารณาจากกลุ่มผู้อ่านว่าเป็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มคนทั่วไปที่มีความรู้ (ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวหรือวัฒนธรรมต้นทาง) หรือกลุ่มคนทั่วไปที่ไม่มีความรู้ (ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาและความรู้เฉพาะทาง)

องค์ประกอบของคำ

1. transfer (กริยา) หมายถึง โอน เปลี่ยน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544)
2. -ence (ปัจจัยทำให้เป็นคำนาม)

คำจำกัดความตามบริบท: “The redirection of feelings and desires and especially of those unconsciously retained from childhood toward a new object.” (Merriam-Webster Dictionary, 2018: online) คือ สิ่งที่ได้รับการบำบัดมีต่อผู้บำบัด หมายถึงการเปลี่ยนทิศทางของความรู้สึกและความต้องการที่ได้รับมาในวัยเด็กและซ่อนเร้นอยู่ในจิตไร้สำนึกไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง ผู้แปลจึงเลือกสร้างคำใหม่จากการผูกคำไทยที่เน้นลักษณะเด่นของศัพท์ ได้แก่ การ + ถ่าย + โอน เนื่องจาก “ถ่าย” มีความหมายว่า “เอาออกจากที่หนึ่งไปใส่อีกที่หนึ่ง” และ “โอน” มีหมายความว่า “ยกไปไว้ที่หนึ่ง” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561) เพื่อเป็นการขยายความ และส่วนของความรู้สึกและความต้องการไว้เช่นเดียวกับศัพท์ในภาษาต้นฉบับ เพื่อความกระชับเมื่อต้องประสมคำนี้กับคำอื่น ๆ ในรายการศัพท์ จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การถ่ายโอน (transference)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลตรงตัว โดยใช้คำไทยที่มีอยู่เดิมร่วมกับการขยายความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 17. Countertransference	
ต้นฉบับ	บทแปล
To prevent being alone, borderline patients may resort to wrist-cutting or suicidal gestures, hoping to elicit rescue by the person to whom they are attached. Cognitive distortions such as quasi-psychotic thought (defined as transient, circumscribed, and/or atypical strains on reality testing), also may occur in the. Context of interpersonal relationships. Near—delusional perceptions of abandonment by loved ones are	ผู้ป่วยบุคลิกภาพผิดปกติแบบคาบเส้นจึงอาจใช้วิธีการกรีดข้อมือหรือมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายด้วยหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่ตนติดพัน เพื่อป้องกันการต้องอยู่โดดเดี่ยว และยังคงมีความคิดที่บิดเบี้ยว เช่น ความคิดเสมือนโรคจิต (quasi-psychotic thoughts) (ซึ่งเกิดขึ้นชั่วคราว ส่งผลกระทบไม่มาก และ/หรือการรับรู้ความเป็นจริงผิดปกติที่ไม่ได้เป็นไปตามรูปแบบเฉพาะของโรคจิต) เมื่ออยู่ในบริบทของสัมพันธภาพระหว่าง

<p>common, and psychotic transference regressions may appear when patients become attached to their therapists. Clinicians who witness this kaleidoscopic display of shifting ego states are prone to a variety of intense (17) countertransference reactions, including rescue fantasies, guilt feelings, transgressions of professional boundaries, rage and hatred, anxiety and terror, and profound feelings of helplessness (Gabbard 1993; Gabbard and Wilkinson 1994).</p>	<p>บุคคล ขณะที่พบการรับรู้ผิดปกติที่เกือบเทียบเท่าอาการหลงผิดเกี่ยวกับการถูกทอดทิ้งโดยบุคคลอื่น เป็นที่รักได้บ่อย และพฤติกรรมถดถอยทางวุฒิภาวะในระดับโรคจิตจากการถ่ายโอน (Transference) อาจเกิดขึ้นเมื่อผู้ป่วยเริ่มยึดติดกับผู้บำบัดรักษา ผู้บำบัดรักษาที่ได้เห็นรูปแบบการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของภาวะอัตโนมัติที่เปลี่ยนไปมีความเสี่ยงที่จะเกิด (17) การถ่ายโอนกลับ (Countertransference) ที่รุนแรงได้หลากหลายแบบ ซึ่งรวมถึง ความรู้สึกเพื่อฝันว่า ต้องให้ความช่วยเหลือ ความรู้สึกผิด การกระทำผิด หลักการว่าด้วยขอบเขตทางวิชาชีพ ความเดือดดาล และความเกลียดชัง ความกังวลและความหวาดกลัว และความรู้สึกสิ้นหวังอย่างมาก (เก็บบาร์ด 1993; เก็บบาร์ดและวิลคินสัน 1994)</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหลังหรือปัจจัย (Affixation)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New Coinages) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายบอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ</p>	
<p><u>องค์ประกอบของคำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Counter- (อุปสรรค) หมายถึง opposite, opposing (Collins English Dictionary, 2012: online) 2. transfer (กริยา) หมายถึง โอน เปลี่ยน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544) 3. -ence (ปัจจัยทำให้เป็นคำนาม) <p><u>คำจำกัดความตามบริบท:</u> “The analyst’s <u>transference</u> (often unconscious) to the patient of emotional needs and conflicts from the analyst’s past experiences or the analyst’s current <u>emotional responses to the manifestation of the patient’s transference.</u>” (medical-dictionary.thefreedictionary.com, 2018)</p> <p>หมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์ตอบกลับ transference ของผู้ป่วย</p> <p>จะเห็นได้ว่า countertransference เป็นคำคู่ตรงข้ามกับ transference ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำที่สร้างใหม่สำหรับ transference แล้วต่อท้ายด้วยคำว่า “กลับ” เพื่อให้ได้ความหมายตามคำจำกัดความ แล้วจึงกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การถ่ายโอนกลับ (countertransference)”</p>	

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตรงตัวร่วมกับการขยายความหมายของคำศัพท์บัญญัติใหม่ จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 18. Mirror transference	
ต้นฉบับ	บทแปล
<p>Kohut noted that these patients formed two kinds of transferences: the (18) mirror transference and the idealizing transference. In the mirror transference the patient looks to the analyst for confirming, validating response that Kohut linked to ‘the gleam in the mother’s eye’ in response to phase-appropriate displays of exhibitionism on the part of her small child—what Kohut called the grandiose-exhibitionistic self. These approving responses, according to Kohut, are essential for normal development in that they provide the child with a sense of self-worth. When a mother fails to empathize with her child’s need for such a mirroring response, the child has great difficulty in maintaining a sense of wholeness and self-regard. In response to this failure of empathy, the child’s sense of self fragments, and the child desperately attempts to be perfect and to “perform” for the parent to gain the hungered-for approbation. This form of “showing off” is another manifestation of the grandiose-exhibitionistic self. The same phenomena constitute the mirror transference in adults who seek treatment. The adult patient who “performs” for his or her therapist in a desperate attempt to gain approval and admiration may be developing a mirror transference.</p>	<p>โคहुตสังเกตเห็นว่าผู้ป่วยกลุ่มนี้สร้างภาวะการโอนอารมณ์อดีตขึ้นมาสองแบบ คือ (18) การถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่า (mirror transference) และ การถ่ายโอนภาพอุดมคติ (idealizing transference) ในการถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่า ผู้ป่วยจะมองหาการตอบสนองที่ให้ความรู้สึกว่าได้ได้รับความเคารพและความมั่นใจซึ่งโคहुตสันนิษฐานว่ามีความเกี่ยวข้องกับ ‘สายตาที่มารดามองด้วยความชื่นชม’ ที่ใช้มองพฤติกรรมช่วงอวดตามวัยของลูกน้อยแบบที่โคहुตเรียกว่าตัวตนช่วงอวดด้วยความหลงตน โคहुตมีแนวคิดว่าการตอบสนองที่ให้ความรู้สึกถึงการได้รับการยอมรับช่วยให้เด็กรู้สึกถึงความมีคุณค่าในตนเอง ซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการปกติ เมื่อแม่ไม่สามารถเข้าใจความต้องการของเด็กที่อยากได้การตอบสนองในลักษณะของการสะท้อนคุณค่า เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีอะไรขาดหายและประสบความสำเร็จยากลำบากอย่างยิ่งในการคงไว้ซึ่งความเคารพตนเอง ความไม่เข้าอกเข้าใจนี้จะทำให้ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองของเด็กแตกสลาย เด็กจะใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อทำตนให้เป็นคนสมบูรณ์แบบและ “แสดง” ให้ผู้เป็นแม่เห็นเพื่อให้ได้ความชื่นชมที่ตนโหยหา ปรัชญาการณ์เดียวกันนั้นเองที่ก่อให้เกิดการโอนภาพสะท้อนคุณค่าขึ้นในผู้ใหญ่ที่แสวงหาการรักษา โดยผู้ป่วยวัยผู้ใหญ่ที่ “แสดง” ให้ผู้ให้การบำบัดด้วยความพยายามอย่างยิ่งยวด</p>

	เพื่อให้ได้การยอมรับและความชื่นชมอาจพัฒนา ภาวะการโอนภาพสะท้อนคุณค่าขึ้น				
คำอธิบายการแปล					
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)					
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ					
องค์ประกอบของคำประสม					
<ol style="list-style-type: none"> 1. Mirror (นาม) กระจก เครื่องสะท้อน (Longdo Dict, 2018) 2. Transference (นาม) = transfer (กริยา) หมายถึง ถ่ายโอน โอน เปลี่ยน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544) + -ence (ปัจจัยที่ทำให้เป็นคำนาม) <p>คำจำกัดความตามบริบท: คือการโอนความเป็นตัวตนที่ผู้รับการบำบัดเห็นว่ายิ่งใหญ่ ดี สำคัญ ไปยังตัวผู้บำบัด เพื่อให้ผู้บำบัดชื่นชม ยอมรับตัวตนส่วนนั้น (Summers, 1994)</p> <p>เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบคำประสมและคำจำกัดความตามบริบท พบว่าไม่สามารถใช้การแปลแบบอธิบายความหรืออธิบายหน้าที่ได้ ผู้วิจัยจึงใช้การแปลแบบตีความ และสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความได้ดังนี้</p> <table border="1"> <tr> <td>การถ่ายโอน</td> <td>(transference) อธิบายอย่างละเอียดในศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 16. Transference</td> </tr> <tr> <td>ภาพสะท้อนคุณค่า</td> <td>แปล mirror แบบตีความตามคำจำกัดความตามบริบท เนื่องจากเป็นการทำให้ผู้บำบัดเป็นเสมือนหนึ่งกระจกสะท้อนคุณค่าของผู้รับการบำบัด</td> </tr> </table> <p>จากนั้นจึงกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่า (mirror transference)”</p> <p>สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ</p>		การถ่ายโอน	(transference) อธิบายอย่างละเอียดในศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 16. Transference	ภาพสะท้อนคุณค่า	แปล mirror แบบตีความตามคำจำกัดความตามบริบท เนื่องจากเป็นการทำให้ผู้บำบัดเป็นเสมือนหนึ่งกระจกสะท้อนคุณค่าของผู้รับการบำบัด
การถ่ายโอน	(transference) อธิบายอย่างละเอียดในศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 16. Transference				
ภาพสะท้อนคุณค่า	แปล mirror แบบตีความตามคำจำกัดความตามบริบท เนื่องจากเป็นการทำให้ผู้บำบัดเป็นเสมือนหนึ่งกระจกสะท้อนคุณค่าของผู้รับการบำบัด				
คำศัพท์ที่ศึกษา: 19. Idealizing transference					
ต้นฉบับ	บทแปล				
Kohut noted that these patients formed two kinds of transferences: the mirror transference and the (19) idealizing transference. In the mirror	โคहुตสังเกตว่าผู้ป่วยกลุ่มนี้สร้างภาวะการถ่ายโอนขึ้นมาสองแบบ คือ การถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่า (mirror transference) และ (19) การถ่ายโอนภาพ				

<p>transference the patient looks to the analyst for confirming, validating response that Kohut linked to ‘the gleam in the mother’s eye’ in response to phase-appropriate displays of exhibitionism on the part of her small child—what Kohut called the grandiose-exhibitionistic self. These approving responses, according to Kohut, are essential for normal development in that they provide the child with a sense of self-worth. When a mother fails to empathize with her child’s need for such a mirroring response, the child has great difficulty in maintaining a sense of wholeness and self-regard. In response to this failure of empathy, the child’s sense of self fragments, and the child desperately attempts to be perfect and to “perform” for the parent to gain the hungered-for approbation. This form of “showing off” is another manifestation of the grandiose-exhibitionistic self. The same phenomena constitute the mirror transference in adults who seek treatment. The adult patient who “performs” for his or her therapist in a desperate attempt to gain approval and admiration may be developing a mirror transference.</p>	<p>อุดมคติ (idealizing transference) ในการถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่า ผู้ป่วยจะมองหาการตอบสนองที่ให้ความรู้สึกว่าได้ได้รับความเคารพและความมั่นใจ ซึ่งโคหุตสันนิษฐานว่ามีความเกี่ยวข้องกับ ‘สายตาที่มารดามองด้วยความชื่นชม’ ที่ใช้มองพฤติกรรมช่างอวดตามวัยของลูกน้อย แบบที่โคหุตเรียกว่าตัวตนช่างอวดด้วยความหลงตน โคหุตมีแนวคิดว่าการตอบสนองที่ให้ความรู้สึกถึงการได้รับความยอมรับช่วยให้เด็กรู้สึกถึงควมมีคุณค่าในตนเองซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการปกติ เมื่อแม่ไม่สามารถเข้าใจความต้องการของเด็กที่อยากได้การตอบสนองในลักษณะของการสะท้อนคุณค่า เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีอะไรขาดหายและประสบความสำเร็จอย่างยากยิ่งในการคงไว้ซึ่งความเคารพตนเอง ความไม่เข้าอกเข้าใจนี้จะทำให้ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองของเด็กแตกสลาย เด็กจะใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อทำตนให้เป็นคนสมบูรณ์แบบและ “แสดง” ให้ผู้เป็นแม่เห็นเพื่อให้ได้ความชื่นชมที่ตนโหยหา ปรัชญาการณเดียวกันนั้นเองที่ก่อให้เกิดการถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่าขึ้นในผู้ใหญ่ที่แสวงหาการรักษา กล่าวคือ ผู้ป่วยวัยผู้ใหญ่ที่ใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดในการ “แสดง” เพื่อให้ผู้บำบัดยอมรับและชื่นชมอาจเป็นผู้ป่วยที่กำลังทำการถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่าอยู่</p>
---	---

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)

ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)

แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ

องค์ประกอบของคำประสม

1. Idealizing (คำคุณศัพท์) มาจาก ideal (นาม) หมายถึง อุดมคติ (Longdo Dict, 2018) + -ize (ปัจจัยทำให้เป็นกริยา) + -ing (ปัจจัยทำให้เป็นคุณศัพท์) = ที่ทำให้เป็นอุดมคติ (แปลจากองค์ประกอบคำ)
2. Transference (นาม) = transfer (กริยา) หมายถึง ถ่ายโอน โอน เปลี่ยน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544) + -ence (ปัจจัยที่ทำให้เป็นคำนาม)

คำจำกัดความตามบริบท: คือการถ่ายโอนคุณสมบัติที่ผู้รับการบำบัดเคยมีประสบการณ์จากผู้เลี้ยงดูว่าเป็นอุดมคติ ซึ่งมักให้ความรู้สึกสงบ ปลอดภัย สบายใจ มั่นคง ไปยังผู้ให้การบำบัด (McLean, 2007)

เนื่องจากศัพท์นี้มีองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกับศัพท์คำที่ 18. Mirror transference กล่าวคือ มีคำฐานเดียวกัน ต่างกันเพียงส่วนขยาย (idealizing) จึงขออธิบายเฉพาะการแปลส่วนขยาย

เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความตามบริบทและความหมายของคำส่วนขยาย พบว่าคำที่เป็นส่วนขยายเป็นการอธิบายลักษณะเพียงบางส่วนของคำจำกัดความ ผู้วิจัยจึงใช้หลักการเดียวกันกับการแปลคำศัพท์ก่อนหน้านี้ (mirror transference) คือการแปลแบบตีความและใช้คำไทยมาประกอบกันเป็นการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ เมื่อมอง mirror เป็น “ภาพสะท้อนคุณค่า” ผู้วิจัยจึงมองคำว่า idealizing เป็น “ภาพอุดมคติ” ซึ่งตรงกับความหมายของคำประสม จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ เป็น “การถ่ายโอนภาพอุดมคติ (idealizing transference)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 20. Adversarial selfobject transference

ต้นฉบับ	บทแปล
After Kohut's death, a new generation of self psychologist elaborated and expanded aspects of his theory. Wolf Identified two other selfobject transferences. The (20) <i>adversarial selfobject transference</i> is one in which the patient experiences the analyst as a benignly opposing individual who nevertheless maintains some degree of supportiveness. The analyst is also perceived as encouraging a measure of autonomy for the patient's self by accepting the patient's need to be adversarial.	หลังการเสียชีวิตของโคหุต นักจิตวิทยาตัวตนรุ่นใหม่ได้เพิ่มเติมรายละเอียดและขยายแง่มุมทฤษฎีของโคหุต วูล์ฟกล่าวถึง selfobject transference อีกสองรูปแบบ ได้แก่ (20) <i>การถ่ายโอนสิ่งเสริมตัวตนเชิงปรปักษ์ (adversarial selfobject transference)</i> คือการโอนอารมณ์อดีตที่ทำให้ผู้ป่วยเห็นนักจิตวิเคราะห์เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่คอยต่อต้านด้วยความนุ่มนวลแต่ก็ยังคงให้การสนับสนุนอยู่บ้าง และยังคงมองนักจิตวิเคราะห์ว่าเป็นผู้ให้การสนับสนุนความเป็นตัวของตัวเองในตัวตนของผู้ป่วยโดยให้การยอมรับความต้องการที่จะเป็นปฏิกิริยาของผู้ป่วย

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ
องค์ประกอบของคำประสม <ul style="list-style-type: none"> 1. adversarial (คุณศัพท์) มาจาก adverse (กริยา) แปลว่า เป็นปรปักษ์ ขัดแย้ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545) + -ial (ปัจจัยทำให้เป็นคุณศัพท์) 2. selfobject ความหมายเดียวกับที่อธิบายไว้แล้วในศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 2 3. transference ความหมายเดียวกับที่อธิบายไว้แล้วในศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 16 <p>คำจำกัดความตามบริบท: adversarial selfobject transference หรือ adversarial transference คือ transference รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการบำบัด ผู้รับการบำบัดจะมีลักษณะที่สื่อถึงความต้องการการก้าวทันทางจิตใจและอารมณ์จากผู้บำบัด แต่ก็มี ความพยายามที่จะพัฒนาตัวตนของตนเองขึ้นโดยการต่อต้านผู้ให้การบำบัดเช่นกัน (Corcoran & Roberts, 2015)</p> <p>เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความตามบริบท พบว่ามีความหมายที่สอดคล้องกับองค์ประกอบคำประสม ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำที่สร้างขึ้นใหม่แล้วสองคำคือ “การถ่ายโอน” และ “สิ่งเสริมตัวตน” เพื่อประกอบเป็นคำประสมใหม่ร่วมกับคำว่า “เชิงปรปักษ์” ซึ่งเป็นศัพท์บัญญัติอยู่เดิม แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การถ่ายโอนสิ่งเสริมตัวตนเชิงปรปักษ์ (adversarial selfobject transference)”</p>
สรุปการแก้ปัญหา: สร้างคำใหม่โดยการแปลแบบตรงตัวคำต่อคำโดยใช้ศัพท์บัญญัติที่มีอยู่เดิมร่วมกับคำสร้างใหม่ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 21. Efficacy selfobject transference	
ต้นฉบับ	บทแปล
The second selfobject transference observed by wolf is related to the mirror transference, but because of its relationship to an intrinsic motivation to achieve mastery, it is sufficiently different to warrant a unique title. Known as the (21) <i>efficacy selfobject transference</i> , it involves a perception by the	แม้การถ่ายโอนสิ่งเสริมตัวตนแบบที่สองที่วูล์ฟสังเกตเห็น จะสัมพันธ์กับการถ่ายโอนภาพสะท้อนคุณค่า แต่เนื่องจากการถ่ายโอนสิ่งเสริมตัวตนแบบที่สองนี้มีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายในที่จะบรรลุถึงความสามารถในการควบคุม จึงมีความแตกต่างมากพอที่จะมีชื่อที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เรียกว่า (21) <i>การถ่ายโอนสิ่งเสริมตัวตนเชิงประสิทธิ</i> (<i>efficacy selfobject transference</i>) ซึ่งก็คือ

<p>patient that the analyst is allowing the patient to effectively produce necessary selfobject behavior in the analyst.</p>	<p>การที่ผู้ป่วยมองว่านักจิตวิเคราะห์หออนุญาตให้ผู้ป่วยสร้างภาพพฤติกรรมของบุคคลเสริมตัวตนที่จำเป็นขึ้นในตัวนักจิตวิเคราะห์ให้ได้ตามต้องการ</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมกันใหม่ (Collocations) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ</p>	
<p><u>องค์ประกอบของคำประสม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. efficacy (นาม) แปลว่า ประสิทธิภาพ (Longdo Dict, 2018) 2. selfobject (นาม) ความหมายเดียวกับศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 2 3. transference (นาม) ความหมายเดียวกับศัพท์ที่ศึกษาคำที่ 16 <p>คำจำกัดความตามบริบท: คือ transference รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการบำบัด ที่ทำให้ผู้รับการบำบัดมีมุมมองต่อผู้ให้การบำบัดว่าผู้รับการบำบัดสามารถทำให้ผู้ให้การบำบัดมีพฤติกรรมแบบสิ่งเสริมตัวตนได้ (Gabbard, 2007)</p> <p>เนื่องจากคำศัพท์ที่ศึกษามีองค์ประกอบคล้ายกับคำศัพท์ที่ 20 (adversarial selfobject transference) ผู้วิจัยจึงเลือกสร้างคำใหม่ให้มีโครงสร้างคล้ายกัน โดยเปลี่ยนแปลงเฉพาะส่วนขยาย ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “ประสิทธิภาพ” เนื่องจากมีความหมายว่า “ทำให้สำเร็จ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561) แล้วจึงกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การถ่ายโอนสิ่งเสริมตัวตนเชิงประสิทธิภาพ (efficacy selfobject transference)”</p>	
<p>สรุปการแก้ปัญหา: สร้างคำใหม่โดยการแปลคำเชื่อมแบบตรงตัวคำต่อคำโดยใช้ศัพท์บัญญัติที่มีอยู่เดิมร่วมกับคำสร้างใหม่ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ</p>	

<p>คำศัพท์ที่ศึกษา: 22. Splitting</p>	
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>3. <i>Specific defensive operations.</i> Foremost among these defenses was (22) splitting, which Kernberg viewed as an active process of separating contradictory introjects and affects from one</p>	<p>3. การใช้กลไกป้องกันตัวเองที่เฉพาะ กลไกการป้องกันตัวที่สำคัญที่สุดคือ (22) การแบ่งขั้ว (Splitting) ซึ่งเคิร์นเบิร์กมองว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อแยกอารมณ์และแนวคิดที่</p>

<p>another (see Chapter 2). Splitting operations in the person with borderline personality organization manifest themselves clinically as follows: a) an alternating expression of contradictory behaviors and attitudes, which the patient regards with a lack of concern and bland denial; b) a compartmentalization of all persons in the patient’s environment into “all good” and “all bad” camps, with frequent oscillations between camps for a given individual; and c) coexisting contradictory views and images of oneself (self representations) that alternate in their dominance from day to day and from hour to hour.</p>	<p>ปลุกฝังมาจากบุคคลอื่นที่ให้ความรู้สึกขัดแย้ง (ดูบทที่ 2) การใช้กลไกการแบ่งขั้วในผู้ป่วยที่อยู่ในกลุ่มบุคลิกภาพแบบคาบเส้นจะปรากฏให้เห็นในการรักษาได้ดังนี้ ก) การเปลี่ยนไปมาระหว่างการแสดงออกของพฤติกรรมและทัศนคติที่ขัดแย้งซึ่งผู้ป่วยยอมรับ กับการไม่สนใจและไม่ยอมรับด้วยท่าทีเฉยชา ข) การแบ่งคนทุกคนที่แวดล้อมผู้ป่วยให้อยู่ในกลุ่ม “ดีหมด” และ “เลวหมด” และมีการเปลี่ยนกลุ่มให้คนที่จัดไว้ไปมาอยู่บ่อย ๆ และ ค) มีมุมมองและภาพของตนเอง (ภาพที่เป็นตัวแทนตนเอง) ที่ขัดแย้งกันอยู่ร่วมกัน ซึ่งเปลี่ยนไปมาในแต่ละวันหรือแต่ละชั่วโมง</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหลังหรือปัจจัย (Affixation)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำเก่าที่มีความหมายใหม่ (Old words with new senses) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำที่มีอยู่แล้วในภาษาปลายทางหรือใช้คำอธิบายหน้าที่หรือลักษณะอย่างสั้น ๆ โดยพิจารณาจากกลุ่มผู้อ่านว่าเป็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มคนทั่วไปที่มีความรู้ (ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวหรือวัฒนธรรมต้นทาง) หรือกลุ่มคนทั่วไปที่ไม่มีความรู้ (ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาและความรู้เฉพาะทาง)</p>	
<p>องค์ประกอบของคำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Split (กริยา) หมายถึง ผ่า หั่น แยก นึก ทำให้แตก แบ่งแยก (Longdo Dict, 2018) 2. -ing (ปัจจัยทำให้เป็นคำนาม) <p>คำจำกัดความตามบริบท: “The division or polarization of beliefs, actions, objects, or persons into good and bad by focusing selectively on their positive or negative attributes.” (psychologytoday.com, 2012) คือ กลไกป้องกันตัวเองที่พบได้ในโรคทางจิตเวชหลายโรค (Pec , Bob, and Raboch, 2014) หมายถึงการแบ่งความเชื่อ การกระทำของบุคคลออกเป็นขั้วดีและขั้วร้ายจากการเลือกมองเฉพาะคุณสมบัติด้านดีหรือด้านร้าย</p> <p>เมื่อพิจารณาคำจำกัดความตามบริบท พบว่าไม่สามารถใช้แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของนิวมาร์กได้ ผู้วิจัยจึงเลือกแนวทางการบัญญัติศัพท์โดยการขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่เดิม ดังนี้</p>	
<p>คำที่เลือก</p>	<p>เหตุผล</p>

การ	ทำให้เป็นคำนาม
แบ่ง	เก็บความหมายเดิมของคำฐาน (split)
ซ้ำ	เพื่อเน้นเป็นการแบ่งออกเป็นข้อสุดโต่งสองด้าน เช่น ดีสุดหรือร้ายสุด ตามความหมายของคำจำกัดความตามบริบท

จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การแบ่งซ้ำ (splitting)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างคำใหม่โดยการขยายความหมายของคำไทยที่มีอยู่เดิมแล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 23. Projective identification	
ต้นฉบับ	บทแปล
(23) Projective identification , in which self or object representations are split off and projected onto others in an effort to control them, is another prominent defense in borderline personality organization, according to Kernberg.	เคิร์นเบิร์กให้ความเห็นเกี่ยวกับ (23) การโยนให้แสดง (Projective identification) ว่าเป็นกลไกที่ผู้ป่วยใช้เพื่อแยกภาพในใจที่เป็นตัวแทนของตนเองหรือของบุคคลออกจากกันแล้วส่งออกไปหาบุคคลอื่น อันเป็นความพยายามที่จะควบคุมบุคคลนั้นและเป็นกลไกการป้องกันตนเองหลักอีกหนึ่งกลไกในผู้ป่วยกลุ่มบุคลิกภาพแบบคาบเส้น
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏรวมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
องค์ประกอบของคำประสม	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Projective (คุณศัพท์) หมายถึง relating to the unconscious transfer of one's own desires or emotions to another person (Google dictionary, 2018) 2. Identification (นาม) ของ identify (กริยา) หมายถึง regard oneself as sharing the same characteristics or thinking as someone else. (Google dictionary, 2018) 	
คำจำกัดความตามบริบท:	
Projective identification เป็นกลไกป้องกันตัวเองแบบดั้งเดิมที่มีความซับซ้อน ประกอบด้วย	

1) การถ่ายโอนคุณสมบัติส่วนไม่ดีในตัวของผู้ป่วยออกไปให้อีกบุคคลหนึ่ง 2) จากนั้น บุคคลดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทัศนคติ และพฤติกรรมจนสอดคล้องกับภาพของคุณสมบัติไม่ดีที่รับถ่ายโอนมา (melanie-klein-trust.org.uk, 2018)

เมื่อพิจารณาจากความหมายตามคำจำกัดความและความหมายขององค์ประกอบคำประสม พบว่าไม่สามารถใช้แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของนิวมาร์กได้ ผู้วิจัยจึงใช้การแปลแบบตีความ โดยตีความจากองค์ประกอบของคำจำกัดความข้อที่สองว่ามีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทัศนคติ และพฤติกรรม เปรียบเหมือนบทละคร และเลือกตีความการถ่ายโอนจากองค์ประกอบข้อแรกเป็นการโยนบท ผู้วิจัยจึงเลือกสร้างคำศัพท์เชิงจำกัดความ โดยใช้คำว่า “โยน” เพื่อให้ตรงกับองค์ประกอบแรกของกลไก และเลือกวลี “ให้แสดง” เพื่อให้สอดคล้องกับการโยนบทซึ่งเป็นคุณสมบัติไม่ดีตามองค์ประกอบข้อแรกเพื่อให้อีกบุคคลหนึ่งรับแสดง จากนั้นกำกับคำสร้างใหม่ด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การโยนให้แสดง (projective identification)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างศัพท์เชิงจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 24. Identity diffusion

ต้นฉบับ	บทแปล
<p>As a result of splitting, the person with borderline personality organization does not view other people as having a mixture of positive and negative qualities. Instead, others are divided into polar extremes and are regarded, in the words of one patient, as “either gods or devils.” These individuals cannot integrate libidinal and aggressive aspects of others, which inhibits their ability to truly appreciate the internal experiences of other people. Their perceptions of others may alternate daily between idealization and devaluation, which can be highly disturbing for anyone in a relationship with such a person. Similarly, their inability to integrate positive and negative representations of the self results in</p>	<p>ผลจากการใช้กลไกการแบ่งขั้วทำให้ผู้ป่วยกลุ่มบุคลิกภาพแบบคาบเส้นไม่เห็นว่าบุคคลอื่นมีคุณสมบัติที่ดีและเลวปะปนกัน แต่จะมองและแบ่งบุคคลออกเป็นขั้วสุดโต่งอย่างผู้ป่วยรายหนึ่งพูดว่า “เป็นพระเจ้าไม่ก็ปีศาจ” ผู้ป่วยจะไม่สามารถมองแรงขับทางเพศและความก้าวร้าวที่ผู้อื่นมีรวมกันได้ ผู้ป่วยจึงไม่สามารถชื่นชมประสบการณ์ภายในที่ผู้อื่นมีได้อย่างแท้จริง การรับรู้ที่มีต่อบุคคลอื่นอาจเปลี่ยนไปมาได้ทุกวันระหว่างการมองดีเกินจริง (idealization) กับ การลดคุณค่า (devaluation) ซึ่งสร้างความยุ่งยากใจได้อย่างมาก แก่ใครก็ตามที่มีสัมพันธ์ภาพกับผู้นั้น ในทำนองเดียวกัน การที่ผู้ป่วยไม่สามารถผสมผสานภาพตัวตนของตนในใจทั้งด้านดีและร้ายเข้าด้วยกันได้ ทำให้ผู้ป่วยเกิด (24) การกระจัดกระจายของเอกลักษณ์</p>

profound (24) identity diffusion , as illustrated by the previous example of the priest.	อย่างรุนแรง ซึ่งเห็นได้จากกรณีตัวอย่างของบาทหลวงข้างต้น
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
องค์ประกอบของคำประสม	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Identity (นาม) แปลว่า เอกลักษณะ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) 2. Diffusion (นาม) การกระจาย (Longdo Dict, 2018) 	
<p>คำจำกัดความตามบริบท: “A lack of integration of the concept of self and significant others.” (Sollberger, 2013) หมายถึง ระยะเวลาหนึ่งของการพัฒนาการที่อัตลักษณ์ของบุคคลยังไม่ชัดเจน คงตัว หรือกำหนดบุคลิกภาพของตนไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ไม่มีแรงจูงใจหรือพยายามหลีกเลี่ยงการค้นหาตัวตน ไม่มีความชัดเจนในตัวตน (Sollberger, 2013)</p> <p>เมื่อพิจารณาจากทั้งคำแปลที่มีการบัญญัติไว้แล้วของคำประสมและคำจำกัดความของคำปรากฏร่วมใหม่ตามบริบท พบว่ามีความหมายเดียวกัน ผู้วิจัยจึงใช้การแปลแบบตรงตัวตามแนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของนิวมาร์ก เป็นการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การกระจายของเอกลักษณ์ (identity diffusion)”</p>	
สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตรงตัวเป็นศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 25. Mentalization	
ต้นฉบับ	บทแปล
(25) Mentalization is a feature of implicit procedural memory in that it is created in the context of secure attachment with a caregiver who ascribes mental states to the child, treats the child as someone with agency, and helps the child to create internal working models. In other words, one automatically reads the expression on another’s face and knows what that person is feeling without	(25) การเข้าใจมุมมองผู้อื่น เป็นคุณสมบัติหนึ่งของความจำโดยปริยายเชิงกระบวนการวิธีที่เกิดขึ้นจากความผูกพันที่มั่นคงกับผู้เลี้ยงดูซึ่งส่งผลต่อภาวะทางจิตใจของเด็ก ปฏิบัติต่อเด็กเหมือนกับบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเอง และช่วยให้เด็กสร้างรูปแบบการทำงานในจิตใจที่เหมาะสม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การที่บุคคลสามารถอ่านการแสดงออกทางสีหน้าของบุคคลอื่นและรู้ความรู้สึกของบุคคลนั้น

extensive conscious effort to figure out the meaning of the facial expression.	ได้โดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องพยายามทำความเข้าใจความหมายของการแสดงออกทางสีหน้านั้น
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การใช้หน่วยคำเติมหลังหรือปัจจัย (Affixation)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำสร้างใหม่ (New Coinages)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลโดยใช้คำอธิบายบอกหน้าที่หรือใช้คำสามัญ	
องค์ประกอบของคำ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Mentalize (คำกริยา) หมายถึง To understand the behavior of others as a product of their mental states (yourdictionary.com, 2018) 2. -ion (ปัจจัยทำให้เป็นคำนาม) 	
คำจำกัดความตามบริบท: กระบวนการที่เราใช้ในการทำความเข้าใจสถานะทางความรู้สึกและกระบวนการทางจิตใจต่างๆ ของผู้อื่นและตัวเอง (Bateman, 2010)	
เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบคำร่วมกับคำจำกัดความตามบริบท พบว่าสาระสำคัญของคำคือ “ความเข้าใจ” และ “สิ่งที่เกิดขึ้นในใจ” ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการแปลโดยใช้คำสามัญเพื่อสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความดังนี้	
การ	ทำให้เป็นคำนาม สื่อถึงกระบวนการ
เข้าใจ	ความหมายขององค์ประกอบคำที่สอดคล้องกับคำจำกัดความตามบริบท
มุมมอง	หมายถึง ข้อคิดเห็น แง่มุม ความคิด (NECTEC’s Lexitron Dictionary, 2018: online) ซึ่งครอบคลุมความหมายของ “ความคิด” ที่เป็นตัวกำหนด “ความรู้สึก” ต่อเรื่องที่คิด
ผู้อื่น	ขยายความเพื่อให้ครอบคลุมความหมายตามคำจำกัดความ
จากนั้นกำกับคำศัพท์ด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “การเข้าใจมุมมองผู้อื่น (mentalization)”	
สรุปการแก้ปัญหา: แปลโดยใช้คำสามัญสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 26. Psychic equivalence mode	
ต้นฉบับ	บทแปล
In normal development, mentalization is a psychological achievement. A child younger than	ในพัฒนาการปกติ การเข้าใจมุมมองผู้อื่นคือผลสำเร็จทางจิตใจ เด็กที่อายุต่ำกว่า 3 ปีใช้ (26)

<p>the age of 3 operates primarily in the (26) psychic equivalence mode (Fonagy 2001). In this mode the child assumes that perceptions of reality are identical to the reality itself. Somewhere around the age of 4 or 5, the child begins to integrate the pretend mode with the psychic equivalence mode of thinking. The 5- or 6-year-old child understands that one's perception is influenced by subjective factors. This allows for the phenomenon of play, where children can pretend to be someone other than who they are. Patients with BPD often have great difficulty shifting from the psychic equivalence mode to the pretend mode.</p>	<p>ความคิดแบบจิตสมมูล (psychic equivalence mode) (Fonagy 2001) ในรูปแบบนี้ เด็กจะอนุมานว่าความเป็นจริงที่รับรู้กับความเป็นจริงที่แท้จริงคือสิ่งเดียวกัน เมื่ออายุประมาณ 4 หรือ 5 ปี เด็กจะเริ่มผสมผสานความคิดแบบแกล้งทำ (pretend mode) กับแบบจิตสมมูลเข้าด้วยกัน เด็กอายุ 5 หรือ 6 ปีจะเข้าใจว่าปัจจัยทางความคิดส่งผลต่อการรับรู้ของคนเรา การผสมผสานความคิดทั้งสองแบบเข้าด้วยกันนี้ทำให้เกิดปรากฏการณ์การเล่นละครที่เด็กจะสามารถเสแสร้งว่าเป็นบุคคลอื่นนอกจากที่ตนเป็นผู้ป่วยบุคลิกภาพผิดปกติแบบคาบเส้นมักประสบความยากลำบากอย่างยิ่งในการเปลี่ยนความคิดแบบจิตสมมูลเป็นแบบแกล้งทำ</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ</p>	
<p><u>องค์ประกอบของคำประสม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Psychic (คุณศัพท์) แปลว่า -จิต, -ใจ, -จิตใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) 2. Equivalence (นาม) แปลว่า การสมมูล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544) 3. Mode (นาม) แปลว่า ฐานนิยม วิธี รูปแบบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545) <p><u>คำจำกัดความตามบริบท:</u> “World = mind; mental representations are not distinguished from external reality that they represent, such that mental states are experienced as real, as in dreams, flashbacks, and paranoid delusions.” หมายถึง รูปแบบของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเด็กจะพัฒนาความสามารถในการคิดตามมุมมองของผู้อื่น โดยเด็กจะมองว่าสิ่งที่คิดหรือภาพที่รับรู้ในใจเกี่ยวกับความเป็นจริงมีค่าเท่ากับความ เป็นจริง (Allen, Fonagy and Bateman, 2008)</p> <p>เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของคำประสมร่วมกับคำจำกัดความตามบริบท ผู้วิจัยพบว่าสามารถใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวตามแนวทางของนิวมาร์กได้ และเป็น การแปลคำยืมแบบตรงตัวคำต่อคำตามแนวทางการบัญญัติศัพท์ ผู้วิจัยเลือกสร้างคำใหม่โดยการสมาสตามไวยากรณ์บาลีได้เป็น “จิตสมมูล” ซึ่งตรง</p>	

กับองค์ประกอบของคำประสม แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บได้เป็น “รูปแบบจิตสมมูล (Psychic equivalence mode)”

สรุปการแก้ปัญหา: สร้างคำใหม่โดยใช้การแปลตรงตัวร่วมกับประสมคำสมาสด้วยภาษาบาลี แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 27. Self-organization	
ต้นฉบับ	บทแปล
<p>(27) Self-organization is largely based on the capacity to conceive of oneself and others as mental agents (Bateman and Fonagy 2004a). In the course of development the child is under great pressure to somehow develop representation of internal states. Children typically find themselves in their mothers or caregivers eye, as the parenting figure reflects back to them what he or she sees in the child. When parents or caregivers fail to provide this kind of experience, a frightening or frightened caregiver becomes internalized as part of the child’s self structure (Fonagy and Target 2000). Hence a hostile or “alien” representation resides within the child’s self representation. The child subsequently grows up with a need to externalize the alien self so that another mind is in control of these unpleasant attributes. This mechanism is one explanation for why borderline patients repeatedly get into relationships in which they feel victimized by others who are experienced as persecuting. Through the process of projective identification, a patient may also influence a psychotherapist, for example, or any other</p>	<p>(27) Self-organization ส่วนใหญ่แล้วอาศัยความสามารถในการมองตนเองและผู้อื่นเป็นตัวแทนทางจิต (เบตแมนและฟอนากี 2004a) ในระหว่างพัฒนาการ เด็กจะอยู่ภายใต้ความกดดันอย่างมากในการสร้างตัวแทนของสภาวะในจิตใจ เด็กมักจะเห็นว่าตนเองอยู่ในสายตาของมารดาหรือผู้เลี้ยงดูเสมอ ขณะเดียวกันกับที่ผู้ให้การเลี้ยงดูจะสะท้อนสิ่งที่เห็นกลับมาที่เด็ก หากบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูไม่สามารถมอบประสบการณ์ดังกล่าวได้ เด็กจะซึมซับผู้เลี้ยงดูที่น่ากลัวหรือผู้เลี้ยงดูที่หวาดกลัวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างตัวตนของเด็ก (ฟอนากีและทาร์เก็ต 2000) ตัวแทนความมั่งร้ายหรือ “ความแปลกแยก” จึงอยู่ภายในตัวตนของเด็ก จากนั้นเด็กจะเติบโตขึ้นพร้อมความต้องการที่จะผันตัวตนที่แปลกแยกออกสู่ภายนอก เพื่อให้จิตอีกส่วนหนึ่งมีอำนาจเหนือความรู้สึกที่ไม่น่าพึงใจต่าง ๆ นี้ กลไกนี้ใช้เป็นคำอธิบายประการหนึ่งว่าเหตุใดผู้ป่วยบุคลิกภาพคาบเส้นจึงเข้าสู่การมีสัมพันธภาพที่ผู้ป่วยรู้สึกว่าตนตกเป็นเหยื่อของคนที่คุณป่วยมองว่ามีพฤติกรรมข่มเหงอยู่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า นอกจากนี้ผู้ป่วยยังอาจมีอิทธิพลต่อนักจิตบำบัดหรือบุคคลที่มีความสำคัญอื่น ๆ ผ่านกระบวนการการโยนให้แสดง เช่น การโยนบทบาท “ตัวตนที่แปลกแยก” หรือ “คนร้าย” ให้เล่น</p>

significant figure to take on the characteristics of the “alien self” or “bad object.”	
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
องค์ประกอบของคำประสม	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Self (นาม) หมายถึง ตนเอง (Longdo Dict, 2018) 2. Organization (นาม) มาจาก organize (กริยา) แปลว่า จัดตั้ง จัดระบบ (Longdo Dict, 2018) + -ion (ปัจจัยทำให้เป็นคำนาม) 	
คำจำกัดความตามบริบท: การทำให้เกิดตัวตนที่สมบูรณ์ (Fonagy and Target, 1997)	
ในกรณีนี้ความหมายขององค์ประกอบคำประสมเป็นไปในทิศทางเดียวกับคำจำกัดความ ผู้วิจัยจึงเลือกการแปลแบบตรงตัวดังนี้	
การ	ทำให้เป็นคำนาม
สร้าง	หมายถึง การทำให้มีให้เพิ่มขึ้นด้วยวิธีต่าง ๆ กัน (ใช้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561)
ตัวตน	คำแปลตรงของ self
จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ เป็น “การสร้างตัวตน (self-organization)”	
สรุปการแก้ปัญหา: แปลคำยืมแบบตรงตัว แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ	

คำศัพท์ที่ศึกษา: 28. Disidentification with the aggressor	
ต้นฉบับ	บทแปล
Many instances of mismanagement of suicide threats relate to a countertransference wish to avoid being the bad object (Gabbard 2003). Borderline patients often suggest to the therapist that they will be driven to suicide because of the therapist’s insufficiencies (Maltzberger 1999). These	การจัดการคำขู่ว่าตัวตายที่ผิดพลาดหลายกรณีสัมพันธ์กับความต้องการที่เป็นปฏิกิริยาถ่ายโอนกลับเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นคนไม่ดี (Gabbard 2003) ผู้ป่วยบุคลิกภาพแบบคาบเส้นมักทำให้ผู้บำบัดเข้าใจว่าความไร้ประสิทธิภาพของผู้บำบัดเป็นตัวผลักดันให้ผู้ป่วยฆ่าตัวตาย (Maltzberger 1999) ข้อ

<p>accusations fuel therapists' doubts and activate their own abandonment anxiety, so therapists in this situation may attempt to demonstrate their caring through heroic measures to try to save the patient, a countertransference responses have referred to as (28) “disidentification with the aggressor” (Gabbard 2003). The result may be that the patient exercises an omnipotent control over the therapist—what Maltzberger (1999) has called coercive bondage. In this scenario, the therapist takes full responsibility for the patient's survival instead of allowing the patient to accept most of the responsibility for his or her own living or dying, which is imperative if the patient is to ultimately get better.</p>	<p>กล่าวหาซึ่งกล่าวว่าจะหล่อเลี้ยงความเคลือบแคลงใจของผู้บำบัดและกระตุ้นความรู้สึกกลัวการถูกทอดทิ้งให้เกิดขึ้นในตัวผู้บำบัดเอง ผู้บำบัดจึงอาจพยายามแสดงความหวังไขผ่านวิธีการต่าง ๆ เพื่อพยายามช่วยเหลือผู้ป่วย การตอบสนองแบบถ่ายโอนกลับนี้เรียกว่า (28) “การไม่แสดงตามบทผู้ก้าวร้าว” (disidentification with the aggressor) (แก๊บบาร์ด 2003) ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ป่วยมีอำนาจในการควบคุมนักบำบัดได้ราวกับตนเป็นพระเจ้า มัลส์เบอร์เกอร์ (1999) เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า พันธนาการกรรโชก โดยนักบำบัดจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการอยู่รอดของผู้ป่วยแต่เพียงผู้เดียว แทนการทำให้ผู้ป่วยยอมรับความรับผิดชอบส่วนใหญ่ต่อการอยู่หรือตายของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญหากผู้ป่วยต้องการให้อาการดีขึ้นในที่สุด</p>
<p>คำอธิบายการแปล</p>	
<p>ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)</p>	
<p>ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations) แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ</p>	
<p>องค์ประกอบของคำประสม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Disidentification (นาม) = dis- (อุปสรรคที่ทำให้มีความหมายเชิงปฏิเสธ) + identify (ความหมายเดียวกับในองค์ประกอบคำศัพท์ที่ 24) + -ion (ปัจจัยที่ทำให้เป็นคำนาม) 2. Aggressor (นาม) คือผู้ที่ส่งผลให้เกิดประสบการณ์เจ็บปวดทางจิตใจในวัยเด็ก (Anna Freud, 1992) <p>คำจำกัดความตามบริบท: คือแนวโน้มที่นักบำบัดจะแสดงความใจดีและปรนเปรอผู้ป่วยอย่างไม่สมเหตุผล อันเป็นผลจากความพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะไม่รับเอาบทบาทคนร้ายภายในตัวผู้ป่วยที่ผู้ป่วยโยนมาให้แสดง (Gabbard, 2007)</p> <p>เมื่อพิจารณาจากความหมายขององค์ประกอบของคำและคำจำกัดความตามบริบท ผู้วิจัยพบว่าความหมายของ identify ในคำศัพท์ตรงกันกับความหมายที่ใช้ในคำศัพท์ที่ 24 (Projective identification)</p>	

ผู้วิจัยจึงใช้หลักการเปรียบเทียบเดียวกันคือมองส่วนที่ไม่ดีในตัวผู้ป่วยเป็นบทบาทหนึ่งที่ผู้ป่วยจะโยนมาให้ผู้บำบัดแสดง อย่างไรก็ตาม dis- เป็นอุปสรรคทำให้มีความหมายเชิงปฏิเสธ ผู้วิจัยจึงมองคำว่า Disidentification เป็นการ “ไม่แสดงตามบท” และแปล aggressor ตรงตัว เป็น “ผู้ก้าวร้าว” เนื่องจากมีความหมายสอดคล้องกับคำจำกัดความ จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บเป็น “การไม่แสดงตามบทผู้ก้าวร้าว (Disidentification with the aggressor)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความโดยการสร้างศัพท์เชิงคำจำกัดความ แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 29. Superego precursors

ต้นฉบับ	บทแปล
<p>The serious impairment of internalization in the psychopath obviously leads to a massive failure of superego development—the classical hallmark, in a dynamic sense, of the psychopath. The absence of any moral sense in these individuals is one of the chilling qualities that make them seem lacking in basic humanness. Their only value system of any consequence is the exercise of aggressive power, and their only trace of superego development may be the sadistic (29) superego precursors (or stranger selfobjects) manifested by their sadistic and cruel behavior (Kornberg 1984).</p>	<p>จะเห็นได้ชัดว่าความบกพร่องร้ายแรงของกระบวนการซึมซับในตัวผู้ป่วยต่อต้านสังคมจะนำไปสู่ความล้มเหลวอย่างรุนแรงในการพัฒนาอภิปัตตา ซึ่งเป็นจุดเด่นตามแบบแผนดั้งเดิมของผู้ป่วย บุคลิกต่อต้านสังคมตามความหมายของจิตเวชศาสตร์พลวัต การขาดความรู้ด้านศีลธรรมในตัวผู้ป่วยกลุ่มนี้คือคุณสมบัติที่น่าสยดสยองข้อหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยขาดพื้นฐานของการเป็นมนุษย์ ผู้ป่วยกลุ่มนี้จะมีค่านิยมเกี่ยวกับผลการกระทำอยู่แบบเดียวคือการใช้กำลังก้าวร้าว และอาจมีร่องรอยของพัฒนาการทางอภิปัตตาอยู่แบบเดียวคือ (29) ปัจจัยนำอภิปัตตา (superego precursors) ที่ชื่นชอบความรุนแรง (หรือสิ่งเสริมตัวตนจากคนแปลกหน้า) ซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรมทารุณและโหดร้าย (Kornberg 1984)</p>

คำอธิบายการแปล

ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)

ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)

แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ

องค์ประกอบของคำประสม

1. Superego (นาม) เป็นศัพท์บัญญัติ แปลว่า อภีธิตา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544)
2. Precursors (นาม) = precursor แปลว่า ผู้นำ ผู้มาก่อน (Longdo Dict, 2018) + -s (ปัจจัยทำให้เป็นพหูพจน์)

คำจำกัดความตามบริบท: หมายถึงสิ่งที่เป็นต้นเหตุให้บุคคลพัฒนาอภีธิตาขึ้นมา เช่น การเลี้ยงดูสัมพันธภาพระหว่างเด็กกับผู้ดูแล กฎและข้อบังคับที่ผู้ดูแลให้ไว้กับเด็ก (Blum, 1990)

เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบคำประสมและคำจำกัดความตามบริบท พบว่ามีความหมายที่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงเลือกการแปลแบบตรงตัวโดยใช้ “อภีธิตา” ซึ่งเป็นศัพท์บัญญัติเดิม + “ปัจจัยนำ” เนื่องจากความหมายตามคำจำกัดความไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นเพียงแค่บุคคลเท่านั้น จากนั้นกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “ปัจจัยนำอภีธิตา (Superego precursors)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตรงตัว แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

คำศัพท์ที่ศึกษา: 30. Superego lacunae	
ต้นฉบับ	บทแปล
Higher-level patients, who do not fit the category of the “pure” psychopath, may exhibit (30) superego lacunae (Johnson 1949). These individuals, because of their relatively more favorable constitutional factors and environmental experiences with parenting, have some semblance of a conscience but with circumscribed areas in which the superego does not seem to operate. Some of these individuals have been subtly or not-so-subtly encouraged in their antisocial behavior by one or both parents.	ผู้ป่วยที่มีระดับความสามารถสูงกว่าและไม่อาจจัดอยู่ในหมวดหมู่ผู้ป่วยจิตบกพร่อง “ที่แท้จริง” ได้อาจแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่บ่งบอกว่ามี (30) จุดบอดอภีธิตา (superego lacunae) (จอห์นสัน 1949) การมีปัจจัยพื้นฐานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้เลี้ยงดูที่ค่อนข้างเอื้ออำนวยมากกว่า จึงทำให้ผู้ป่วยกลุ่มนี้คล้ายจะมีจิตสำนึกอยู่บ้าง แต่ก็เหมือนมีบางแง่มุมที่อภีธิตาไม่ทำงาน ผู้ป่วยกลุ่มนี้บางรายเคยได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาที่เลี้ยงดูคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่อย่างแนบเนียนหรืออย่างชัดเจนให้มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม
คำอธิบายการแปล	
ลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษ: การประสมคำ (Compounding)	
ประเภทของคำตามแนวทางของนิวมาร์ก: คำปรากฏร่วมใหม่ (Collocations)	
แนวทางการแปลคำสร้างใหม่: แปลแบบปกติ แปลแบบตรงตัว หรือถ่ายเสียงแล้วเติมคำอธิบายบอกหน้าที่หรือลักษณะ	
องค์ประกอบของคำประสม	

1. Superego (นาม) ศัพท์บัญญัติ แปลว่า อภีตตา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544)
2. Lacunae (นาม) โพรง ตึง (Longdo Dict, 2018)

คำจำกัดความบริบท: หมายถึงความบกพร่องของอภีตตาที่เกิดขึ้นในบุคคลที่ไม่ได้ซึมซับเอาลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ที่สำคัญและเป็นทารุณต่อจิตใจอย่างสมบูรณ์ (Volkan, 2012)

เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบของคำประสม พบว่ามีความหมายสอดคล้องกับคำจำกัดความตามบริบท ศัพท์ต้นฉบับตีความเปรียบเทียบ Superego เป็นองค์กรที่มีโพรงหรือการแหงงไว้ในบางจุด ทำให้ Superego ไม่ทำงานในบางด้าน ผู้วิจัยจึงใช้การแปลแบบตีความ โดยใช้คำว่า “จุดบอด” ซึ่งหมายถึงบริเวณที่ควรจะมีแต่ไม่สามารถมองเห็นได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ผูกกับศัพท์บัญญัติเดิมคือ “อภีตตา” แล้วกำกับด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ได้เป็น “จุดบอดอภีตตา (Superego lacunae)”

สรุปการแก้ปัญหา: แปลแบบตีความ สร้างคำใหม่โดยใช้ศัพท์บัญญัติที่มีอยู่เดิม แล้วจึงกำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บ

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 การทบทวนวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สารนิพนธ์เรื่อง “การแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการด้วยกัน ประการแรกคือเพื่อศึกษาวิธีการสร้างคำศัพท์และการบัญญัติศัพท์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์และจิตวิทยาในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ประการที่สองคือเพื่อหาแนวทางการแปลคำศัพท์ด้านจิตเวชศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีการแปลและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และประการสุดท้ายคือเพื่อแปลศัพท์

สำหรับวัตถุประสงค์ประการแรก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางทั้งหมด การวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออาเน นอร์คเพื่อวิเคราะห์ต้นฉบับโดยรวม แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฌอง เดอลิต แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิง โกล แพลค และแนวทางการสร้างคำใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์กเพื่อวิเคราะห์คำสร้างใหม่ที่เลือกวิจัย และใช้แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์กเพื่อวางแผนการแปลคำสร้างใหม่ที่เหมาะสม และหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์ เพื่อใช้ในการบัญญัติคำศัพท์ที่เลือกวิจัยเป็นภาษาไทย การศึกษาแนวทางดังกล่าวข้างต้นจะช่วยให้ผู้วิจัยแปลคำศัพท์ได้มีสมมูลภาพและมีความเป็นศัพท์วิชาการมากที่สุด จากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ตัวบทที่มีคำศัพท์ที่เป็นปัญหา วางแผนการแปล และแปลตัวบทส่วนที่คัดสรรให้เป็นภาษาไทย

สำหรับวัตถุประสงค์ประการที่สอง เมื่อศึกษาแนวทางข้างต้นทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการแปลคำศัพท์ด้านจิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard ซึ่งจะแสดงรายละเอียดในหัวข้อการรายงานผลการวิจัย

5.2 การทบทวนสมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้เบื้องต้นว่า ผู้วิจัยจะต้องใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออาเน นอร์ค แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฌอง เดอลิต แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิง โกล แพลค และแนวทางการสร้างคำใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ก และหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์ในการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard ให้ได้เหมาะสมมากที่สุด

ผู้วิจัยคาดว่าแนวทางการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีของคริสโตอาน นอร์ดจะช่วยในการวิเคราะห์ต้นฉบับที่เป็นตำราวิชาการสำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและลีลาของผู้เขียน แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฌอง เดอลีลจะช่วยให้ผู้วิจัยทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เป็นปัญหาเพื่อนำไปประกอบการแปลคำศัพท์ให้เหมาะสม แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก และแนวทางการสร้างคำใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์กจะช่วยในการวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำศัพท์และช่วยแบ่งประเภทของคำศัพท์ที่คัดสรรเพื่อให้เห็นปัญหาการแปลที่ชัดเจน อีกทั้งยังช่วยหาทวิวิธีแปลคำศัพท์ที่เป็นปัญหา ส่วนหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์จะช่วยให้นำแนวคิดในการบัญญัติศัพท์ใหม่ เพื่อให้สามารถนำมาประกอบกับเนื้อหาของตัวบทซึ่งเป็นตำราวิชาการสำหรับผู้เชี่ยวชาญได้เหมาะสม

5.3 รายงานผลการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนแนวทางทั้งส่วนที่เป็นทฤษฎีและความรู้เพิ่มเติมข้างต้นทั้งหมด และนำไปประยุกต์ใช้กับงานวิจัย ผู้วิจัยพบว่าทฤษฎีและความรู้เพิ่มเติมข้างต้นเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้

1. แนวทางการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีของคริสโตอาน นอร์ด สามารถใช้ช่วยวิเคราะห์ด้วยทวิวิธีตามสมมติฐาน ผู้วิจัยสามารถใช้แนวทางนี้วิเคราะห์จนทราบว่าตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard เป็นตำราวิชาการสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เฉพาะทางที่มีเจตนาในการให้ความรู้ ทราบวงศัพท์และความรู้เฉพาะทางที่ต้องค้นคว้าเพิ่มเติม และทราบระดับภาษาของตัวบทเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับงานแปลส่วนที่คัดสรร

2. แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฌอง เดอลีล ช่วยให้ผู้วิจัยทราบถึงความหมายที่แท้จริงและสามารถนำไปใช้ประกอบการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชที่เป็นปัญหาได้ เนื่องจากคำศัพท์ที่เป็นปัญหาการแปลอาจมีความหมายไม่ตรงกับคำศัพท์ที่นำมาใช้สร้างเป็นคำใหม่ เช่น decathexis ที่มีความหมายตามบริบทคือ การถอนพลังงานทางจิตออกจากสิ่งที่เคยนำไปผูกไว้ แต่คำศัพท์ที่ใช้สร้างกลับมีความหมายว่าไม่ยึดติด ไม่รักษาไว้ หรือ rapprochement ที่ตามบริบทหมายถึงระยะที่เด็กจะเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับผู้เลี้ยงดู แต่คำศัพท์ที่ใช้สร้างกลับมีความหมายว่า การชิด การแนบ เป็นต้น

3. แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก ช่วยให้ผู้วิจัยทราบถึงลักษณะการสร้างคำของคำศัพท์ที่วิจัย ซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างคำแปลของคำศัพท์ เช่น pananxiety ที่เมื่อใช้แนวทางนี้พิจารณาได้ว่าการสร้างคำใหม่เกิดจากการเติมอุปสรรคหน้าคำที่มีใช้อยู่เดิม ช่วยให้ผู้แปลสามารถเลือกสร้าง

คำแปลโดยการเติมอุปสรรค “สรรพ-” หน้า “วิตก” ซึ่งเป็นคำที่มีชื่ออยู่เดิมเป็น “สรรพวิตก” เพื่อให้มีลักษณะการสร้างแบบเดียวกับศัพท์ต้นฉบับได้

4. **แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์ก** กล่าวถึงกลวิธีที่ควรใช้และควรหลีกเลี่ยงในการแปลคำสร้างใหม่ไว้หลายประเภท คำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ที่เป็นปัญหาในการแปลที่นำมาวิเคราะห์มีคำสร้างใหม่ คำยืม คำเก่าที่มีความหมายใหม่ และคำปรากฏร่วมใหม่ ผู้วิจัยค้นพบว่าแนวทางนี้สามารถนำมาใช้ในการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ที่นำมาศึกษาได้ทุกประเภท

5. **หลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์** สามารถใช้ในการคิดคำแปลของคำศัพท์ใหม่ได้

เมื่อใช้แนวทางดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการแปลคำศัพท์จิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard ได้ดังนี้

1. ใช้แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลกวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ และหาความหมายขององค์ประกอบของคำทั้งหมด

2. วิเคราะห์คำจำกัดความตามบริบทของคำศัพท์ว่ามีความหมายตรง สอดคล้อง หรือแตกต่างจากความหมายขององค์ประกอบทั้งหมดของคำ

ก. หากมีความหมายตรงให้แปลแบบตรงตัวตามความหมายขององค์ประกอบคำ เช่น จิตนิยัตินิยม (psychic determinism) ที่มีความหมายขององค์ประกอบคำประสมและความหมายของคำจำกัดความตรงกัน

ข. หากมีความหมายสอดคล้องให้เลือกคำแปลที่ตรงกับคำจำกัดความตามบริบท เช่น ปัจจัยนำอภิปกติ (superego precursors) คำว่าปัจจัยนำเป็นคำที่ตรงกับคำจำกัดความตามบริบทและสอดคล้องกับ ผู้นำ ผู้มาก่อน ที่เป็นคำแปลของ precursor ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคำประสม

ค. หากมีความหมายที่แตกต่างกันให้ยึดคำจำกัดความตามบริบทแล้วใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฉอง เดอลิในการแปล เช่น การโยนให้แสดง (projective identification) ภาวะรู้ชัดตาผ่านสัมผัส (autistic-contiguous position) เป็นต้น

3. ใช้วิธีคิดคำใหม่ตามหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์ร่วมกับแนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของปีเตอร์ นิวมาร์กในการสร้างคำแปลศัพท์ โดยคำนึงถึงลักษณะการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก เพื่อสร้างคำใหม่ในภาษาไทยที่มีลักษณะการสร้างคล้ายคลึงกัน หากเป็นไปได้ เช่น สรรพวิตก (pananxiety) สรรพอาการประสาท (panneurosis) สรรพกามวิปลาส (pansexuality)

4. กำกับคำยืมด้วยคำภาษาอังกฤษในวงเล็บเพื่อบอกว่าเป็นศัพท์เฉพาะทางและสอดคล้องกับ
ขนบของเอกสารวิชาการสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ในการแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ที่นำมาวิจัย จำเป็นต้องนำแนวทางดังกล่าวข้างต้นมาใช้
พิจารณาร่วมกันทั้งหมดตั้งแต่แนวทางการสร้างคำในภาษาอังกฤษของอิงโก แพลก เพื่อให้มีความเข้าใจใน
คำศัพท์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและนำไปประกอบการสร้างคำใหม่ในภาษาไทย แนวทางการแปลคำสร้างใหม่ของนิว
มาร์ก เพื่อนำมาประกอบกับหลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานของมงคล เดชนครินทร์ และ
แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของฉอง เดอลิส เพื่อนำมาตัดสินใจเลือกใช้คำแปลเมื่อคำ
จำกัดความกับคำศัพท์ที่นำมาสร้างมีความหมายไม่สอดคล้องกัน

5.4 ข้อเสนอแนะ

สารนิพนธ์เรื่อง “การแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์ในตำรา *Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice, Fifth Edition* ของ Glen O. Gabbard” เป็นการแปลคำศัพท์ที่มีปัญหาในการแปลขึ้นมาบางส่วน
เท่านั้น ยังมีคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์อีกหลายคำที่ยังไม่มีคำบัญญัติในภาษาไทยใช้และเป็นคำศัพท์ที่ใช้ได้
ในอีกหลายสาขาวิชาอีกด้วย เช่น จิตวิทยา จิตวิเคราะห์ อีกทั้งคำศัพท์ที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่ยังเป็นคำศัพท์ที่
ต้องอาศัยการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมอย่างมากในการแปล ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ผู้ที่สนใจแปลคำศัพท์ทางจิต
เวชศาสตร์ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมเสมอก่อนทำการแปลคำศัพท์ และใช้แนวทางที่ผู้วิจัยได้สรุปไว้ข้างต้นใน
การแปลคำศัพท์ทางจิตเวชศาสตร์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เปลื้อง ณ นคร. พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย พ.ศ. ๒๕๖๑ [ออนไลน์]. 2561. แหล่งที่มา:
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-pleang> [18 พฤษภาคม 2561]

พจนานุกรมแปล ไทย-อังกฤษ NECTEC's Lexitron Dictionary [ออนไลน์]. 2009. แหล่งที่มา:
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-en-lexitron> [18 พฤษภาคม 2561]

พินันรดา วงศ์วิริยะ. การแปลคำสร้างใหม่ในหนังสือเรื่อง Chic-tionary ของ Stephany Simons. สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการแปล คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

มงคล เดชนครินทร์. บัญญัติศัพท์-ศัพท์บัญญัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2558

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก. ไอเดีย สแควร์, 2553

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา:
<http://www.royin.go.th/dictionary/> [18 พฤษภาคม 2561]

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๖๑ [ออนไลน์]. 2561. แหล่งที่มา:
<http://www.royin.go.th/dictionary/> [18 พฤษภาคม 2561]

ราชบัณฑิตยสถาน. ศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔ [ออนไลน์]. 2544. แหล่งที่มา:
<http://ris3.royin.go.th/coinages/webcoinage.php> [18 พฤษภาคม 2561]

ราชบัณฑิตยสถาน. ศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๕ [ออนไลน์]. 2545. แหล่งที่มา:
<http://ris3.royin.go.th/coinages/webcoinage.php> [18 พฤษภาคม 2561]

วรรณิา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2552.

สัญญา สุขพณิชนันท์. ความเป็นมาของศัพท์แพทย์ภาษาไทย. เวชบัณฑิตกสิริราช 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม
2551) : 91-104

สุพรรณิ ปิ่นมณี. การแปลขั้นสูง. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟ พรินท์ จำกัด, 2557.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. วิวัฒนาการของการยืมคำและการบัญญัติศัพท์ในสังคมไทย. วารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 33,1(ม.ค.-มิ.ย. 2547),185-212

ภาษาอังกฤษ

Akhtar, S. Comprehensive Dictionary of Psychoanalysis. London: Karnac Books. 2009.

Allen, J.G., Fonagy, P., Bateman, A. Mentalizing in Clinical Practice. Arlington, VA: American Psychiatric Pub. 2008.

Bateman, A., & Fonagy, P. Mentalization based treatment for borderline personality disorder. World Psychiatry 9(1) (2010): 11–15.

Blum EJ, Blum HP. The development of autonomy and superego precursors. Int J Psychoanal 71 (1990) (Pt 4):585-95.

Collins English Dictionary [Online]. 2018. Available from:

<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/> [May 16, 2018]

Corcoran, K., & Roberts, A. R. Social Workers' Desk Reference. New York: Oxford University Press. 2015.

Delisle, J. Translation: an interpretive approach. Ottawa: University of Ottawa Press, 1988.

De Masi, F. The Sadomasochistic Perversion: The Entity and the Theories. New York: Karnac Books. 2003.

Fonagy, P., & Target, M. Attachment and reflective function: Their role in self-organization. Development and Psychopathology 9 (1997) : 679–700.

Freud, A. The Ego and the Mechanisms of Defence. London : Karnac Books. 1992.

Gabbard, Glen O. Psychodynamic Psychiatry in Clinical Practice. 5th ed. Virginia: American Psychiatric Publishing Inc., 2014.

Google Dictionary [online]. 2018. Available from: <https://www.google.co.th/search> [May 16, 2018]

"Idealizing Transference." International Dictionary of Psychoanalysis. [Online]. 2018. Available from: <http://www.encyclopedia.com/psychology/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/idealizing-transference> [May 16, 2018]

Leeming, D. A., Madden, K., Marlan, S. Encyclopedia of Psychology and Religion. New York: Springer. 2014.

Longdo Dictionary [Online]. 2018. Available from: <https://dict.longdo.com> [May 16, 2018]

McLeod, S. Id, Ego and Superego. SimplyPsychology [Online]. 2016. Available from: <https://www.simplypsychology.org/psyche.html> [May 16, 2018]

McLean, J. Psychotherapy with a Narcissistic Patient Using Kohut's Self Psychology Model. *Psychiatry (Edgmont)*, 4(10) (2007): 40–47.

Melanie Klein Trust. Projective identification. Melanie Klein Trust [Online]. 2018. Available from: <http://www.melanie-klein-trust.org.uk/projective-identification> [May 16, 2018]

Moore, J. W. What Is the Sense of Agency and Why Does it Matter? Frontiers in Psychology 7 (2016): 1272.

Newmark, P. A Textbook of Translation. London: Prentice Hall, 1988.

New World Encyclopedia. Margaret Mahler. New World Encyclopedia [Online]. 2008. Available from: http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Margaret_Mahler [May 16, 2018]

Nord, C. Text Analysis in Translation: Theory, Methodology and Didactic Application of a Model for Translation-oriented Text Analysis. Amsterdam: Rodopi, 2005.

Nugent, P. Rapprochement. Psychology Dictionary [Online]. 2013. Available from: <https://psychologydictionary.org/rapprochement> [May 16, 2018]

Ogden, T. The Primitive Edge of Experience. London: Karnac Books. 1992.

Pec, O., Bob, P., & Raboch, J. Splitting in Schizophrenia and Borderline Personality Disorder. PloS ONE [Online]. 2014. Available from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3946324> [May 16, 2018]

Plag, I. Word Formation in English. Cambridge: Cambridge University Press. 2003

Psychology Today {online}. 2012. Available from: <https://www.psychologytoday.com/us/blog/hide-and-seek/201203/self-deception-ii-splitting> [May 16, 2018]

Sadock, Benjamin J. Kaplan & Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry. 11th ed. Philadelphia: Wolters Kluwer, 2015.

Sansone, R. A., & Sansone, L. A. Sexual Behavior in Borderline Personality: A Review. Innovations in Clinical Neuroscience. 8(2) (2011): 14–18.

"Self-Object." International Dictionary of Psychoanalysis. [Online]. 2018. Available from: <http://www.encyclopedia.com> [May 16, 2018]

Sollberger, D. On identity: from a philosophical point of view. Child and Adolescent Psychiatry and Mental Health 7 (2013): 29.

Summers, F. Object Relations Theories and Psychopathology: A Comprehensive Text. New York: Analytic Press. 1994.

Your Dictionary [Online]. 2018. Available from: <http://www.yourdictionary.com> [May 16, 2018]